

Úřední věstník

Evropské unie

L 287

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

29. října 2013

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1021/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES, 2000/36/ES a směrnice Rady 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1022/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnínictví), pokud jde o svěřené zvláštních úkolů Evropské centrální bance podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 5
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie 15
- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi 63

Opravy

- ★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269 ze dne 10.10.2013, s. 1) 90

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1021/2013

ze dne 9. října 2013,

kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES, 2000/36/ES a směrnice Rady 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES, pokud jde o pravomoci, které mají být svěřeny Komisi

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

čokoládových výrobcích určených k lidské spotřebě ⁽⁴⁾, směrnice Rady 2001/111/ES ze dne 20. prosince 2001 o některých druzích cukru určených k lidské spotřebě ⁽⁵⁾, směrnice Rady 2001/113/ES ze dne 20. prosince 2001 o ovocných džemech, rosolech a marmeládách a kaštanovém krému určených k lidské spotřebě ⁽⁶⁾ a směrnice Rady 2001/114/ES ze dne 20. prosince 2001 o některých druzích zahuštěného a sušeného mléka určeného k lidské spotřebě ⁽⁷⁾ svěřují Komisi pravomoci k provedení některých svých ustanovení. Tyto pravomoci byly vykonávány v souladu s postupy stanovenými v rozhodnutí Rady 1999/468/ES z 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁸⁾. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je vhodné sladit uvedené svěřené pravomoci s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

- (2) Zejména směrnice 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES svěřují Komisi pravomoc k přijímání opatření nezbytných k provádění uvedených směrnic v souvislosti s přizpůsobováním technickému pokroku. Tato opatření v současnosti podléhají regulativnímu postupu s kontrolou v případě směrnice 2000/36/ES a regulativnímu postupu v případě směrnic 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je vhodné sladit uvedené svěřené pravomoci s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a rozsah těchto pravomocí by měl být přezkoumán.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech ⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/36/ES ze dne 23. června 2000 o kakaových a

(3) Přílohy směrnic 2000/36/ES, 2001/111/ES a 2001/113/ES obsahují technické prvky, které mohou vyžadovat úpravu či aktualizaci zohledňující vývoj

(¹) Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 143.

(²) Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. září 2013.

(³) Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

(⁴) Úř. věst. L 197, 3.8.2000, s. 19.

(⁵) Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 53.

(⁶) Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 67.

(⁷) Úř. věst. L 15, 17.1.2002, s. 19.

(⁸) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

příslušných mezinárodních norem. Směrnice 2000/36/ES a 2001/111/ES však Komisi nesvěřují náležité pravomoci neprodleně měnit jejich přílohy za účelem zohlednění takového vývoje. V zájmu zajištění jednotného provádění směrnic 2000/36/ES a 2001/111/ES by proto měly být na Komisi přeneseny další pravomoci ke změně oddílů C a D přílohy I směrnice 2000/36/ES a části B přílohy směrnice 2001/111/ES za účelem zohlednění vývoje příslušných mezinárodních norem. Dále směrnice 2001/113/ES Komisi svěřuje pravomoc uvést uvedenou směrnici do souladu s vývojem příslušných mezinárodních norem regulativním postupem. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je vhodné sladit uvedené svěření pravomocí s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a rozsah těchto pravomocí by měl být přezkoumán.

(4) Za účelem zohlednění technického pokroku a vývoje příslušných mezinárodních norem by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU v těchto záležitostech: změny oddílů C a D přílohy I směrnice 2000/36/ES; změny části B přílohy směrnice 2001/111/ES; a změny přílohy II a části B přílohy III směrnice 2001/113/ES. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(5) Po přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, jež se vztahuje na všechny fáze výroby, zpracování a distribuce potravin a krmiv na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, jsou obecné předpisy Evropské unie o potravinách přímo použitelné pro výrobky spadající do působnosti směrnic 1999/4/ES, 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES. Proto již není nutné, aby Komise měla pravomoc sladovat ustanovení těchto směrnic s obecnými předpisy Evropské unie o potravinách. Ustanovení, kterými se tyto pravomoci svěřují, by proto měla být zrušena.

(6) Toto nařízení pouze uvádí stávající svěření pravomocí Komisi ve směrnicích 1999/4/ES, 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES do souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, případně upravuje rozsah těchto pravomocí. Protože nadále platí, že cílů uvedených směrnic nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy a může jich být proto lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se

zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů.

(7) Směrnice 1999/4/ES, 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(8) Protože se změny směrnic 1999/4/ES, 2000/36/ES, 2001/111/ES, 2001/113/ES a 2001/114/ES týkají pouze pravomocí Komise, nemusí je členské státy provádět ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny směrnice 1999/4/ES

Články 4 a 5 směrnice 1999/4/ES se zrušují.

Článek 2

Změny směrnice 2000/36/ES

Směrnice 2000/36/ES se mění takto:

1) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Za účelem zohlednění technického pokroku a vývoje příslušných mezinárodních norem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 6 měnící oddíly C a D přílohy I.“

2) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 5 se Komisi svěřuje na dobu pěti let od 18. listopadu 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 3

Změny směrnice 2001/111/ES

Směrnice 2001/111/ES se mění takto:

1) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Za účelem zohlednění technického pokroku a vývoje příslušných mezinárodních norem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 5 měnící část B přílohy.“

2) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 4 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 18. listopadu 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 4

Změny směrnice 2001/113/ES

Směrnice 2001/113/ES se mění takto:

1) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Za účelem zohlednění technického pokroku a vývoje příslušných mezinárodních norem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 6 měnící přílohu II a část B přílohy III.“

2) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 18. listopadu 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 5

Změny směrnice 2001/114/ES

Články 5 a 6 směrnice 2001/114/ES se zrušují.

Článek 6

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 9. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1022/2013

ze dne 22. října 2013,

kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o svěřené zvláštní úkoly Evropské centrální banky podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 29. června 2012 hlavy států a předsedové vlád zemí eurozóny vyzvali Komisi, aby předložila návrhy ustavující jednotný mechanismus dohledu, do kterého by byla zapojena Evropská centrální banka (dále jen „ECB“). V závěrech ze dne 29. června 2012 Evropská rada vyzvala svého předsedu, aby v úzké spolupráci s předsedou Komise, předsedou Euroskupiny a prezidentem ECB připravil konkrétní harmonogram pro dosažení skutečné hospodářské a měnové unie, jenž by obsahoval konkrétní návrhy na zachování jednoty a integrity vnitřního trhu finančních služeb.

(2) Ustavení jednotného mechanismu dohledu je prvním krokem k vytvoření evropské bankovní unie, která je založena na skutečně jednotném souboru pravidel pro finanční služby a na nových rámcích pro pojištění vkladů a restrukturalizaci.

(3) K naplnění jednotného mechanismu dohledu svěřuje nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽⁴⁾ ECB zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi v členských státech, jejichž měnou je euro a ostatním členským státům umožňuje navázat úzkou spolupráci s ECB.

(4) Skutečnost, že jsou ECB ve vztahu k úvěrovým institucím v některých členských státech Unie svěřeny úkoly v oblasti dohledu, by neměla nijak narušit fungování vnitřního trhu finančních služeb. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán pro bankovníctví“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁵⁾ by si měl proto zachovat svou úlohu a ponechat si všechny stávající pravomoci a úkoly: měl by nadále rozvíjet jednotný soubor pravidel platný pro všechny členské státy a podporovat jeho důsledné uplatňování, jakož i sblížování postupů dohledu v celé Unii.

(5) Je naprosto nezbytné, aby bankovní unie podléhala mechanismu demokratické odpovědnosti.

(6) Orgán pro bankovníctví by měl při plnění svěřených úkolů, a s ohledem na cíl zajištění bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí, plně zohledňovat rozmanitost úvěrových institucí, jejich velikost a modely podnikání i systémové výhody plynoucí z rozmanitosti v evropském bankovním sektoru.

(7) Mají-li být na vnitřním trhu podpořeny osvědčené postupy dohledu, je velmi důležité, aby byl jednotný soubor pravidel doplněn o evropskou příručku pro výkon dohledu nad finančními institucemi, kterou vypracuje orgán pro bankovníctví po konzultaci s příslušnými orgány. V příručce pro výkon dohledu by měly být uvedeny osvědčené metody a postupy dohledu v celé Unii s cílem zajistit dodržování klíčových mezinárodních a unijních zásad. Tato příručka by neměla mít podobu právně závazných aktů a neměla by omezovat dohled uložený na základě posouzení situace. Měla by pojednávat o všech otázkách spadajících do působnosti orgánu pro bankovníctví včetně oblastí, jako je ochrana spotřebitelů a boj proti praní špinavých peněz. Příručka by měla stanovit parametry a metodiku hodnocení rizik, způsob identifikace včasných varování a kritéria pro opatření v oblasti dohledu. Touto příručkou by se měly řídit příslušné orgány. Na používání příručky

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 1.2.2013, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 34.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. října 2013.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Viz strana 63 v tomto čísle Úředního věstníku.)

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

by se měl klást důraz i při hodnocení toho, jak jsou sblížovány postupy dohledu, a při srovnávacím hodnocení podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

- (8) Orgán pro bankovníctví by měl mít možnost požadovat po finančních institucích informace v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010, týkající se jakýchkoli informací, k nimž mají tyto finanční instituce ze zákona přístup, včetně informací v držení osob, které dotčená finanční instituce odměňuje za výkon relevantních činností, auditů provedených pro finanční instituce externími auditory a kopií příslušných dokumentů, účetních knih a záznamů.
- (9) Žádosti orgánu pro bankovníctví o poskytnutí informací by měly být řádně odůvodněny. Námitky, že konkrétní žádosti o poskytnutí informací nesplňují požadavky nařízení (EU) č. 1093/2010, by měly být podávány v souladu s příslušnými postupy. Vznesení takové námitky adresátem žádosti o poskytnutí informací by nemělo tohoto adresáta zprostit povinnosti požadované informace poskytnout. O tom, zda konkrétní žádost orgánu pro bankovníctví o poskytnutí informací splňuje požadavky uvedeného nařízení, by měl rozhodnout Soudní dvůr Evropské unie v souladu s postupy stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie.
- (10) Je nutné zajistit vnitřní trh a soudržnost Unie a v této souvislosti by se měla věnovat patřičná pozornost otázkám, jako jsou pravidla řízení a hlasování v orgánu pro bankovníctví, a mělo by být zaručeno stejné zacházení s členskými státy, které se účastní jednotného mechanismu dohledu zřízeného nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 a s ostatními členskými státy.
- (11) Vzhledem k tomu, že orgán pro bankovníctví, v němž všechny členské státy požívají stejná práva, byl zřízen s cílem vytvořit jednotný soubor pravidel a přispět k jejich jednotnému uplatňování a posílit soudržnost postupů dohledu v rámci Unie, a vzhledem k hlavní úloze ECB v jednotném mechanismu dohledu, je nezbytné, aby měl orgán pro bankovníctví k dispozici náležitý nástroj, který mu umožní účinně vykonávat svěřené úkoly související s integritou vnitřního trhu.
- (12) Vzhledem k úkolům v oblasti dohledu, které jsou ECB svěřeny nařízením Rady (EU) č. 1024/2013, by měl orgán pro bankovníctví plnit své úkoly také ve vztahu k ECB stejným způsobem jako ve vztahu k jiným příslušným orgánům. Měly by být především odpovídajícím způsobem upraveny stávající mechanismy pro urovnávání sporů a opatření v mimořádných situacích, mají-li být i nadále účinné.
- (13) Aby mohl orgán pro bankovníctví vykonávat v mimořádných situacích svou podpůrnou a koordinační roli, měly by jej dotýčné příslušné orgány plně informovat o relevantním vývoji a zvát jej v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání, na nichž má právo vystoupit nebo předkládat jakékoli jiné příspěvky.
- (14) Měla by být upravena pravidla hlasování v radě orgánů dohledu, aby byly odpovídajícím způsobem zohledněny zájmy všech členských států a aby mohl orgán pro bankovníctví řádně fungovat v zájmu zachování a prohlubování vnitřního trhu finančních služeb.
- (15) Rozhodnutími týkajícími se porušení práva Unie a urovnávání sporů by se měla zabývat nezávislá odborná skupina složená z členů rady orgánů dohledu s hlasovacím právem, u nichž nedochází k žádnému střetu zájmů a které jmenuje rada orgánů dohledu. Rozhodnutí, která odborná skupina radě orgánů dohledu navrhne, by měla být přijímána prostou většinou rady orgánů dohledu, která by měla zahrnovat prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány členských států, které se jednotného mechanismu dohledu účastní (dále jen „zúčastněné členské státy“), a prostou většinou jejích členů zastupujících příslušné orgány členských států, které se mechanismu neúčastní (dále jen „nezúčastněné členské státy“).
- (16) Rozhodnutí týkající se opatření v mimořádných situacích by měla být přijímána prostou většinou rady orgánů dohledu, která by měla zahrnovat prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány zúčastněných členských států, a prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány nezúčastněných členských států.
- (17) Rozhodnutí týkající se aktů uvedených v člácích 10 až 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI uvedeného nařízení by měla být přijímána kvalifikovanou většinou členů rady orgánů dohledu, která by měla zahrnovat alespoň prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány zúčastněných členských států a prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány nezúčastněných členských států.
- (18) Orgán pro bankovníctví by měl vypracovat jednacím řád odborné skupiny, který zajistí její nezávislost a objektivitu.
- (19) Složení správní rady by mělo být vyvážené a mělo by v ní být zajištěno řádné zastoupení nezúčastněných členských států.

- (20) Při jmenování členů vnitřních orgánů a výborů orgánu pro bankovníctví by měla být mezi členskými státy zajištěna zeměpisná rovnováha.
- (21) V zájmu řádného fungování orgánu pro bankovníctví a odpovídajícího zastoupení všech členských států by měly být pravidla hlasování, složení správní rady a složení nezávislé odborné skupiny průběžně sledovány. Po odpovídající době by měly být přehodnoceny s ohledem na získané zkušenosti a vývoj.
- (22) Žádný členský stát nebo skupina členských států by neměly být přímo ani nepřímo znevýhodněny jako místo poskytování finančních služeb.
- (23) Orgánu pro bankovníctví by měly být poskytnuty dostatečné finanční a lidské zdroje potřebné k náležitému plnění všech dodatečných úkolů, které mu svěřuje toto nařízení. Tyto dodatečné úkoly by měly být náležitě zohledněny v postupu pro sestavení, plnění a kontrolu jeho rozpočtu stanoveném v člancích 63 a 64 nařízení (EU) č. 1093/2010. Orgán pro bankovníctví by měl zajistit, aby bylo dosaženo co nejvyšší účinnosti.
- (24) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajištění vysoké úrovně efektivní a jednotné obezřetnostní regulace a dohledu ve všech členských státech, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování vnitřního trhu a udržování stability finančního systému, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (25) Nařízení (EU) č. 1093/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Orgán pro bankovníctví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením, a v rozsahu působnosti směrnice 94/19/ES, směrnice

2002/87/ES, nařízení (ES) č. 1781/2006, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (*), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky (**) a relevantních částí směrnice 2002/65/ES, směrnice 2005/60/ES, směrnice 2007/64/ES a směrnice 2009/110/ES, pokud se tyto akty použijí na úvěrové a finanční instituce a příslušné orgány, které nad nimi vykonávají dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví rovněž jedná v souladu s nařízením Rady (EU) 1024/2013 (***);

(*) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

(**) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

(***) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63);

b) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Za tímto účelem přispívá orgán pro bankovníctví k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování aktů uvedených v odstavci 2, podporuje sbližování dohledu, předkládá stanoviska Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a provádí ekonomické analýzy trhů na podporu dosažení svého cíle.“

c) v odstavci 5 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Při plnění svých úkolů jedná orgán pro bankovníctví nezávisle, objektivně a nediskriminačně v zájmu Unie jako celku.“

2) V čl. 2 odst. 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) příslušné orgány nebo orgány dohledu vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, včetně Evropské centrální banky v případě úkolů, které jí byly svěřeny nařízením Rady (EU) č. 1024/2013, v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 1094/2010 a v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 1095/2010.“

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Odpovědnost orgánů dohledu

Orgány uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) až d) jsou odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. Evropská centrální banka je při provádění úkolů dohledu, které jí byly svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, odpovědná Evropskému parlamentu a Radě v souladu s uvedeným nařízením.“

4) V článku 4 se bod 2 podbod i) se nahrazuje tímto:

„i) příslušné orgány vymezené v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně Evropské centrální banky ve vztahu k záležitostem týkajícím se úkolů, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, ve směrnici 2007/64/ES a uvedené ve směrnici 2009/110/ES;“.

5) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) přispívat k vytváření vysoce kvalitních společných norem a postupů regulace a dohledu, zejména předkládáním stanovisek orgánům Unie a vypracováváním obecných pokynů, doporučení, návrhů regulačních technických norem a prováděcích technických norem a dalších opatření, které vycházejí z legislativních aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2;

aa) vypracovávat a s ohledem na mimo jiné měnící se obchodní postupy a modely finančních institucí aktualizovat evropskou příručku pro výkon dohledu nad finančními institucemi v celé Unii, která stanoví osvědčené postupy dohledu z hlediska metodiky a souvisejících postupů;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) usnadňovat přenášení úkolů a povinností mezi příslušnými orgány;“

iii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) podporovat v souladu s články 21 až 26 jednotné a konzistentní působení kolegií orgánů dohledu, sledování, posuzování a měření systémového rizika, vypracování a koordinaci ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, zajišťování vysoké úrovně ochrany vkladatelů a investorů v celé Unii a rozvoj metod řešení úpadků finančních institucí a posuzování toho, zda jsou zapotřebí vhodné nástroje financování, s cílem podpořit spolupráci mezi příslušnými orgány zapojenými do řešení krizí v souvislosti s přeshraničními institucemi, které mohou představovat systémové riziko;“

iv) písmeno l) se zrušuje;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Orgán pro bankovníctví při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení:

a) plně využívá své pravomoci, a

b) se zřetelem na cíl zajištění bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí plně zohledňuje různé typy, modely podnikání a velikost úvěrových institucí;“

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Orgán pro bankovníctví při plnění úkolů uvedených v odstavci 1 a při výkonu pravomocí uvedených v odstavci 2 řádně zohledňuje zásady zlepšování právní úpravy i výsledky analýz nákladové efektivnosti vypracovaných v souladu s tímto nařízením.“

6) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Orgán pro bankovníctví zřídí jako svou nedílnou součást výbor pro finanční inovace, který bude sdružovat všechny příslušné orgány dohledu s cílem dosáhnout koordinovaného přístupu při stanovování pravidel pro nové nebo inovativní finanční činnosti a vykonávání dohledu nad nimi a poskytovat orgánu pro bankovníctví poradenství určené k předložení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.“

b) v odstavci 5 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgán pro bankovníctví může rovněž posoudit, zda je nutné zakázat nebo omezit určité typy finančních činností, a v případě, že to skutečně nutné je, informovat Komisi a příslušné orgány, aby usnadnil přijetí takového zákazu či omezení.“;

7) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro bankovníctví aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotýčnými příslušnými orgány dohledu.“

Aby mohl orgán pro bankovníctví vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotyčné příslušné orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Jestliže Rada přijala rozhodnutí podle odstavce 2, a za výjimečných okolností, kdy jsou nutná koordinovaná opatření příslušných orgánů pro řešení nepříznivého vývoje, který by mohl v Unii vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému či jeho části, může orgán pro bankovníctví přijímat individuální rozhodnutí, v nichž bude po příslušných orgánech vyžadovat přijetí nezbytných opatření v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, s cílem reagovat na takovýto vývoj tím, že zajistí, aby finanční instituce a příslušné orgány plnily požadavky stanovené těmito právními předpisy.“;

8) V čl. 19 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 17, jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či s nečinností jiného příslušného orgánu v případech stanovených v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví na žádost jednoho

nebo více dotčených příslušných orgánů pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

Sbližování postupů dohledu

Orgán pro bankovníctví podporuje v rámci svých pravomocí sbližování postupů dohledu a hodnocení v souladu se směrnicí 2013/36/EU s cílem vytvořit v Unii přísné normy dohledu.“;

10) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Orgán pro bankovníctví podporuje v rámci svých pravomocí účinné, účelné a jednotné působení kolegií orgánů dohledu podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnic 2013/36/EU a prosazuje jednotné uplatňování práva Unie mezi nimi. V zájmu sbližování osvědčených postupů dohledu podporuje orgán pro bankovníctví společné plány dohledu a společné kontroly a zaměstnanci orgánu pro bankovníctví se mohou účastnit činností kolegií orgánů dohledu, včetně kontrol na místě, jež společně provádějí nejméně dva příslušné orgány.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Orgán pro bankovníctví hraje rozhodující úlohu při zajišťování jednotného fungování kolegií orgánů dohledu nad přeshraničními finančními institucemi v celé Unii a zohledňuje přitom systémové riziko, které by mohly představovat finanční instituce uvedené v článku 23, a je-li to vhodné, svolá schůzi některého kolegia.“;

11) V článku 22 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Orgán pro bankovníctví alespoň jednou ročně zváží, zda má být v celé Unii posouzena odolnost finančních institucí v souladu s článkem 32, a své odůvodnění sdělí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Pokud se takové posouzení vypracovává pro celou Unii, orgán pro bankovníctví považuje-li to za vhodné, zveřejní výsledky každé hodnocené finanční instituce.“;

12) V článku 25 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Orgán pro bankovníctví přispívá k vytváření a koordinaci účinných, konzistentních a aktualizovaných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků finančních institucí a aktivně se na vytváření těchto plánů podílí. Orgán pro bankovníctví se rovněž v případech, kdy je tak stanoveno v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, podílí na vypracování postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k minimalizaci systémového dopadu případných úpadků.“;

13) V čl. 27 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Orgán pro bankovníctví posuzuje nezbytnost systému konzistentních, stabilních a důvěryhodných mechanismů financování, které zahrnují vhodné nástroje financování spojené se souborem koordinovaných opatření pro řízení krizí.“;

14) V čl. 29 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Za účelem vytvoření společné kultury dohledu orgán pro bankovníctví vypracuje a s ohledem mimo jiné na měnící se obchodní postupy a modely podnikání finančních institucí aktualizuje evropskou příručku pro výkon dohledu nad finančními institucemi v celé Unii. Evropská příručka pro výkon dohledu stanoví osvědčené postupy dohledu z hlediska metodiky a souvisejících postupů.“

15) V článku 30 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Na základě srovnávacího hodnocení může orgán pro bankovníctví vydávat obecné pokyny a doporučení podle článku 16. V souladu s čl. 16 odst. 3 se příslušné orgány vynasnaží těmito obecnými pokyny a doporučeními řídit. Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem v souladu s články 10 až 15 zohlední orgán pro bankovníctví výsledky srovnávacího hodnocení spolu s veškerými dalšími informacemi, které získal při provádění svých úkolů, aby zajistil sbližování norem a postupů nejvyšší kvality.

3a. Kdykoli se na základě srovnávacího hodnocení nebo jakýchkoli dalších informací, které orgán pro bankovníctví získá při provádění svých úkolů, ukáže, že k zajištění další harmonizace definic a pravidel týkajících se obezřetnosti je

nutný zákonodárný podnět, vydá k tomu orgán pro bankovníctví své stanovisko, které předloží Komisi.“;

16) V článku 31 se druhý pododstavec mění takto

a) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) určuje rozsah a, tam kde je to vhodné, ověřuje spolehlivost informací, které by měly být poskytnuty všem dotčeným příslušným orgánům“;

b) písmena d) e) a f) se nahrazují tímto:

„d) neprodleně informuje ESRB, Radu a Komisi o jakékoliv potenciální mimořádné situaci;

e) přijímá veškerá vhodná opatření v případě vývoje, který může ohrozit fungování finančních trhů, v zájmu koordinace opatření přijatých dotýcnými příslušnými orgány;

f) shromažďuje informace, které získá od příslušných orgánů v souladu s články 21 a 35 v rámci plnění oznamovací povinnosti institucí. Orgán pro bankovníctví sdílí tyto informace s dalšími dotčenými příslušnými orgány“;

17) Článek 32 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Ve spolupráci s ESRB orgán pro bankovníctví v rámci celé Unie iniciuje a koordinuje posuzování odolnosti finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji. Za tímto účelem vypracuje:

a) společné metodiky pro posuzování vlivu hospodářských scénářů na finanční postavení instituce,

b) společné přístupy ke sdělování výsledků těchto posouzení odolnosti finančních institucí,

c) společné metodiky pro posuzování účinku určitých produktů nebo distribučních procesů na určitou instituci a

d) společné metodiky pro hodnocení aktiv, je-li to nezbytné pro účely zátěžového testování.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Pro účely provádění celounijního posouzení odolnosti finančních institucí, podle tohoto článku, může orgán pro bankovníctví v souladu s podmínkami stanovenými v článku 35 požadovat veškeré potřebné informace přímo od uvedených finančních institucí. Může rovněž požadovat, aby příslušné orgány prováděly zvláštní přezkumy. Může po příslušných orgánech žádat, aby prováděly kontroly na místě, a to i za účasti orgánu pro bankovníctví v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 21, aby byla zajištěna srovnatelnost a spolehlivost metod, postupů a výsledků.

3b. Orgán pro bankovníctví může požadovat, aby příslušné orgány nechaly u finančních institucí provést nezávislý audit informací, které mají být finančními institucemi poskytnuty podle odstavce 3a.“;

18) Článek 35 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Příslušné orgány poskytnou orgánu pro bankovníctví na jeho žádost veškeré informace, ve stanoveném formátu, které jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů, které mu byly svěřeny tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím. Tyto informace musí být, pravdivé, celistvé, úplné a včasné.

2. Orgán pro bankovníctví může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu nebo prostřednictvím srovnatelných šablon, které schválil. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu mu orgán pro bankovníctví poskytne veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své úkoly v souladu s povinností zachovávat služební tajemství, kterou stanoví příslušné odpovědné právní předpisy a článek 70.“

b) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„6. Pokud nejsou k dispozici úplné či pravdivé informace nebo nejsou poskytnuty včas v souladu s odstavci

1 či 5, může orgán pro bankovníctví na základě řádně odůvodněné žádosti požadovat informace přímo od:

- a) příslušných finančních institucí,
- b) holdingových společností nebo poboček příslušné finanční instituce,
- c) neregulovaných provozních jednotek v rámci finanční skupiny nebo konglomerátu, které jsou významné ve vztahu k finančním činnostem příslušných finančních institucí.

Adresáti této žádosti poskytnou orgánu pro bankovníctví ihned a bez zbytečného prodlení srozumitelné, pravdivé a, úplné informace.“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7a. Pokud adresát žádosti podle odstavce 6 neposkytne srozumitelné, pravdivé a úplné informace, orgán pro bankovníctví případně sdělí tuto skutečnost Evropské centrální bance a informuje příslušné orgány dotčených členských států, které v souladu s vnitrostátním právem s orgánem pro bankovníctví spolupracují s cílem zajistit neomezený přístup k těmto informacím a k veškerým dokumentům, účetním knihám či záznamům, k nimž má adresát zákonný přístup, aby bylo možné tyto informace ověřit.“

19) Článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 4 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Jestliže orgán pro bankovníctví nejedná v souladu s doporučením, vysvětlí Radě a ESRB důvody pro toto jednání. ESRB informuje Evropský parlament v souladu s čl. 19 odst. 5 nařízení (EU) č. 1092/2010.“;

b) v odstavci 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud příslušný orgán informuje v souladu s čl. 17 odst.1 nařízení (EU) č. 1092/2010 Radu a ESRB o opatřeních přijatých v reakci na doporučení ESRB, vezme při tom náležitě v úvahu názory rady orgánů dohledu, a informuje rovněž Komisi.“;

20) Článek 37 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Skupina subjektů působících v bankovníctví zasedá z vlastního podnětu, kdykoli to považuje za nutné, avšak alespoň čtyřikrát ročně.“;

b) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„4. Orgán pro bankovníctví poskytne veškeré nezbytné informace, s výhradou služebního tajemství podle článku 70, a pro skupinu subjektů působících v bankovníctví zajistí potřebnou podporu sekretariátu. Členům skupiny subjektů působících v bankovníctví zastupujícím neziskové organizace, s výjimkou zástupců finančních institucí, je poskytnuta odpovídající náhrada. Výše této náhrady je přinejmenším stejná jako sazby náhrad pro úředníky v souladu s Hlavou V kapitolou 1 oddílem 2 služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie stanovených nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (*) (dále jen „služební řád“). Skupina subjektů působících v bankovníctví může zřizovat pracovní skupiny k technickým otázkám. Funkční období členů skupiny subjektů působících v bankovníctví je dva a půl roku a po jeho uplynutí proběhne nové výběrové řízení.“

(*) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.“;

21) Článek 40 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) jeden zástupce jmenovaný Radou dohledu Evropské centrální banky, který nemá hlasovací právo;“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Při účasti na diskuzích, které se netýkají jednotlivých finančních institucí, jak je stanoveno v čl. 44 odst. 4, může být zástupce jmenovaný Radou dohledu Evropské centrální banky doprovázen zástupcem Evropské centrální banky s odbornými znalostmi v oblasti úkolů centrálního bankovníctví.“

22) V článku 41 se odstavce 2,3 a 4 nahrazují tímto:

„1a. Pro účely článku 17 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, kterou budou tvořit předseda rady orgánů dohledu a šest dalších členů, kteří nezastupují příslušný orgán, jenž údajně porušil právo Unie, a kteří na dané záležitosti nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčeným příslušným orgánem.“

Každý člen odborné skupiny má jeden hlas.

Rozhodnutí odborné skupiny je přijato, pokud pro něj hlasují alespoň čtyři členové.

2. Pro účely článku 19 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, kterou budou tvořit předseda rady orgánů dohledu a šest dalších členů, kteří nezastupují příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu, a kteří na sporu nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčenými příslušnými orgány.

Každý člen odborné skupiny má jeden hlas.

Rozhodnutí odborné skupiny je přijato, pokud pro něj hlasují alespoň čtyři její členové.

3. Odborné skupiny uvedené v tomto článku navrhnou rozhodnutí podle článku 17 nebo článku 19 ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu.

4. Rada orgánů dohledu přijme jednací řád odborných skupin uvedených v tomto článku.“;

23) V článku 42 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Prvním ani druhým pododstavcem nejsou dotčeny úkoly, které jsou Evropské centrální bance svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013.“;

24) Článek 44 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen má jeden hlas.“

Pokud jde o akty uvedené v člancích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchýlně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, která zahrnuje alespoň prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány ze členských států ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 (dále jen „zúčastněný členský stát“) a prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány členských států, které nejsou zúčastněnými členskými státy ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 (dále jen „nezúčastněný členský stát“).

Pokud jde o rozhodnutí podle článků 17 a 19, je rozhodnutí navržené odbornou skupinou přijímáno prostou většinou členů rady orgánů dohledu s hlasovacím právem, která by měla zahrnovat prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány ze zúčastněných členských států a prostou většinu jejích členů zastupujících příslušné orgány z nezúčastněných členských států.

Ode dne, kdy se počet členů s hlasovacím právem z nezúčastněných členských států, sníží na čtyři nebo méně, je odchýlně od třetího pododstavce rozhodnutí navržené odbornou skupinou přijímáno prostou většinou členů rady orgánů dohledu s hlasovacím právem, která zahrnuje alespoň jeden hlas členů zastupujících příslušné orgány z nezúčastněných členských států.

Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas.

Pokud jde o složení odborné skupiny podle čl. 41 odst. 2, usiluje rada orgánů dohledu o dosažení obecné shody. Jestliže se jí dosáhnout nepodaří, přijímá rada orgánů dohledu rozhodnutí tříčtvrtinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas.

Pokud jde o rozhodnutí přijímaná podle čl. 18 odst. 3 a 4, přijímá rada orgánů dohledu, odchýlně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí prostou většinou členů zastupujících příslušné orgány ze zúčastněných členských států a prostou většinou členů zastupujících příslušné orgány z nezúčastněných členských států.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členové bez hlasovacího práva a pozorovatelé, s výjimkou předsedy, výkonného ředitele a zástupce Evropské Centrální banky jmenovaného její Radou dohledu, se neúčastní diskuzí rady orgánů dohledu o jednotlivých finančních institucích, pokud čl. 75 odst. 3 nebo akty uvedené v čl. 1 odst. 2 nestanoví jinak.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4a. Předseda orgánu pro bankovníctví může kdykoli požádat o hlasování. Aniž je dotčeno toto právo a účinnost rozhodovacích postupů orgánu pro bankovníctví, usiluje rada orgánů dohledu při rozhodování o dosažení obecné shody.“;

25) V čl. 45 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Toto období může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Správní radu tvoří alespoň dva zástupci nezúčastněných členských států. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný systém rotace členů.“;

26) V článku 47 se odst. 4 nahrazuje tímto:

„4. Správní rada přijme plán personální politiky orgánu pro bankovníctví a v souladu s čl. 68 odst. 2 nezbytná prováděcí opatření ke služebnímu řádu.“

27) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 49a

Výdaje

Předseda zveřejňuje informace o konaných schůzkách a výdajích na pohoštění. Výdaje se veřejně evidují v souladu se služebním řádem“;

28) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 52a

Výdaje

Výkonný ředitel zveřejňuje informace o konaných schůzkách a výdajích na pohoštění. Výdaje se veřejně evidují v souladu se služebním řádem.“;

29) V článku 63 se zrušuje odstavec 7.

30) V článku 81 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. V souvislosti s přímým dohledem nad institucemi nebo infrastrukturami s celoevropskou působností a s ohledem na vývoj na trhu, stabilitu vnitřního trhu a soudržnost Unie jako celku vypracuje Komise výroční zprávu, v níž vyhodnotí, zda je vhodné svěřovat orgánu pro bankovníctví další pravomoci dohledu v této oblasti.“

31) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 81a

Přezkum pravidel hlasování

Ode dne, kdy se počet nezúčastněných členských států sníží na čtyři, přezkoumá Komise pravidla hlasování

stanovená v článcích 41 a 44 a podá o jejich fungování zprávu Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě, přičemž zohlední zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení.“

Článek 2

Aniž je dotčen článek 81 nařízení (EU) č. 1093/2010, Komise do 31. prosince 2015 zveřejní zprávu o použití ustanovení tohoto nařízení, pokud jde o:

a) složení správní rady; a

b) složení nezávislých odborných skupin uvedených v článku 41 nařízení (EU) č. 1093/2010, které připravuje rozhodnutí pro účely článků 17 a 19 uvedeného nařízení.

Tato zpráva zejména zohlední jakýkoli vývoj počtu zúčastněných členských států a zjistí, zda na základě takového vývoje nejsou nezbytné případné další úpravy uvedených ustanovení, aby bylo zajištěno, že orgán pro bankovníctví přijímá rozhodnutí v zájmu udržení a posílení vnitřního trhu finančních služeb.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU, EURATOM) č. 1023/2013

ze dne 22. října 2013,

kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 336 této smlouvy,

s ohledem na Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, a zejména na článek 12 tohoto protokolu,

s ohledem na návrh Evropské komise předložený po konzultaci s Výborem pro služební řád,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Soudního dvora ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie by měla být se svými více než padesáti orgány a agenturami i nadále vybavena vysoce kvalitní evropskou veřejnou správou, jež jí umožní sledovat své cíle, provádět své politiky a činnosti a plnit úkoly na nejvyšší možné úrovni v souladu se Smlouvami s cílem reagovat na vnitřní i vnější výzvy, kterým bude v budoucnu čelit, a sloužit občanům Unie.

(2) Je tudíž nezbytné zajistit rámec pro přilákání, přijímání a udržení vysoce kvalifikovaných zaměstnanců ovládajících několik jazyků, kteří jsou vybíráni na co nejširším

zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států, a s náležitým přihlédnutím k vyváženému zastoupení obou pohlaví, kteří jsou nezávislí a splňují nejvyšší profesní požadavky; dále je nezbytné umožnit těmto zaměstnancům, aby co nejúčelněji a nejúčinněji vykonávali své povinnosti. V tomto ohledu je třeba překonat stávající obtíže, jimž orgány čelí při přijímání úředníků či zaměstnanců z některých členských států.

(3) Vzhledem k rozměru evropské veřejné služby v porovnání s cíli Unie a počtem jejich obyvatel by snižování počtu zaměstnanců orgánů a agentur Unie nemělo nijak narušovat plnění jejich úkolů, povinností a výkon funkcí v souladu s povinnostmi a pravomocemi, které stanoví Smlouvy. V tomto ohledu je třeba, aby náklady na personál všech orgánů a agentur byly, ve vztahu ke všem kategoriím zaměstnanců transparentní.

(4) Od zaměstnanců evropské veřejné služby se očekává, že budou dodržovat nejpřísnější normy profesní etiky a budou za všech okolností nezávislí. Za tímto účelem by měla hlava II služebního řádu ⁽⁴⁾, která stanoví rámec pro práva a povinnosti, obsahovat podrobnější úpravu. Proti každému úředníkovi nebo bývalému úředníkovi, který tyto povinnosti poruší, by mělo být možné zahájit disciplinární řízení.

(5) Hodnota evropské veřejné služby spočívá také v její kulturní a jazykové rozmanitosti, které je možné dosáhnout pouze tehdy, jestliže bude existovat přiměřená rovnováha, pokud jde o státní příslušnost úředníků. Při přijímání a jmenování zaměstnanců je třeba zajistit, aby byli zaměstnanci přijímáni na co nejširším možném zeměpisném základě ze státních příslušníků všech členských států Evropské unie, aniž by však některá pracovní místa byla vyhrazena pro státní příslušníky určitého členského státu. Za tímto účelem a aby bylo možné řešit případnou výraznou nerovnováhu, pokud jde o státní příslušnost úředníků, jestliže není opodstatněna objektivními kritérii, by měl mít každý orgán možnost přijmout odůvodněná a přiměřená opatření. Taková opatření by nikdy neměla vést k zavedení jiných kritérií pro přijímání zaměstnanců, než jsou kritéria založená na výkonech. Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě podávat zprávu o provádění přiměřených opatření jednotlivými orgány.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 22. března 2012 (nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 205, 12.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. července 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2013.

⁽⁴⁾ Služební řád úředníků Evropské unie stanovený v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, p. 1. Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 1 Svazek 2 s. 5.)

- (6) Za účelem usnadnění přijímání zaměstnanců na co nejširším možném zeměpisném základě by orgány měly usilovat o podporu multijazyčného a multikulturního vzdělávání dětí svých zaměstnanců. Je vhodné, aby příspěvek Unie na financování Evropských škol stanovený rozpočtovým orgánem v souladu s příslušnými pravidly byl vyplácen z rozpočtu Unie. Pokud je to v zájmu fungování orgánu třeba, měla by mít Komise možnost příslušné orgány požádat, aby přehodnotily umístění nové Evropské školy.
- (7) Širším cílem by měla být optimalizace řízení lidských zdrojů v evropské veřejné službě, která se vyznačuje vysokou kvalitou, odbornou způsobilostí, nezávislostí, loajalitou, nestranností a stabilitou, jakož i kulturní a jazykovou rozmanitostí a atraktivními podmínkami pro přijímání zaměstnanců.
- (8) Úředníci by měli procházet devítiměsíční zkušební dobou. Při rozhodování o jmenování úředníka by orgán oprávněný ke jmenování měl zohlednit zprávu o zkušební době připravenou na konci tohoto období a skutečnost, jak úředník plnil své povinnosti stanovené služebním řádem. Pokud se ukáže, že výkon úředníka ve zkušební době je zjevně nedostatečný, mělo by být možné vypracovat zprávu o tomto úředníkovi kdykoli. V ostatních případech by tato zpráva měla být vypracována až na konci zkušební doby.
- (9) Aby bylo zaručeno, že se kupní síla úředníků i ostatních zaměstnanců Evropské unie vyvíjí paralelně s kupní silou státních úředníků v ústředních státních správách členských států, je nezbytné zachovat zásadu víceletého mechanismu aktualizace platů, známou též jako „metoda“, a to tak, že se zajistí používání této metody do konce roku 2023 a na začátku roku 2022 se provede přezkum, součástí metody bude mechanismus pro její dočasné prodloužení. Aby se napravily obtíže při uplatňování metody, k nimž v minulosti docházelo, měla by být stanovena metoda, která umožní každoroční automatickou aktualizaci všech platů, důchodů a příspěvků, včetně automatické doložky pro případ krize. Za tímto účelem by příslušné částky uvedené ve služebním řádu a pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie měly být považovány za orientační částky, které budou pravidelně a automaticky aktualizovány. Aktualizované částky by měla Komise pro informaci zveřejňovat v *Úředním věstníku Evropské unie* řadě C. Tento mechanismus aktualizace platů by se měl používat i ve všech ostatních případech, v nichž je takováto aktualizace stanovena.
- (10) Je důležité zabezpečit kvalitu statistických údajů používaných při aktualizaci odměn a důchodů. Statistické instituce nebo jiné příslušné orgány členských států by měly v souladu se zásadou nestrannosti shromažďovat údaje na vnitrostátní úrovni a předkládat je Eurostatu.
- (11) Možné výhody pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie plynoucí z používání této metody by měly být vyrovnány tím, že se znovu zavede systém „odvodu“. Stejně jako v případě metody může být uplatňování solidárního odvodu dočasně prodlouženo. Za současných okolností se zdá být vhodné tento solidární odvod ve srovnání s úrovní zvláštního odvodu uplatňovaného v letech 2004 až 2012 zvýšit a stanovit progresivnější sazbu. Cílem je zohlednit mimořádně složitou hospodářskou a sociální situaci v Unii a její důsledky pro veřejné finance v celé Unii. Potřeba konsolidovat veřejné finance v Unii, a to i v krátkodobém horizontu, vyžaduje ze strany všech zaměstnanců orgánů Unie okamžitou a mimořádnou solidaritu. Tento solidární odvod by se proto měl vztahovat na všechny úředníky a ostatní zaměstnance Unie od 1. ledna 2014.
- (12) Evropská rada ve svých závěrech ze dne 8. února 2013 týkajících se víceletého finančního rámce zdůraznila, že nutnost konsolidace veřejných financí v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu vyžaduje ze strany každého orgánu veřejné správy a jeho zaměstnanců mimořádné úsilí o zvýšení účinnosti a účelnosti a o přizpůsobení se měnícímu se hospodářskému prostředí. Tato výzva ve skutečnosti zopakovala cíl uvedený v návrhu Komise z roku 2011 na změnu služebního řádu úředníků Evropské unie a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, který usiloval o zajištění efektivity nákladů a zohledňoval skutečnost, že výzvy, kterým Evropská unie v současnosti čelí, vyžadují mimořádné úsilí každého orgánu veřejné správy i každého jejich zaměstnance s cílem zvýšit efektivitu a přizpůsobit se měnícímu se hospodářskému a společenskému prostředí v Evropě. Kromě toho Evropská rada v rámci reformy služebního řádu také vyzvala k pozastavení metody pro úpravu platů a důchodů všech zaměstnanců orgánů Unie na dva roky a obnovení solidárního odvodu jako součásti metody.
- (13) Vzhledem k těmto závěrům a s cílem reagovat na budoucí rozpočtová omezení a prokázat solidaritu evropské veřejné služby s přísnými opatřeními přijatými členskými státy v důsledku finanční krize nebývalého rozsahu a s mimořádně složitou sociální a hospodářskou situací v členských státech a Unii jako celku, je nezbytné stanovit pozastavení metody pro úpravu všech platů, důchodů a příspěvků úředníků na dva roky, a přesto uplatňovat solidární odvod.

- (14) Vzhledem k demografickým změnám a měnící se věkové struktuře zaměstnanců je nutné, aby se zvýšil důchodový věk; na úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie, kteří jsou již ve služebním či pracovním poměru, se nicméně budou vztahovat přechodná opatření. Tato přechodná opatření jsou nutná proto, aby byla respektována nabytá práva úředníků, kteří jsou již ve služebním poměru a kteří přispívají do virtuálního penzijního fondu pro úředníky Evropské unie. Důchodový věk by rovněž měl být pružnější, aby bylo pro zaměstnance snazší dobrovolně pokračovat v práci až do 67 let a aby ve výjimečných případech a za specifických podmínek měli možnost pracovat až do 70 let.
- (15) Jelikož je důchodový systém Evropské unie v pojistně matematické rovnováze a tato rovnováha se musí zachovat v krátkodobém i dlouhodobém horizontu, zaměstnancům přijatým do služebního nebo pracovního poměru před 1. lednem 2014 by se mělo poskytnout vyrovnání za jejich příspěvky do důchodového systému prostřednictvím přechodných opatření, jako je upravená akruální sazba za odpracovanou dobu po dosažení důchodového věku (barcelonský stimul), a prostřednictvím uplatnění polovičního snížení v případě předčasněho odchodu do důchodu v období mezi dosažením 60 let věku a služebním řádem stanoveným důchodovým věkem.
- (16) Všeobecně přijatá pojistněmatematická praxe vyžaduje, aby se v zájmu zajištění rovnováhy důchodových systémů vycházelo při stanovování úrokových sazeb a růstu platů z poznatků za posledních 20 až 40 let. Proto by měly být pohyblivé průměry pro úrokové sazby a růst platů rozšířeny na 30 let se sedmiletým přechodným obdobím.
- (17) Rada požádala Komisi o vypracování studie a předložení vhodných návrhů týkajících se čl. 5 odst. 4 přílohy I oddílu A a čl. 45 odst. 1 služebního řádu, aby byla vytvořena jasná vazba mezi odpovědnostmi a platovou třídou a zdůrazněna míra odpovědnosti při porovnávání zásluh v souvislosti s povýšením.
- (18) Vzhledem k tomuto požadavku je vhodné, aby bylo povýšení do vyšší platové třídy podmíněno osobním nasazením, zdokonalováním dovedností a odborných schopností a plněním úkolů, jejichž význam odůvodňuje jmenování úředníka do této vyšší platové třídy.
- (19) Služební postup ve funkčních skupinách AD a AST by měl být restrukturalizován takovým způsobem, aby nejvyšší platové třídy byly vyhrazeny omezenému počtu úředníků, kteří nesou nejvyšší odpovědnost. Proto mohou administrátoři postoupit pouze do platové třídy AD 12, s výjimkou případů, kdy jsou jmenováni na konkrétní místo ve vyšší platové třídě, a platové třídy AD 13 a 14 by měly být vyhrazeny těm úředníkům, jimž je svěřena značná odpovědnost. Podobně by měli mít úředníci platové třídy AST 9 možnost postoupit do platové třídy AST 10 pouze v souladu s postupem stanoveným v článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu.
- (20) Aby se kariérní struktury ve stávajících oblastech činnosti ve funkční skupině AST dále přizpůsobily různým úrovním odpovědnosti a zajistil se nezbytný příspěvek k omezování správních výdajů, měla by být vytvořena nová funkční skupina AST/SC pro administrativní pracovníky. Platy a koeficienty při povýšení by měly být stanoveny tak, aby si úroveň odpovědnosti a úroveň odměny přiměřeně odpovídaly. Tímto způsobem bude možno zachovat stabilní a všestrannou evropskou veřejnou službu. Komise by měla posoudit rozsah a dopady zavedení této nové funkční skupiny a podat o nich zprávu, přičemž by měla zaměřit zvláštní pozornost na postavení žen, aby se zajistilo zachování stabilní a všestranné evropské veřejné služby.
- (21) Zachovává se minimální doba dvou let setrvání v platové třídě před povýšením úředníka do vyšší platové třídy, aby bylo možné rychleji povyšovat nejvýkonnější pracovníky. Každý orgán by měl zajistit, aby jeho vnitřní politika v oblasti lidských zdrojů využívala možností poskytovaných služebním řádem a umožnila vysoce výkonným úředníkům se značným potenciálem přiměřený profesní postup.
- (22) Pracovní doba v orgánech by měla být uvedena do souladu s pracovní dobou v některých členských státech Evropské unie, aby se vyrovnalo snížení počtu zaměstnanců v orgánech. Tato úprava by měla brát v potaz pracovní dobu ve veřejných službách členských států. Zavedením minimálního počtu hodin odpracovaných za týden se zajistí, aby zaměstnanci orgánů byli schopni nést pracovní zátěž vyplývající z politických cílů Evropské unie a aby se zároveň v zájmu solidarity v celé veřejné službě Unie harmonizovaly pracovní podmínky v orgánech.
- (23) Pružná pracovní doba je hlavním prvkem moderní a účinné veřejné správy, neboť nabízí příznivé pracovní podmínky pro rodinný život a umožňuje patřičně vyvážené zastoupení mužů a žen v rámci orgánů. Ve služebním řádu musí být tudíž ustanovení týkající se pružné pracovní doby výslovně uvedena.

- (24) Pravidla upravující roční nárok na dobu na cestu, jakož i pravidla upravující roční příspěvek na cestu mezi místem zaměstnání a místem původu by měla být modernizována, racionalizována a měla by být spojena s postavením pracovníka vyslaného do zahraničí, aby bylo uplatňování těchto pravidel jednodušší a transparentnější. Zejména roční nárok na dobu na cestu by měl být nahrazen dovolenou na cestu do vlasti a omezen na maximálně dva a půl dne.
- (25) Podobně je tomu u pravidel týkajících se proplacení nákladů na stěhování, která by měla být zjednodušena, aby je mohl snadněji uplatňovat nejen správní orgán, ale i dotyční zaměstnanci. K tomuto účelu by měly být zavedeny nákladové stropy, které by zohlednily rodinnou situaci úředníka či zaměstnance, jeho průměrné náklady na stěhování i příslušné pojištění.
- (26) Někteří zaměstnanci musí pravidelně jezdit na služební cesty na jiná hlavní pracoviště jejich orgánu. Tyto situace nejsou v pravidlech týkajících se služebních cest v současné době přiměřeně zohledněny. Uvedená pravidla by měla být tudíž upravena tak, aby v těchto případech byla povolena úhrada nákladů na ubytování na základě paušální částky.
- (27) Je vhodné modernizovat pracovní podmínky pro zaměstnance ve třetích zemích tak, aby byly nákladově efektivnější a vedly k úsporám nákladů. Měly by být upraveny nároky na dovolenou za kalendářní rok a měla by být stanovena možnost využít pro určení příspěvku za životní podmínky širší škálu parametrů, aniž by to ovlivnilo celkový cíl dosáhnout úspory nákladů. Podmínky pro poskytování příspěvku na ubytování by měly být přezkoumány tak, aby lépe zohledňovaly místní podmínky a omezily administrativní zátěž.
- (28) Je vhodné poskytnout pružnější rámec pro zaměstnávání smluvních zaměstnanců. Orgánům Evropské unie by mělo být tudíž umožněno přijímání smluvních zaměstnanců na maximální dobu šesti let, aby vykonávali úkoly pod dohledem úředníků či dočasných zaměstnanců. Ačkoli bude navíc velká většina úředníků i nadále přijímána na základě otevřeného výběrového řízení, orgány by měly být oprávněny organizovat interní výběrová řízení, která mohou být výjimečně a za zvláštních podmínek otevřená také pro smluvní zaměstnance.
- (29) K postupnému uplatňování nových pravidel a opatření by měla být stanovena přechodná ustanovení a zároveň by měla být respektována nabytá práva zaměstnanců, kteří byli ve služebním nebo pracovním poměru před vstupem těchto změn služebního řádu v platnost, jakož i oprávněná očekávání těchto zaměstnanců.
- (30) Na zaměstnance agentur se stejně jako na ostatní zaměstnance podléhající služebnímu řádu vztahuje důchodový systém EU. Agentury, které jsou zcela samofinancovány, odvádějí v současné době příspěvky zaměstnavatele do tohoto systému. V zájmu zajištění transparentnosti rozpočtu a vyváženějšího sdílení nákladů by měly agentury, které jsou částečně financovány ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, odvádět část příspěvků zaměstnavatele odpovídající poměru mezi příjmy agentury sníženými o dotaci ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a jejími celkovými příjmy. Vzhledem k tomu, že v důsledku tohoto nového ustanovení může být nutná úprava příslušných předpisů o poplatcích vybíraných agenturami, mělo by vstoupit v platnost až dne 1. ledna 2016. Tam, kde je to vhodné, by měla Komise předložit návrhy na úpravu těchto předpisů.
- (31) V zájmu zjednodušování a jednotného provádění personální politiky by měla být pravidla, která Komise přijala pro účely provádění služebního řádu, analogicky uplatňována na agentury. Aby se však zajistilo to, že bude specifická situace agentur v případě nutnosti zohledněna, měly by být tyto agentury oprávněny požádat Komisi o povolení přijmout prováděcí pravidla, která se odchyľují od pravidel přijatých Komisí, nebo by měly být oprávněny pravidla Komise vůbec neuplatňovat.
- (32) Měl by být zaveden seznam všech pravidel přijatých k provedení tohoto služebního řádu a tento seznam by měl být spravován v rámci Soudního dvora Evropské unie. Tento seznam, k němuž budou mít přístup všechny orgány, agentury a členské státy umožní transparentnost a přispěje k jednotnému uplatňování služebního řádu.
- (33) V zájmu harmonizace a objasnění pravidel o přijímání prováděcích ustanovení a vzhledem k jejich interní a správní povaze je vhodné svěřit příslušné rozhodovací pravomoci orgánu oprávněnému ke jmenování a orgánu oprávněnému k uzavírání smluv.
- (34) Vzhledem k vysokému počtu dočasných zaměstnanců v agenturách a potřebě vymezení jednotné personální politiky je nutné vytvořit novou kategorii dočasných zaměstnanců a stanovit specifická pravidla pro tuto kategorii.
- (35) Komise by měla i nadále sledovat rozpočtovou situaci společného systému zdravotního pojištění a přijmout veškerá nezbytná opatření v případě strukturální nerovnováhy tohoto systému.

(36) Článek 15 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie stanoví, že některé údaje úředníků a jiných zaměstnanců mají být sdělovány vládám členských států.

(37) Za účelem dosažení cílů stanovených ve služebním řádu by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména pokud jde o některé aspekty pracovních podmínek. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Služební řád úředníků Evropské unie se mění takto:

1) Článek 1d se mění takto:

a) V odstavci 3 se slovo „Orgány“ nahrazuje slovy „Orgány oprávněné ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pro účely odstavce 1 je osobou se zdravotním postižením osoba, která má dlouhodobé tělesné, duševní, mentální nebo smyslové poškození, které v interakci s různými překážkami může bránit jejímu plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnocenném základě s ostatními. Postižení se určí v souladu s postupem uvedeným v článku 33.

Osoba se zdravotním postižením splňuje podmínky stanovené v čl. 28 písm. e), pokud je schopna po provedení přiměřených úprav plnit základní služební úkoly.

„Přiměřenými úpravami“ ve vztahu k základním služebním funkcím se rozumí vhodná opatření, která, jsou-li třeba, umožňují osobě se zdravotním postižením přístup k zaměstnání, účast nebo postup v zaměstnání, případně účast na dalším vzdělávání, pokud uvedená opatření nepředstavují nepřiměřené zatížení pro zaměstnavatele.

Zásada rovného zacházení nebrání orgánům oprávněným ke jmenování v rámci příslušných orgánů zachovat nebo zavést opatření poskytující zvláštní výhody pro usnadnění profesní činnosti osob se zdravotním postižením nebo pro předcházení či vyrovnávání nevýhod v profesní kariéře.“;

2) V článku 1e se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Úředníci v činné službě mají přístup k opatřením sociální povahy přijímaným orgány, k nimž patří i zvláštní opatření za účelem skloubení pracovního a rodinného života, a ke službám poskytovaným subjekty sociální péče uvedenými v článku 9. Bývalí úředníci mohou mít přístup k některým zvláštním opatřením sociální povahy.“;

3) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pracovní místa, na která se vztahuje tento služební řád, se řadí podle povahy a významu odpovídajících služebních povinností do funkční skupiny administrátorů (dále jen „AD“), do funkční skupiny asistentů (dále jen „AST“) a funkční skupiny administrativních pracovníků (dále jen „AST/SC“).“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Funkční skupina AD zahrnuje dvanáct platových tříd pro výkon vedoucích, koncepčních, analytických úkolů, jakož i úkolů v oblasti lingvistických služeb či výzkumu. Funkční skupina AST zahrnuje jedenáct platových tříd pro výkon prováděcích a technických úkolů. Funkční skupina AST/SC zahrnuje šest platových tříd pro výkon kancelářských a sekretářských úkolů.“;

c) v odst. 3 písm. a) se za slova „ve funkční skupině AST“ vkládají slova „a funkční skupině AST/SC“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V příloze I oddílu A je tabulka uvádějící druhy pracovních míst. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu může na základě této tabulky po projednání s Výborem pro služební řád podrobněji vymezit povinnosti a pravomoci spojené s každým druhem pracovního místa.“

4) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Seznam pracovních míst přiložený k rozpočtu každého orgánu udává počet pracovních míst v každé platové třídě a funkční skupině.

2. Aniž je dotčena zásada povýšení podle zásluh stanovená v článku 45, tento seznam zaručuje, že pro každý orgán odpovídá počet volných pracovních míst v každé platové třídě uvedený na zmíněném seznamu k 1. lednu každého roku počtu úředníků v činné službě, kteří se k 1. lednu předchozího roku nacházeli v nižší platové třídě, přičemž posledně jmenovaný počet se vynásobí koeficientem stanoveným pro tuto platovou třídu v příloze I oddílu B. Tyto koeficienty se použijí počínaje dnem 1. ledna 2014 na základě pětiletého průměru.

3. Koeficienty stanovené v příloze I oddílu B jsou součástí zprávy podle článku 113.

4. Provádění ustanovení týkajících se funkční skupiny AST/SC a přechodných ustanovení v článku 31 přílohy XIII s přihlédnutím k vývoji potřeby zaměstnanců provádějících kancelářské a sekretářské práce ve všech orgánech a k vývoji stálých a dočasných pracovních míst ve funkčních skupinách AST a AST/SC je součástí zprávy podle článku 113.“

5) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen odstavec 1a, zřídí se v rámci každého orgánu:

- výbor zaměstnanců případně rozdělený na oddělení pro různá místa zaměstnání,
- jeden nebo více smíšených výborů podle počtu úředníků v místech zaměstnání,
- jedna nebo více disciplinárních komisí podle počtu úředníků v místech zaměstnání,
- jeden nebo více smíšených poradních výborů pro otázky odborné nezpůsobilosti podle počtu úředníků v místech zaměstnání,
- popřípadě zpravodajský výbor,
- výbor pro otázky invalidity,

kteří vykonávají funkce stanovené tímto služebním řádem.“

b) odstavec 1a se nahrazuje tímto:

„1a. K provádění některých ustanovení tohoto služebního řádu může být zřízen smíšený výbor společný pro dva nebo více orgánů. Ostatní výbory uvedené v odstavci 1 a disciplinární komise mohou být zřízeny dvěma nebo více agenturami jako společné subjekty.“

c) v odstavci 2 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Agentury se mohou odchýlit od ustanovení článku 1 přílohy II týkajících se členství ve výborech zaměstnanců, aby se zohlednilo složení zaměstnanců těchto výborů. Agentury mohou rozhodnout o tom, že zástupce ve smíšeném výboru či výborech uvedené v článku 2 přílohy II nebudou jmenovat.“

6) V čl. 10 prvním pododstavci druhé větě se slovo „orgány“ nahrazuje slovy „orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

7) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Úředník plní své služební povinnosti a řídí se výhradně zájmy Unie. Nežádá ani nepřijímá pokyny žádné vlády, orgánu, organizace nebo osoby mimo jeho orgán. Vykonává služební povinnosti, které mu byly uloženy, objektivně, nestranně a v souladu se zásadou loajality k Unii.

Bez souhlasu orgánu oprávněného ke jmenování nepřijme úředník od žádné vlády nebo jiného zdroje mimo svůj orgán jakoukoli poctu, vyznamenání, službu, dar nebo úplatu jakéhokoli druhu, s výjimkou služeb poskytnutých před jeho jmenováním nebo v průběhu zvláštního volna za účelem vojenské nebo jiné státní služby a s ohledem na tuto službu.

Před přijetím úředníka orgán oprávněný ke jmenování přezkoumá, zda kandidát má osobní zájmy, které by mohly ohrozit jeho nezávislost, nebo zda dochází k jakémukoli jinému střetu zájmů. Za tímto účelem informuje kandidát orgán oprávněný ke jmenování prostřednictvím zvláštního formuláře o všech existujících nebo potenciálních střetech zájmů. V takových případech orgán oprávněný ke jmenování tyto informace zohlední v odůvodněném stanovisku. Pokud je to nezbytné, přijme orgán oprávněný ke jmenování opatření uvedená v čl. 11a odst. 2.

Tento článek se použije obdobně na úředníky, kteří se vracejí po období pracovního volna z osobních důvodů.“

8) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Po odchodu z činné služby je úředník nadále povinen chovat se čestně a uvážlivě, pokud jde o přijímání některých funkcí nebo výhod.

Úředníci, kteří hodlají do dvou let po opuštění služby vykonávat pracovní činnost, výdělečnou i nevýdělečnou, jsou povinni o tom informovat svůj služební orgán prostřednictvím zvláštního formuláře. Pokud uvedená činnost souvisí s prací, kterou úředník vykonával v průběhu posledních tří let služby, a pokud by uvedená činnost mohla vést ke střetu s oprávněnými zájmy orgánu, může orgán oprávněný ke jmenování, s ohledem na služební zájmy, úředníkovi takovou činnost zakázat nebo vydat souhlas za určitých podmínek, které považuje za přiměřené. Orgán oprávněný ke jmenování oznámí své rozhodnutí po projednání se smíšeným výborem do 30 pracovních dnů od obdržení informace. Nebylo-li do konce uvedené lhůty učiněno žádné oznámení, považuje se tento postup za nepřímý souhlas.

Bývalým vedoucím pracovníkům vymezeným v prováděcích opatřeních orgán oprávněný ke jmenování v zásadě zakáže v průběhu 12 měsíců od skončení služebního poměru lobbvat ve prospěch vlastního podniku, klientů či zaměstnavatelů u pracovníků jejich bývalého orgánu v záležitostech, za něž byli v průběhu posledních tří let služebního poměru odpovědní.

V souladu s nařízením Evropského parlamentu a rady (ES) č. 45/2001 (*) každý orgán každoročně zveřejní informace o provádění třetího pododstavce, včetně seznamu posuzovaných případů.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).“

9) V článku 18 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Veškerá práva k psaným dílům nebo jiným pracím vytvořeným úředníkem při plnění služebních povinností jsou vlastnictvím Evropské unie, pokud se tato psaná díla nebo jiné práce týkají jejich činností, nebo vlastnictvím Evropského společenství pro atomovou energii, pokud se

tato psaná díla nebo jiné práce týkají činností tohoto společenství. Unie nebo případně Evropské společenství pro atomovou energii mohou požadovat, aby na ně byla autorská práva převedena.“

10) článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Úředník nesmí bez souhlasu orgánu oprávněného ke jmenování při řízení před soudem prozradit z jakéhokoli důvodu jakékoli skutečnosti, které se dozvěděl při plnění svých povinností. Tento souhlas lze odepřít, pouze pokud to vyžadují zájmy Unie a pokud z tohoto odepření nevyplývají pro úředníka trestněprávní důsledky. Touto povinností zůstává úředník vázán i po skončení služebního poměru.

Ustanovení prvního pododstavce se nevztahují na úředníka nebo bývalého úředníka vypovídajícího před Soudním dvorem Evropské unie nebo před disciplinární komisí orgánu v záležitosti týkající se zaměstnance nebo bývalého zaměstnance Evropské unie.“

11) V článku 21a se za odstavec 2 vkládá nový odstavec, který zní:

„3. Úředník, který své nadřízené uvědomí o pokynech, které považuje za nestandardní nebo o kterých se domnívá, že by mohly vést k závažným obtížím, nesmí utrpět z tohoto důvodu žádnou újmu.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22c

V souladu s články 24 a 90 zavede každý orgán postup pro vyřizování stížností podaných úředníky ohledně způsobu, jakým s nimi bylo zacházeno poté, co splnili své povinnosti podle článku 22a nebo článku 22b, nebo v důsledku splnění těchto povinností. Příslušný orgán zajistí, aby tyto stížnosti byly zpracovávány důvěrně, a pokud je to odůvodněné okolnostmi, před uplynutím lhůty uvedené v článku 90.

Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu stanoví vnitřní pravidla týkající se mimo jiné:

- informování úředníků uvedených v čl. 22a odst. 1 nebo v článku 22b o řešení záležitostí, o nichž podali informace,
- ochrany oprávněných zájmů těchto úředníků a jejich soukromí a

— postupu při vyřizování stížností uvedených v prvním pododstavci tohoto článku.“;

13) V článku 26a se slovo „orgány“ nahrazuje slovy „orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

14) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Unie. Žádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.

Zásada rovnosti občanů Unie jednotlivým orgánům umožňuje přijmout vhodná opatření při zjištění značné nerovnováhy, pokud jde o státní příslušnost úředníků, která by nebyla opodstatněna objektivními kritérii. Tato vhodná opatření musí být odůvodněná a nesmí vést k jiným kritériím pro přijímání pracovníků než těm, která jsou založena na výkonech. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme před přijetím takových vhodných opatření obecná prováděcí ustanovení k tomuto pododstavci v souladu s článkem 110.

Po třiletém období, které začíná dnem 1. ledna 2014, Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění druhého pododstavce.

S cílem usnadnit přijímání zaměstnanců na co nejširším možném zeměpisném základě usilují orgány o podporu mnohojazyčného a multikulturního vzdělávání dětí svých zaměstnanců.“

15) V článku 29 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Orgán oprávněný ke jmenování před obsazením volného místa v orgánu nejprve zváží:

a) zda místo může být obsazeno:

i) přeložením, nebo

ii) jmenováním v souladu s článkem 45a, nebo

iii) povýšením

v rámci příslušného orgánu;

b) zda byly obdrženy žádosti o přeložení od úředníků v téže platové třídě z jiných orgánů nebo

c) pokud nebylo možné volné místo obsadit prostřednictvím možností uvedených v písmenech a) a b), zda lze případně zohlednit seznamy vhodných kandidátů ve smyslu článku 30 s ohledem na příslušná ustanovení týkající se vhodných kandidátů v příloze III nebo

d) zda lze v příslušném orgánu uspořádat interní výběrové řízení, kterého se mohou zúčastnit pouze úředníci a dočasní zaměstnanci ve smyslu článku 2 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie;

nebo se řídí postupy pro výběrová řízení založená buď na kvalifikačních předpokladech, nebo zkouškách, či na kvalifikačních předpokladech i zkouškách zároveň. Postup při výběrovém řízení stanoví příloha III.

Tento postup může být použit i pro vytvoření rezervy pro budoucí přijímání pracovníků.

Při zachování zásady, že naprostá většina úředníků je přijímána na základě otevřených výběrových řízení, může orgán oprávněný ke jmenování odchýlně od písm. d) a pouze ve výjimečných případech rozhodnout o organizaci vnitřního výběrového řízení otevřeného také pro smluvní zaměstnance definovaných v článcích 3a a 3b pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Pokud jde o tuto možnost, podléhá tato kategorie zaměstnanců omezením stanoveným v čl. 82 odst. 7 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie a s ohledem na úkoly, které mohou smluvní zaměstnanci vykonávat.“;

16) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Pro každé výběrové řízení jmenuje orgán oprávněný ke jmenování zkušební komisi. Tato komise vypracuje seznam vhodných kandidátů.

Orgán oprávněný ke jmenování rozhodne, kterého z těchto kandidátů jmenuje na volné místo.

Tito kandidáti mají přístup k odpovídajícím informacím o příslušných volných místech zveřejněných orgány a agenturami.“;

- 17) V čl. 31 odst. 2 se první věta prvního pododstavce nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen čl. 29 odst. 2, jsou úředníci přijímáni pouze do platových tříd SC 1 až SC 2, AST 1 až AST 4 nebo AD 5 až AD 8.“

- 18) V čl. 32 třetím pododstavci se slovo „orgánem“ nahrazuje slovy „orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu“.

- 19) Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

1. Úředníci procházejí devítiměsíční zkušební dobou předtím, než mohou být jmenováni. Rozhodnutí jmenovat úředníka je přijato na základě zprávy podle odstavce 3 a na základě informací o chování úředníka ve zkušební době podle hlavy II, které má orgán oprávněný ke jmenování k dispozici.

Zabránil-li úředníkovi během zkušební doby nemoc, mateřská dovolená podle článku 58 nebo úraz vykonávat povinnosti po souvislou dobu jednoho měsíce nebo delší, může mu orgán oprávněný ke jmenování zkušební dobu prodloužit o odpovídající časový úsek. Celková délka zkušební doby nesmí za žádných okolností přesáhnout patnáct měsíců.

2. Kdykoli před koncem zkušební doby se může vyhotovit zpráva o úředníkovi ve zkušební době, pokud se jeho práce ukazuje jako zjevně nedostatečná.

Tato zpráva se předá dotyčné osobě a ta má právo se k ní písemně vyjádřit ve lhůtě osmi dnů. Bezprostřední nadřízený úředníka ve zkušební době zašle zprávu a vyjádření neprodleně orgánu oprávněnému ke jmenování a tento orgán obstará ve lhůtě tří týdnů stanovisko smíšeného zpravodajského výboru k opatřením, která je třeba přijmout. Orgán oprávněný ke jmenování může rozhodnout o propuštění úředníka ve zkušební době s výpovědní dobou v délce jednoho měsíce, nebo jej může po zbytek zkušební doby přeartovat do jiného oddělení.

3. Nejpozději měsíc před skončením zkušební doby se vyhotoví zpráva o schopnostech úředníka ve zkušební době vykonávat povinnosti spojené s jeho funkcí, jakož i o jeho

chování a služební výkonnosti. Zpráva se předá úředníkovi ve zkušební době a ten má právo se k ní písemně vyjádřit ve lhůtě osmi pracovních dnů.

Je-li závěrem zprávy návrh na propuštění, nebo ve výjimečných případech na prodloužení zkušební doby v souladu s odstavcem 1, zašle bezprostřední nadřízený úředníka ve zkušební době zprávu a vyjádření neprodleně orgánu oprávněnému ke jmenování a tento orgán se ve lhůtě tří týdnů poradí se smíšeným zpravodajským výborem o opatřeních, která je třeba přijmout.

Úředník ve zkušební době, který svou práci nebo chováním neprokázal, že je vhodné jej jmenovat ustanoveným úředníkem, bude propuštěn.

4. Úředník, který byl propuštěn ve zkušební době, obdrží, pokud nemá bezprostředně poté přijmout zaměstnání jinde, finanční vyrovnání ve výši tří základních měsíčních platů, dokončil-li více než jeden rok služby, dvou základních měsíčních platů, dokončil-li alespoň šest měsíců služby, a jednoho základního měsíčního platu, dokončil-li méně než šest měsíců služby.

5. Na úředníky, kteří před koncem zkušební doby odstoupí z funkce, se odstavce 2, 3 a 4 nevztahují.“

- 20) V článku 35 se vkládá nové písmeno, které zní:

„g) volno ze služebních důvodů.“

- 21) V čl. 37 písm. b) druhé odrážce se slovo „orgány“ nahrazuje slovy „orgány oprávněné ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

- 22) Článek 40 se mění takto:

a) vkládá se odstavec, který zní:

„1a. Článek 12b se použije i po dobu pracovního volna z osobních důvodů. Souhlas ve smyslu článku 12b nemůže být úředníkovi udělen za účelem účasti na výdělečné nebo nevýdělečné činnosti, jejíž součástí by bylo lobbování u jeho služebního orgánu a která by mohla vést ke střetu s oprávněnými zájmy orgánu.“;

b) v odst. 2 druhém pododstavci se slova „15 let“ nahrazují slovy „12 let“;

c) odst. 2 třetí pododstavec se mění takto:

i) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) následování manžela / manželky, který / která je také úředníkem nebo jiným zaměstnancem Unie a je během své služby nucen / nucena přesunout bydliště do takové vzdálenosti od místa zaměstnání žádajícího úředníka, že založení společné domácnosti v uvedeném místě by žádajícímu úředníkovi bránilo ve výkonu jeho služby nebo“;

ii) vkládá se nový bod, který zní:

„iii) pomoc manželovi / manželce, příbuznému ve vzestupné přímé linii, příbuzného v sestupné přímé linii, bratrovi nebo sestře v případě lékařsky potvrzeného vážného onemocnění nebo postižení,“

23) Článek 42a se nahrazuje tímto:

„Článek 42a

Úředník má nárok na rodičovskou dovolenou na každé dítě v délce až šesti měsíců bez nároku na základní plat, kterou čerpá v průběhu prvních dvanácti let po narození nebo adopci dítěte. Rodičům samoživitelům uznaným na základě obecných prováděcích ustanovení přijatých orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu a rodičům vyživovaného dítěte s postižením nebo se závažnou chorobou uznanou lékařem pověřeným orgánem může být přiznána dvojnásobná délka dovolené. Minimální délka dovolené nesmí být kratší než jeden měsíc.

Během rodičovské dovolené je úředníkovi nadále zajištěno členství v systému sociálního zabezpečení; tato doba se zahrnuje do odsloužených let pro vyměření starobního důchodu, zůstává mu zachován příspěvek na vyživované dítě a příspěvek na vzdělání. Jeho pracovní místo mu nadále náleží, jakož i nárok na postup do vyššího platového stupně nebo na povýšení do vyšší platové třídy. Dovolenu je možno čerpat v plném nebo v polovičním rozsahu. Je-li rodičovská dovolená čerpána v polovičním rozsahu, maximální délka dovolené stanovená v prvním pododstavci se zdvojnásobí. Během rodičovské dovolené má úředník nárok na měsíční příspěvek ve výši 911,73 EUR nebo na 50 % z uvedené částky, čerpá-li dovolenou v polovičním rozsahu, ale bez nároku na výkon jakékoli jiné výdělečné činnosti. Orgán hradí plnou výši příspěvku do systému sociálního zabezpečení stanoveného v člácích 72 a 73, která se vypočítá z výše základního platu úředníka. V případě čerpání dovolené v

polovičním rozsahu se však toto ustanovení vztahuje pouze na rozdíl mezi plnou výší základního platu a poměrným dílem sníženou výší základního platu. Z té části základního platu, kterou úředník skutečně pobírá, se výše příspěvku vypočítá pomocí stejných procentních údajů, jaké by se použily v případě zaměstnání na plný úvazek.

Pro rodiče samoživitele a rodiče vyživovaného dítěte s postižením nebo se závažnou chorobou uznanou lékařem uvedeným v prvním pododstavci činí po dobu prvních tří měsíců rodičovské dovolené, čerpá-li uvedenou dovolenou otec během mateřské dovolené nebo jeden z rodičů bezprostředně po mateřské dovolené nebo v průběhu či bezprostředně po skončení dovolené po adopci, je výše měsíčního příspěvku 1 215,63 EUR nebo 50 % z uvedené částky při čerpání dovolené v polovičním rozsahu.

Rodičovská dovolená může být prodloužena o dalších šest měsíců, během nichž má úředník nárok na 50 % z částky uvedené ve druhém pododstavci. Pro rodiče samoživitele ve smyslu prvního pododstavce může být rodičovská dovolená prodloužena o dalších dvanáct měsíců, během nichž má rodič nárok na 50 % z částky uvedené ve třetím pododstavci.

Částky zmiňované v tomto článku se upravují při aktualizaci odměňování.“

24) V hlavě III kapitole 2 se vkládá nový oddíl, který zní:

„O d d í l 7

Volno ze služebních důvodů

Článek 42c

Úředník, který dokončil alespoň deset let služby, může být nejdříve pět let před dosažením důchodového věku převeden z rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování na volno ze služebních důvodů v zájmu uspokojení organizačních potřeb spojených s nabýváním nových dovedností v rámci orgánů.

Celkový počet úředníků, kteří jsou každoročně převedeni na volno ze služebních důvodů, nesmí být vyšší než 5 % z celkového počtu úředníků všech orgánů, kteří odešli do důchodu v předchozím roce. Takto vypočtený celkový počet je každému orgánu přidělen poměrným dílem podle počtu jeho úředníků ke 31. prosinci předchozího roku. Výsledek tohoto přidělení se u všech orgánů zaokrouhlí nahoru na nejbližší celé číslo.

Toto volno nepředstavuje disciplinární opatření.

Délka volna v zásadě odpovídá období, které úředníkovi zbývá do dosažení důchodového věku. Ve výjimečných situacích však může orgán oprávněný ke jmenování rozhodnout o ukončení tohoto volna a převedení úředníka zpět do služby.

Úředník převedený na volno ze služebních důvodů automaticky odejde do důchodu, jakmile dosáhne důchodového věku.

Volno ze služebních důvodů se řídí následujícími pravidly:

- a) na místo úředníka může být jmenován jiný úředník;
- b) úředník převedený na volno ze služebních důvodů nemá nárok na postup do vyššího stupně nebo povýšení do vyšší platové třídy.

Úředník převedený na volno ze služebních důvodů obdrží finanční příspěvek vypočtený v souladu s přílohou IV.

Na žádost úředníka se z příspěvku odvádějí příspěvky do důchodového systému, které se vypočítají z výše uvedeného příspěvku. V takovém případě se doba služby, během níž byl úředník převeden na volno ze služebních důvodů, vezme v úvahu pro účely výpočtu roků započitatelných pro důchod ve smyslu článku 2 přílohy VIII.

Příspěvek nepodléhá úpravě koeficientem.“

25) Článek 43 se nahrazuje tímto:

„Článek 43

Způsobilost, výkonnost a chování každého úředníka ve službě se hodnotí v ročních posudcích za podmínek stanovených orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu v souladu s článkem 110. V posudku se uvede, zda byl výkon úředníka uspokojivý, či nikoli. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme ustanovení přiznávající právo podat odvolání v rámci posudkového řízení, které musí předcházet podání stížnosti podle čl. 90 odst. 2.

Od platové třídy AST 5 může posudek obsahovat také stanovisko, zda má dotčený úředník vzhledem ke služebnímu výkonu předpoklady pro výkon funkce administrátora.

Úředník musí být s posudkem seznámen. Úředník je oprávněn vznést k posudku připomínky, které považuje za důležité.“

26) Článek 44 se nahrazuje tímto:

„Článek 44

Úředník, který je dva roky služby ve stejném stupni, postoupí automaticky do dalšího stupně své platové třídy, pokud nebyl jeho výkon v posledním ročním posudku uvedeném v článku 43 hodnocen jako neuspokojivý. Úředník postupuje do dalšího stupně ve své platové třídě nejpozději po čtyřech letech, nepoužije-li se postup stanovený v čl. 51 odst. 1.

Je-li úředník jmenován do funkce vedoucího oddělení, ředitele nebo generálního ředitele ve stejné platové třídě, a pokud v souladu s článkem 43 během prvních devíti měsíců od jmenování uspokojivě plnil své služební povinnosti, je se zpětnou platností v době, kdy jmenování nabývá účinku, povýšen o jeden platový stupeň v uvedené platové třídě. Toto povýšení vede ke zvýšení základního měsíčního platu, které odpovídá procentnímu rozdílu mezi prvním a druhým platovým stupněm v každé platové třídě. Je-li platový nárůst nižší nebo je-li v dané době úředník již v posledním platovém stupni své platové třídy, je mu přiznáno zvýšení základního platu v hodnotě rozdílu mezi prvním a druhým platovým stupněm do doby, než nabude účinku jeho příští povýšení.“

27) Článek 45 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. O povýšení rozhoduje s ohledem na čl. 6 odst. 2 orgán oprávněný ke jmenování. Pokud se nepoužije postup uvedený v článku 4 a čl. 29 odst. 1, úředníci mohou být povýšeni pouze tehdy, pokud jejich pracovní místo odpovídá jednomu druhu pracovních míst v nejbližší vyšší platové třídě podle oddílu A přílohy I. Povýšení se provádí jmenováním úředníka do nejbližší vyšší platové třídy ve funkční skupině, do které přísluší. Provádí se výhradně výběrem z okruhu úředníků, kteří splnili minimální dobu dvou let setrvání v platové třídě, po zvažení srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení. Při zvažování srovnatelných zásluh přihlíží orgán oprávněný ke jmenování zejména k posudkům vypracovaným na úředníky, k tomu, jaké jiné jazyky než ty, jejichž důkladnou znalost doložili v souladu s čl. 28 písm. f), používají při výkonu služebních povinností, a k míře jejich služební odpovědnosti.“;

b) v odst. 2 první větě se slova „v článku 55 Smlouvy o Evropské unii“ nahrazují slovy „v čl. 55 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii“;

c) v odst. 2 druhé větě se slovo „Orgány“ nahrazuje slovy „Orgány oprávněné ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

28) Článek 45a se mění takto:

a) v odst. 2 prvním pododstavci se slova „pravidelných posudků“ nahrazují slovy „ročních posudků“;

b) v odst. 5 se slovo „Orgán“ nahrazuje slovy „Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánů“.

29) V čl. 48 třetím pododstavci se slova „ve funkční skupině AST“ nahrazují slovy „ve funkčních skupinách AST a AST/SC“.

30) V čl. 50 osmém pododstavci se slova „padesáti pěti“ nahrazují slovy „padesáti osmi“.

31) Článek 51 se nahrazuje tímto:

„Článek 51

1. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu vymezí postupy, jak odhalovat, řešit a napravovat případy nezpůsobilosti včasným a přiměřeným způsobem.

Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu dodržuje při přijímání vnitřních ustanovení následující požadavky:

a) úředník, který na základě tří po sobě jdoucích neuspokojivých ročních posudků uvedených v článku 43 nadále nevykazuje žádný pokrok ve své odborné způsobilosti, je přeřazen do platové třídy nižší o jeden stupeň. Pokud z následujících dvou ročních posudků stále vyplývá nevyhovující výkon, úředník je propuštěn;

b) každý návrh na přeřazení úředníka do nižší platové třídy nebo jeho propuštění musí obsahovat důvody, na kterých je založen, a musí být oznámen dotčenému úředníkovi. Návrh orgánu oprávněného ke jmenování se předloží smíšenému poradnímu výboru stanovenému v čl. 9 odst. 6.

2. Úředník má právo získat svůj úplný osobní spis a pořídit opisy všech dokumentů, které s postupem souvisejí. Na přípravu své obhajoby má úředník přinejmenším 15, avšak nejvýše 30 dnů ode dne obdržení návrhu. Úředníkovi může být nápomocna osoba podle jeho výběru. Úředník může předložit písemné připomínky. Jeho stanovisko bude vyslechnuto smíšeným poradním výborem. Úředník může také povolat svědky.

3. Orgán je před smíšeným poradním výborem zastupován úředníkem, kterého pro uvedený účel určí orgán oprávněný ke jmenování. Tento úředník má stejná práva jako dotčený úředník.

4. S ohledem na návrh podle odstavce 1 písm. b) a veškerá písemná a ústní prohlášení dotčeného úředníka nebo svědků přijme smíšený poradní výbor většinou hlasů odůvodněné stanovisko, v němž uvede opatření, která považuje vzhledem ke zjištěným skutečnostem za přiměřená. Uvedené stanovisko předloží orgánu oprávněnému ke jmenování a dotčenému úředníkovi do dvou měsíců ode dne, kdy mu byla záležitost přednesena. Předseda nehlasuje o rozhodnutích smíšeného poradního výboru s výjimkou procedurálních záležitostí a případů rovnosti hlasů.

5. Úředník propuštěný pro nezpůsobilost má po dobu vymezenou v odstavci 6 nárok na měsíční odstupné ve výši základního měsíčního platu úředníka v prvním platovém stupni platové třídy AST 1. Po stejnou dobu má úředník také nárok na rodinné přídatky stanovené v článku 67. Příspěvek na domácnost se vypočítá z výše základního měsíčního platu úředníka v platové třídě AST 1 v souladu s článkem 1 přílohy VII.

Příspěvek se nevyplácí, odstoupí-li úředník po zahájení postupu stanoveného v odstavcích 1 a 2 nebo má-li nárok na bezodkladnou výplatu plné výše důchodu. Má-li úředník nárok na podporu v nezaměstnanosti na základě vnitrostátního programu podpory v nezaměstnanosti, odečte se výše uvedené podpory od uvedeného příspěvku.

6. Doba, po kterou budou prováděny platby uvedené v odstavci 5, je:

a) tři měsíce, má-li úředník odslouženo ke dni přijetí rozhodnutí o jeho propuštění méně než pět služebních let;

b) šest měsíců, má-li úředník odslouženo alespoň pět služebních let, ale méně než deset;

c) devět měsíců, má-li úředník odslouženo alespoň deset služebních let, ale méně než 20;

d) 12 měsíců, má-li úředník odslouženo alespoň 20 služebních let.

7. Úředníci, kteří jsou přearženi do nižší platové třídy z důvodu nezpůsobilosti, mohou po uplynutí šesti let požádat o výmaz veškerých odkazů na uvedené opatření z jejich osobního spisu.

8. Úředníci mají nárok na náhradu přiměřených výdajů vzniklých z jejich podnětu v průběhu řízení, včetně poplatků za obhájce, který není zaměstnancem orgánu, pokud řízení stanovené v tomto článku skončí, aniž by bylo přijato jakékoli rozhodnutí o propuštění nebo přearžení úředníka do nižší platové třídy.“

32) Článek 52 se nahrazuje tímto:

„Článek 52

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 50, odchází úředník do důchodu:

a) buď automaticky v poslední den měsíce, ve kterém dosáhne věku 66 let nebo

b) na vlastní žádost v poslední den měsíce, ve kterém žádost podal, pokud dosáhl důchodového věku, nebo je ve věku mezi 58 lety a důchodovým věkem a splňuje podmínky bezodkladné výplaty důchodu podle článku 9 přílohy VIII. Obdobně se použije čl. 48 druhý pododstavec druhá věta.

Úředník však může na vlastní žádost v případě, který považuje orgán oprávněný ke jmenování za odůvodněný služebním zájmem, vykonávat práci až do věku 67 let, nebo výjimečně až do věku 70 let, přičemž automaticky odejde do důchodu k poslednímu dni v měsíci, v němž dosáhne tohoto věku.

V případě že, orgán oprávněný ke jmenování rozhodne, že povolí úředníkovi zůstat ve službě poté, co dosáhl věku 66 let, vydává se toto rozhodnutí na dobu nejvýše jednoho roku. Na žádost úředníka může být jeho platnost prodloužena.“

33) Článek 55 se mění takto:

a) z pododstavců se stávají číslované odstavce;

b) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„Délka obvyklého pracovního týdne činí 40 až 42 pracovních hodin, přičemž denní pracovní dobu stanoví orgán oprávněný ke jmenování.“;

c) v odstavci 3 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Prováděcí pravidla pro používání tohoto odstavce stanoví orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu po projednání s výborem zaměstnanců“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu může zavést pružnou pracovní dobu. V rámci této pružné pracovní doby nejsou úředníkům v platových třídách AD/AST9 nebo vyšších poskytovány celé pracovní dny. Pružná pracovní doba se nepoužije pro úředníky, na něž se vztahují ustanovení čl. 44 druhého pododstavce. Tito úředníci řídí svoji pracovní dobu na základě dohody se svými nadřízenými.“

34) V článku 55a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Úředník má nárok na uvedené povolení v těchto případech:

a) pečuje-li o vyživované dítě mladší 9 let,

b) pečuje-li o vyživované dítě mezi 9. a 12. rokem věku, pokud není pracovní doba zkrácena o více než 20 % obvyklé pracovní doby,

c) je-li úředník rodičem samoživitelem a pečuje-li o vyživované dítě do 14 let věku dítěte,

d) je-li ve velmi tíživé situaci a pečuje-li o vyživované dítě do 14 let věku dítěte, pokud není pracovní doba zkrácena o více než 5 % obvyklé pracovní doby; v takovém případě se nepoužije článek 3první a druhý pododstavec přílohy IVa. Pokud jsou ve službě Unie zaměstnání oba rodiče, má na toto snížení nárok jen jeden z nich,

e) pečuje-li o vážně nemocného manžela nebo manžela ze zdravotním postižením / vážně nemocnou manželku nebo manželku se zdravotním postižením, příbuzného ve vzestupné linii, příbuzného v sestupné linii, bratra nebo sestru,

f) účastní-li se dalšího vzdělávání nebo

g) od ve věku 58 let, po dobu posledních tří let před dosažením důchodového věku.

Žádá-li úředník o povolení výkonu funkce na zkrácený úvazek z důvodu účasti na dalším vzdělávání nebo po dobu posledních tří let před dosažením důchodového věku, nejdříve však ve věku 58 let, může orgán oprávněný ke jmenování toto povolení odepřít nebo odložit datum jeho účinku pouze ve výjimečných případech a ze závažných služebních důvodů.

Uplatňuje-li se nárok na uvedené povolení z důvodu péče o vážně nemocného manžela nebo manžela ze zdravotním postižením / vážně nemocnou manželku nebo manželku se zdravotním postižením, příbuzného ve vzestupné linii, příbuzného v sestupné linii, bratra nebo sestru nebo z důvodu účasti na dalším vzdělávání, nepřesáhne celková délka všech uvedených období pět let z celé doby služby úředníka.

35) V článku 56 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Za podmínek stanovených v příloze VI mají úředníci v platových třídách SC1 až SC6 a platových třídách AST1 až AST4 nárok na náhradní volno za práci přesčas nebo na její proplacení, pokud služební důvody neumožňují udělení náhradního volna během dvou měsíců následujících po tom, ve kterém byla práce přesčas vykonána.“

36) V článku 56a se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Po projednání s výborem pro služební řád Komise stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článků 111 a 112 kategorie dotčených úředníků, podmínky poskytování a sazby takových příplatků.“

37) V článku 56b se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Po projednání s výborem pro služební řád je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s články 111 a 112, pokud jde o kategorie dotčených úředníků, podmínky poskytování a sazby takových příplatků.“;

38) V článku 56c se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Po projednání s výborem pro služební řád je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s články 111 a 112, pokud jde o kategorie dotčených úředníků, podmínky poskytování a sazby takových příplatků“

39) V čl. 57 prvním pododstavci se slovo „orgánů“ nahrazuje slovy „orgánů oprávněných ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

40) Článek 58 se nahrazuje tímto:

„Článek 58

Těhotné ženy mají po předložení lékařského potvrzení kromě nároku na dovolenou podle článku 57 navíc nárok na 20 týdnů dovolené. Tato dovolená začíná nejdříve šest týdnů před předpokládaným dnem porodu uvedeným v lékařském potvrzení a končí nejdříve čtrnáct týdnů po dnu porodu. V případě několikanásobného nebo předčasného porodu nebo porodu vážně nemocného dítěte nebo dítěte se zdravotním postižením činí délka dovolené 24 týdnů. Předčasným porodem se pro účely tohoto ustanovení rozumí porod před koncem 34. týdne těhotenství.“

41) Článek 61 se nahrazuje tímto:

„Článek 61

Seznamy veřejných svátků se vypracují po projednání s orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů Unie po projednání s výborem pro služební řád.“

42) Článek 63 se nahrazuje tímto:

„Článek 63

Odměna úředníka je vyjádřena v eurech. Vyplácí se ve měně země, ve které úředník vykonává svoji funkci, nebo v eurech.

Odměna vyplácená v jiné měně než v eurech se přepočte směnnými kurzy používanými pro plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie k 1. červenci příslušného roku.

Směnné kurzy se aktualizují každý rok se zpětnou platností v rámci roční aktualizace odměn stanovené v článku 65.“

43) Článek 64 se nahrazuje tímto:

„Článek 64

Pokud je odměna úředníka vyjádřena v eurech, upravuje se po povinných srážkách stanovených tímto služebním řádem nebo jakýmkoli prováděcími předpisy koeficientem vyšším, nižším nebo rovnajícím se 100 % v závislosti na životních podmínkách v různých místech zaměstnání.

Koeficienty jsou stanovovány, rušeny, nebo každoročně aktualizovány v souladu s přílohou XI. S ohledem na aktualizaci jsou všechny hodnoty chápány jako referenční hodnoty. Komise pro informaci zveřejní aktualizovanou hodnotu do dvou týdnů od aktualizace v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

V Belgii a Lucembursku se s ohledem na jejich zvláštní úlohu referenčních míst zaměstnání, kterou mají coby hlavní a původní sídla většiny orgánů, neuplatňuje žádný koeficient.“

44) Článek 65 se nahrazuje tímto:

„Článek 65

1. Odměna úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie se každý rok aktualizuje s ohledem na hospodářské a sociální politiky Unie. Přihlédne se zejména k případnému zvýšení platů ve státních správách členských států a nutnosti přijmout nové zaměstnance. Aktualizace odměn se provádí v souladu s přílohou XI. Tato aktualizace se provádí před koncem každého roku s ohledem na zprávu Komise založenou na statistických údajích vypracovaném Statistickým úřadem Evropské unie po dohodě s národními statistickými úřady členských států; tyto statistické údaje odrážejí situaci k 1. červenci v každém členském státě. Tato zpráva obsahuje údaje týkající se rozpočtových dopadů na odměny a důchody úředníků Unie. Je zaslána Evropskému parlamentu a Radě.

V souladu s přílohou XI se každoročně aktualizují částky uvedené v článku 42a druhém a třetím pododstavci, článcích 66 a 69, čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1, čl. 3 odst. 1 a 2, čl. 4 odst. 1, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 přílohy VII a v čl. 8 odst. 2 přílohy XIII, částky uvedené v bývalém článku 4a přílohy VII, jež mají být aktualizovány podle čl. 18 odst. 1 přílohy XIII, částky v čl. 24 odst. 3, čl. 28a odst. 3 druhém pododstavci, čl. 28a odst. 7, článcích 93 a 94, v čl. 96 odst. 3 druhém pododstavci a čl. 96 odst. 7,

v člancích 133, 134 a 136 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, částky v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci nařízení Rady (ESUO, EHS, Euratom) č. 300/76 (*) a koeficient pro částky v článku 4 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 (**). Komise pro informaci zveřejní aktualizovanou hodnotu do dvou týdnů od aktualizace v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

2. Dojde-li k podstatné změně životních nákladů, aktualizují se částky uvedené v odstavci 1 a koeficienty uvedené v článku 64 v souladu s přílohou XI. Komise pro informaci zveřejní aktualizovanou hodnotu a koeficienty do dvou týdnů od aktualizace v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

3. Částky uvedené v odstavci 1a koeficienty uvedené v článku 64 jsou chápány jako částky a koeficienty, jejichž skutečná hodnota může být v určitém okamžiku aktualizována bez zásahu jiného právního aktu.

4. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 5 a 6 přílohy XI, aktualizace stanovená v odstavcích 1 a 2 neproběhne v letech 2013 a 2014.

(*) Nařízení Rady (ESUO, EHS, Euratom) č. 300/76 ze dne 9. února 1976 o stanovení kategorií příjemců, podmínek poskytování a výše příspěvků, které mohou být poskytovány úředníkům pracujícím na směny (Úř. věst. L 38, 13.2.1976, s. 1).

(**) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společenství (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 8. Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 01 Svazek 01 s. 33).“

45) Článek 66 se mění takto:

a) návětí v prvním pododstavci se nahrazuje tímto:

„Základní měsíční platy pro každou platovou třídu a každý platový stupeň ve funkčních skupinách AD a AST jsou uvedeny v této tabulce:“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Základní měsíční platy pro každou platovou třídu a každý platový stupeň ve funkční skupině AST/SC jsou uvedeny v této tabulce:

Platová třída	Stupeň				
	1	2	3	4	5
SC 6	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28
SC 5	3 844,31	4 005,85	4 174,78	4 290,31	4 349,59
SC 4	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
SC 3	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
SC 2	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02
SC 1	2 345,84	2 444,41	2 547,14	2 617,99	2 654,17“

46) Článek 66a se nahrazuje tímto:

„Článek 66a

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 a s cílem zohlednit, aniž je dotčen článek 65 odst. 3, uplatňování metody používané pro aktualizaci odměn a důchodů úředníků se dočasné opatření týkající se odměn vyplácených Unii zaměstnancům v činné službě, tzv. solidární odvod, vztahuje na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2023.

2. Sazba tohoto solidárního odvodu, která se použije na základ uvedený v odstavci 3, činí 6 %. Sazba pro úředníky od platové třídy AD 15, stupně 2 však činí 7 %.

3. a) Základem pro solidární odvod je základní plat použitý pro výpočet odměny po odečtení:

i) příspěvků do systému sociálního zabezpečení a do důchodového systému a daně, před odečtením solidárního odvodu, splatných úředníkem ve stejné platové třídě a stupni bez vyživovaných osob ve smyslu článku 2 přílohy VII, a

ii) částky rovnající se základnímu platu úředníka v platové třídě AST 1 stupni 1.

b) Částky použité ke stanovení základu pro solidární odvod jsou vyjádřeny v eurech a upraveny koeficientem 100.

4. Solidární odvod se vybírá každý měsíc srážkami ze zdroje příjmu; výtěžek je zapsán jako příjem souhrnného rozpočtu Evropské unie.“

47) V článku 67 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Příspěvek na vyživované dítě může být zdvojnásoben zvláštním odůvodněným rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování založeným na lékařské dokumentaci potvrzující zdravotní postižení nebo dlouhodobé onemocnění dítěte spojené se značnými výdaji pro úředníka.“

48) Článek 72 se mění takto:

a) v odst. 1 prvním pododstavci první větě a ve třetím pododstavci se slovo „orgány“ nahrazuje slovy „orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů“;

b) v odstavci 2 se slova „do věku 63 let“ nahrazují slovy „do stanoveného důchodového věku pro odchod do důchodu“;

c) v odstavci 2a bodech i) a ii) se slova „před dosažením věku 63 let“ nahrazují slovy „před dosažením stanoveného důchodového věku“;

d) v odstavci 2b se slova „platové třídy 1“ nahrazují slovy „platové třídy AST 1“.

49) V čl. 73 odst. 1 se slovo „orgánů“ nahrazuje slovy „orgánů oprávněných ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

50) V čl. 76a druhé větě se slovo „orgány“ nahrazuje slovy „orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů“.

51) Článek 77 se nahrazuje tímto:

„Článek 77

Úředník, který dovrší alespoň deset let služby, má nárok na starobní důchod. Bez ohledu na délku služby má nárok na takový důchod, přesáhl-li důchodový věk, nebylo-li možné

zařadit jej zpět do služby během jeho postavení mimo službu nebo v případě propuštění ze služebních důvodů.

Horní hranice starobního důchodu činí 70 % posledního základního platu v posledním stupni, do kterého byl úředník zařazen nejméně po dobu jednoho roku. Za každý rok služby podle článku 3 přílohy VIII náleží úředníkovi 1,80 % z tohoto posledního základního platu.

Avšak v případě úředníků, kteří byli asistenty u osoby zastávající funkci stanovenou ve Smlouvě o Evropské unii či ve Smlouvě o fungování Evropské unie nebo u voleného předsedy jednoho z orgánů či institucí Unie nebo u voleného předsedy jedné z politických skupin Evropského parlamentu, kteří mají nárok na důchod odpovídající letům služby započitatelným pro důchod získaný při výkonu asistentské funkce, se vypočte z posledního základního platu, který pobírali během uvedené doby, je-li pobíraný základní plat vyšší než plat, který se vezme v úvahu podle druhého pododstavce tohoto článku.

Výše starobního důchodu nesmí být nižší než 4 % částky životního minima za jeden rok služby.

Nárok na starobní důchod vzniká dosažením věku 66 let.

Důchodový věk je každých pět let počínaje 1. lednem 2014 posuzován na základě zprávy Komise předložené Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva posoudí zejména vývoj důchodového věku pro zaměstnance ve státních správách členských států a vývoj střední délky života úředníků orgánů.

V případě potřeby předloží Komise návrh na změnu důchodového věku v souladu se závěry této zprávy, přičemž zvláštní pozornost věnuje vývoji v členských státech.“

52) Článek 78 se nahrazuje tímto:

„Článek 78

Za podmínek stanovených v člancích 13 až 16 přílohy VIII má úředník nárok na příspěvek v invaliditě, pokud je v trvalé pracovní neschopnosti a z toho důvodu nemůže plnit služební povinnosti odpovídající pracovnímu místu v jeho funkční skupině.

Obdobně se na příjemce příspěvku v invaliditě použije článek 52. Odejde-li příjemce příspěvku v invaliditě do starobního důchodu před dosažením 66 let věku, aniž by dosáhl nároku na maximální výši důchodu, použijí se obecná pravidla pro starobní důchody. Výše starobního důchodu se stanoví na základě výše platu pro platovou

třídu a platový stupeň, ve kterém byl úředník zařazen v době, kdy se stal invalidním.

Výše příspěvku v invaliditě se rovná 70 % konečného základního platu úředníka. Nesmí však být nižší než částka životního minima.

Z příspěvku v invaliditě se odvádí příspěvky do důchodového systému, které se vypočtou z výše uvedeného příspěvku v invaliditě.

Pokud invalidita nastala následkem úrazu během výkonu nebo v souvislosti s výkonem funkce, následkem nemoci z povolání nebo veřejně prospěšné činnosti nebo při nasazování vlastního života pro záchranu jiného lidského života, nesmí být výše příspěvku v invaliditě nižší než 120 % částky životního minima. V uvedených případech se navíc příspěvky do důchodového systému platí v plné výši z rozpočtu orgánu nebo subjektu uvedeného v článku 1b.“

53) V článku 80 se šestý pododstavec nahrazuje tímto:

„Nároky uvedené v prvním, druhém a třetím pododstavci platí v případě úmrtí bývalého úředníka, který má nárok na příspěvek ve smyslu článku 50 služebního řádu, článku 5 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (*), článku 3 nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 2530/72 (**) nebo článku 3 nařízení Rady (ESUO, EHS, Euratom) č. 1543/73 (***). a v případě úmrtí bývalého úředníka, který opustil službu před dosažením důchodového věku a požádal o odklad starobního důchodu k prvnímu dni měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhne důchodového věku.

(*) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví Služební řád úředníků a Pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, p. 1. Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 1 Svazek 2 s. 5.)

(**) Nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 2530/72 ze dne 4. prosince 1972 o zavedení zvláštních a dočasných opatření týkajících se přijímání úředníků Evropských společenství v důsledku přistoupení nových členských států a definitivního skončení služebního poměru úředníků těchto Společenství (Úř. věst. L 272, 5.12.1972, s. 1.)

(***) Nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 1543/73 ze dne 4. června 1973 o zavedení zvláštních opatření, které se dočasně vztahují na úředníky Evropských společenství, kteří jsou placeni z fondů pro výzkum a investice (Úř. věst. L 155, 11.6.1973, s. 1.)“

54) Čl. 81a odst. 1 se mění takto:

a) v písm. b) se slova „věk šedesáti pěti let“ nahrazují slovy „věk šedesáti šesti let“;

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) v případě úmrtí bývalého úředníka, který opustil službu před dovršením důchodového věku a požádal o odklad starobního důchodu k prvnímu dni měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhne důchodového věku, částku starobního důchodu, na kterou by měl nárok při dosažení důchodového věku, kdyby byl naživu, upravenou o přírůstek a odvody uvedené v písmenu b),“;

c) v písm. e) se slova „příspěvek podle článku 41 nebo 50“ nahrazují slovy „příspěvek podle článku 41, 42c nebo 50“;

55) V článku 82 se druhý odstavce nahrazuje tímto:

„2. Pokud se aktualizuje výše odměn podle čl. 65 odst. 1, aktualizují se stejně i důchody.“;

56) V čl. 83 odst. 1 se druhý pododstavec zrušuje.

57) V článku 83a se odstavce 2, 3, 4 a 5 nahrazují tímto:

„2. Agentury, které nejsou příjemci dotací ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, odvádějí do uvedeného rozpočtu plnou výši příspěvků na financování systému. Agentury, které jsou z tohoto rozpočtu financovány částečně, odvádějí od 1. ledna 2016 část příspěvku zaměstnavatele odpovídající poměru mezi příjmy agentury bez dotace ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a jejími celkovými příjmy.“

3. Rovnováha důchodového systému je zajištěna důchodovým věkem a sazbou příspěvku do systému. U příležitosti pětiletého pojistně matematického posouzení důchodového systému v souladu s přílohou XII bude sazba příspěvku aktualizována za účelem zajištění rovnováhy systému.

4. Každý rok Komise aktualizuje pojistně matematické posouzení uvedené v odstavci 3 v souladu s čl. 1 odst. 2 přílohy XII. Prokáže-li se, že mezi stávající sazbou

příspěvku a sazbou potřebnou k udržení pojistně matematické rovnováhy existuje rozdíl v hodnotě nejméně 0,25 bodu, aktualizuje Komise výši této sazby postupem stanoveným v příloze XII.

5. Pro účely odstavců 3 a 4 tohoto článku se aktualizuje referenční hodnota uvedená v čl. 83 odst. 2. Komise pro informaci zveřejní výslednou aktualizovanou sazbu příspěvku do dvou týdnů od aktualizace v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.“

58) Hlava VIII se zrušuje.

59) článek 110 se nahrazuje tímto:

„Článek 110

1. Obecná prováděcí ustanovení k tomuto služebnímu řádu jsou přijímána každým orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu po projednání s výborem zaměstnanců a Výborem pro služební řád.

2. Prováděcí pravidla k tomuto služebnímu řádu přijatá Komisí, včetně obecných prováděcích ustanovení uvedených v odstavci 1, se obdobně použijí na agentury. Komise proto uvědomí agentury o všech prováděcích pravidlech neprodleně po jejich přijetí.

Tato prováděcí pravidla vstoupí v agenturách v platnost devět měsíců od jejich vstupu v platnost v Komisi nebo devět měsíců ode dne, kdy Komise o přijetí příslušných pravidel agentury informovala, podle toho, co nastane později. Bez ohledu na výše uvedené může jakákoli agentura také rozhodnout, že tato prováděcí pravidla vstoupí v platnost dříve.

Odchylně může agentura před uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v druhém pododstavci tohoto odstavce a po projednání s výborem zaměstnanců předložit Komisi ke schválení prováděcí pravidla, jež jsou odlišná od pravidel přijatých Komisí. Za stejných podmínek může agentura požádat Komisi o souhlas s tím, že nebude určitá prováděcí pravidla uplatňovat. V tomto případě může Komise místo přijetí či zamítnutí uvedené žádosti agenturu požádat, aby jí ke schválení předložila ta prováděcí pravidla, jež jsou odlišná od pravidel přijatých Komisí.

Devítiměsíční lhůta uvedená v druhém pododstavci tohoto odstavce se pozastaví ode dne, kdy agentura požádala Komisi o souhlas, až do dne, kdy Komise vyjádří své stanovisko.

Agentura rovněž může po projednání se svým výborem zaměstnanců Komisi předložit ke schválení prováděcí pravidla, která se týkají i jiných otázek, než jsou prováděcí pravidla přijatá Komisí.

Pro účely přijímání prováděcích pravidel jsou agentury zastoupeny správní radou či odpovídajícím subjektem uvedeným v příslušném aktu Unie, kterým se agentura zřizuje.

3. Pro účely přijímání pravidel vzájemnou dohodou mezi orgány se agentury nepovažují za orgány. Komise však uvedená pravidla před jejich přijetím s agenturami projedná.

4. Pravidla k tomuto služebnímu řádu, včetně obecných prováděcích ustanovení uvedených v odstavci 1, a pravidla přijímaná vzájemnou dohodou mezi orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů se dávají na vědomí zaměstnancům.

5. Správní oddělení orgánů a agentur spolu pravidelně projednávají použití ustanovení tohoto služebního řádu. Agentury jsou při uvedeném projednávání společně zastoupeny v souladu s pravidly stanovenými vzájemnou dohodou.

6. Soudní dvůr Evropské unie vede seznam pravidel k tomuto služebnímu řádu, která byla přijata orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušných orgánů, jakož i těch pravidel přijatých agenturami postupem podle odstavce 2, která se liší od pravidel přijatých Komisí, včetně veškerých změn těchto pravidel. Orgány a agentury mají k tomuto seznamu přímý přístup a jsou oprávněny ke změně svých pravidel. Členské státy mají k tomuto seznamu přímý přístup. Každé tři roky Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě o pravidlech přijatých orgánem oprávněným ke jmenování k tomuto služebnímu řádu.“

60) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 111

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 112, které se týkají

určitých aspektů pracovních podmínek, určitých aspektů provádění pravidel pro odměňování a systému sociálního zabezpečení.

Článek 112

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člácích 56a, 56b a 56c služebního řádu, v čl. 13 odst. 3 přílohy VII a čl. 9 odst. 2 přílohy XI služebního řádu a v čl. 28a odst. 11 a čl. 96 odst. 11 pracovního řádu ostatních zaměstnanců je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 1. lednem 2014.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člácích 56a, 56b a 56c služebního řádu, v čl. 13 odst. 3 přílohy VII a čl. 9 odst. 2 přílohy XI služebního řádu a v čl. 28a odst. 11 a čl. 96 odst. 11 pracovního řádu ostatních zaměstnanců kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 56a, 56b a 56c služebního řádu podle čl. 13 odst. 3 přílohy VII nebo čl. 9 odst. 2 přílohy XI služebního řádu nebo čl. 28a odst. 11 nebo čl. 96 odst. 11 pracovního řádu ostatních zaměstnanců vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 113

Do 31. prosince 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které vyhodnotí fungování služebního řádu.“

61) Příloha I se mění takto:

a) oddíl A se nahrazuje tímto:

„A. Přehled druhů pracovních míst v každé funkční skupině podle čl. 5 odst. 4

1. Funkční skupina AD

Generální ředitel	AD 15 - AD 16
Ředitel	AD 14 - AD 15
Poradce nebo rovnocenné pracovní místo	AD 13- AD 14
Vedoucí oddělení nebo rovnocenné pracovní místo	AD 9 - AD 14
Administrátor	AD 5 - AD 12

2. Funkční skupina AST

Hlavní asistent vykonává administrativní nebo technickou činnost či činnost v oblasti školení, jež vyžadují vysokou míru samostatnosti a je mu svěřena značná odpovědnost v rámci vedení zaměstnanců, plnění rozpočtu či koordinace politik	AST 10 – AST 11
Asistent vykonává administrativní nebo technickou činnost či činnost v oblasti školení, jež vyžadují určitou míru samostatnosti zejména při provádění pravidel a nařízení nebo obecných pokynů nebo jako osobní asistent člena orgánu, vedoucího sekretariátu člena orgánu, generálního ředitele, zástupce generálního ředitele či vedoucího pracovníka na rovnocenné pozici	AST 1 – AST 9

3. Funkční skupina AST/SC

Administrativní pracovník vykonává kancelářské a sekretářské práce, řízení kancelářského úseku a jiné obdobné činnosti vyžadující určitou míru samostatnosti (*)	SC 1 – SC 6
---	-------------

(*) Počet pracovních míst parlamentních zřízenců v Evropském parlamentu nesmí být vyšší než 85.“

b) oddíl B se nahrazuje tímto:

„B. Koefficient pro povýšení u průměrného služebního postupu

1. Koefficient pro povýšení u průměrného služebního postupu ve funkčních skupinách AST a AD:

Platová třída	Asistenti	Administrátoři
13	—	15 %
12	—	15 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	8 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	36 %
6	25 %	36 %
5	25 %	36 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

2. Koefficient pro povýšení u průměrného služebního postupu ve funkční skupině AST/SC:

Platová třída	Administrativní pracovník
SC 6	—
SC 5	12 %
SC 4	15 %
SC 3	17 %
SC 2	20 %
SC 1	25 %“

62) Příloha II se mění takto:

a) v čl. 1 prvním pododstavci druhé větě se slovo „Orgán“ nahrazuje slovy „Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu“;

b) v čl. 1 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu však může rozhodnout, že o postupu voleb nechá rozhodnout své zaměstnance v referendu.“;

- c) v čl. 1 čtvrtém pododstavci se slova „obou funkčních skupin“ nahrazují slovy „všech tří funkčních skupin“;
- d) v čl. 2 druhém pododstavci první odrážce se slova „čl. 2 třetím pododstavci“ nahrazují slovy „článku 2“.
- 63) V příloze IV se jediný článek mění takto:
- a) v odst. 1 druhém pododstavci a se číslovka „63“ nahrazuje číslovkou „66“;
- b) v odstavci 1 se zrušuje třetí pododstavec.
- c) V odstavci 3 v posledním řádku tabulky se slova „59 až 64“ nahrazují slovy „59 až 65“;
- d) v odst. 4 čtvrtém pododstavci se číslovka „63“ nahrazuje číslovkou „66“;
- 64) Příloha IVa se mění takto:
- a) V článku 1 druhém pododstavci se slova „článek 55a odst. 2 písm. e)“ nahrazují slovy „článek 55a odst. 2 písm. g)“
- b) v čl. 4 prvním pododstavci se slova „úředníci starší 55 let, kteří mají povoleno pracovat na poloviční úvazek před odchodem do důchodu“ nahrazují slovy „úředníci, kteří mají v souladu s čl. 55a odst. 2 písm. g) služebního řádu povoleno pracovat na poloviční úvazek“.
- 65) Příloha V se mění takto:
- a) článek 6 se nahrazuje tímto:
- „Článek 6
- Kromě dovolené za kalendářní rok může být úředníkovi na jeho žádost poskytnuto mimořádné volno. Nárok na mimořádné volno vzniká zejména v následujících případech:
- svatba úředníka: čtyři dny;
- stěhování úředníka: až dva dny,
- vážné onemocnění manžela/manželky: až tři dny;
- úmrtí manžela/manželky: čtyři dny;
- vážné onemocnění příbuzného ve vzestupné linii: až dva dny,
- úmrtí příbuzného ve vzestupné linii: dva dny;
- svatba dítěte: dva dny;
- narození dítěte: deset dní, které lze čerpat během 14 týdnů po porodu;
- narození dítěte se zdravotním postižením nebo vážně nemocného dítěte: dvacet dní, které lze čerpat během 14 týdnů po porodu;
- úmrtí manželky během mateřské dovolené: počet dnů odpovídající zbývajícím mateřské dovolené; nebyla-li zesnulá manželka úřednicí, stanoví se délka zbývajících mateřské dovolené obdobně podle článku 58 služebního řádu;
- vážné onemocnění dítěte: až dva dny,
- závažné onemocnění dítěte potvrzené lékařským potvrzením nebo hospitalizace dítěte mladšího 12 let: nejvýše pět dnů;
- úmrtí dítěte: čtyři dny;
- adopce dítěte: 20 týdnů, v případě adopce dítěte se zdravotním postižením 24 týdnů;
- Na každé adoptované dítě se poskytuje nárok pouze na jedno období mimořádného volna, o které se mohou adoptivní rodiče, jsou-li oba úředníky, podělit. Toto mimořádné volno se poskytuje pouze tehdy, vykonává-li manžel / manželka úředníka výdělečnou činnost alespoň na poloviční úvazek. Pracuje-li manžel / manželka mimo orgány Unie a je-li mu / jí poskytnuto srovnatelné volno, odečte se odpovídající počet dnů z nároku úředníka.
- Orgán oprávněný ke jmenování může v nezbytném případě poskytnout dodatečné mimořádné volno, pokud vnitrostátní právní předpisy země, v níž probíhá adopční řízení a která není zemí, v níž je adoptující úředník zaměstnán, vyžadují přítomnost jednoho nebo obou adoptivních rodičů.
- Mimořádné volno v délce deseti dnů se poskytuje, pokud úředník nemá nárok na plné mimořádné volno v délce 20 nebo 24 týdnů z důvodu obsaženého v první větě této odrážky; toto dodatečné mimořádné volno se uděluje pouze jednorázově na každé adoptované dítě.

Orgán může navíc v rámci další odborné přípravy poskytnout mimořádné volno v mezích stanovených v programu další odborné přípravy sestaveném orgánem v souladu s článkem 24a služebního řádu.

Mimořádné volno může být úředníkovi dále výjimečně uděleno v případě výjimečných pracovních úkolů, které přesahují rámec běžných povinností zaměstnance. Toto mimořádné volno je úředníkovi poskytnuto nejpozději do tří měsíců po rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, které se týká výjimečného charakteru pracovních úkolů úředníka.

Partner úředníka, který není ženatý / vdaná, se považuje pro účely tohoto článku za manžela / manželku, jsou-li splněny první tři podmínky uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. c) přílohy VII.

Pokud je poskytnuto mimořádné volno podle tohoto oddílu, doba na cestu se stanoví zvláštním rozhodnutím s přihlédnutím ke specifickým potřebám.“;

b) článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Úředníkům, kteří mají nárok na příspěvek za práci v zahraničí nebo na příspěvek za pobyt v zahraničí, se pro účely návštěvy jejich vlasti k dovolené za kalendářní rok přičte dodatečná dovolená v rozsahu dvou a půl dne.

První odstavec se vztahuje na úředníky, jejichž místo zaměstnání se nachází na území členských států. V případě, že místo zaměstnání leží mimo uvedená území, stanoví se délka dovolené ve vlasti zvláštním rozhodnutím, které přihlédne ke zvláštním potřebám.“

66) Příloha VI se mění takto:

a) článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Úředníci platových tříd SC 1 až SC 6 nebo AST 1 až AST 4 mají za dobu odpracovanou přesčas v rámci omezení stanovených v článku 56 služebního řádu nárok na náhradní volno nebo odměnu za následujících podmínek:

a) za každou hodinu práce přesčas má úředník nárok na jeden a půl hodiny náhradního volna; jsou-li přesčasové hodiny odpracovány mezi 22:00 a 07:00 nebo v neděli nebo ve veřejný svátek, činí nárok na náhradní volno dvě hodiny; při udělování náhradního volna se přihlédne ke služebním potřebám i k přání dotyčného úředníka;

b) pokud služební potřeby neumožňují čerpání náhradního volna v průběhu dvou měsíců následujících po měsíci, během kterého byla práce přesčas vykonána, povolí orgán oprávněný ke jmenování proplacení nenahrazených přesčasových hodin ve výši 0,56 % měsíčního základního platu za každou přesčasovou hodinu na základě stanoveném v písmenu a);

c) náhradní volno nebo odměna za hodinu práce přesčas mohou být poskytnuty, pokud doba práce přesčas přesahuje 30 minut.“.

b) článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Bez ohledu na předchozí ustanovení této přílohy mohou být práce přesčas některých skupin úředníků v platových třídách SC 1 až SC 6 a platových třídách AST 1 až AST 4 vykonávajících službu za zvláštních podmínek proplaceny formou paušálních náhrad, jejichž výši a podmínky jejich přiznání stanoví orgán oprávněný ke jmenování po projednání se smíšeným výborem.“

67) Příloha VII se mění takto:

a) v čl. 1 odst. 3 se slova „třídy 3“ nahrazují slovy „třídy AST 3“;

b) v čl. 3 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Nárok na tento příspěvek vzniká prvním dnem měsíce, kdy dítě začne navštěvovat základní školu, a zaniká na konci měsíce, ve kterém dítě ukončí své vzdělání, nebo na konci měsíce, ve kterém dítě dosáhne věku dvaceti šesti let, podle toho, co nastane dříve.“;

c) článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Úředník má nárok na paušální náhradu odpovídající nákladům na cestu pro sebe, svého manžela/manželku a vyživované osoby žijící s ním skutečně v jeho domácnosti:

- a) při svém jmenování, na cestu z místa náboru do místa jeho zaměstnání;
- b) při skončení služebního poměru ve smyslu článku 47 služebního řádu, z místa jeho zaměstnání do místa svého původu vymezeném v odstavci 4 tohoto článku;
- c) při jakémkoli stěhování, které zahrnuje změnu místa jeho zaměstnání.

V případě úmrtí úředníka má pozůstalý manžel/manželka a vyživované osoby nárok na náhradu cestovních výdajů za stejných podmínek.

Cestovní výdaje dětí, které byly v celém kalendářním roce mladší dvou let, se neproplácí.

2. Paušální náhrada je založena na příspěvku na jeden kilometr zeměpisné vzdálenosti mezi místy uvedenými v odstavci 1.

Výše příspěvku podle vzdálenosti v kilometrech činí:

0 EUR za každý km vzdálenosti od	0 do 200 km
0,1895 EUR za každý km vzdálenosti od	201 do 1 000 km
0,3158 EUR za každý km vzdálenosti od	1 001 do 2 000 km
0,1895 EUR za každý km vzdálenosti od	2 001 do 3 000 km
0,0631 EUR za každý km vzdálenosti od	3 001 do 4 000 km
0,0305 EUR za každý km vzdálenosti od	4 001 do 10 000 km
0 EUR za každý km vzdálenosti nad	10 000 km.

K výše uvedenému příspěvku podle vzdálenosti v kilometrech se připočítá paušální příplatek ve výši:

— 94,74 EUR, je-li zeměpisná vzdálenost mezi místy uvedenými v odstavci 1 od 600 do 1 200 km,

— 189,46 EUR, je-li zeměpisná vzdálenost mezi místy uvedenými v odstavci 1 větší než 1 200 km.

Výše shora uvedeného příspěvku podle vzdálenosti v kilometrech a paušálního příplatku se upravuje každým rokem ve stejném poměru jako odměny.

3. Odchylně od odstavce 2 se paušální platbou vycházející z nákladů na leteckou dopravu třídou, která je bezprostředně vyšší než ekonomická třída, proplácí cestovní výdaje, které vznikly při stěhování v důsledku změny místa zaměstnání ležícího na území členských států Evropské unie do místa zaměstnání mimo toto území či stěhování v důsledku změny místa zaměstnání mimo toto území.

4. Místo úředníkovy původu se určí při jeho jmenování s přihlédnutím k místu náboru; na výslovnou a řádně odůvodněnou žádost úředníka se v úvahu vezme jeho střed zájmu. Takto určené místo původu může být zvláštním rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování změněno v průběhu úřednickovy služby nebo v době odchodu ze služby. Je-li však úředník ve funkci, učiní se takové rozhodnutí pouze výjimečně a po předložení příslušných průkazných dokladů úředníkem.

Při takové změně není možné uznat za střed úředníkovy zájmu místo mimo území členských států Unie, mimo země a území uvedené v příloze II ke Smlouvě o fungování Evropské unie, ani mimo území členských států Evropského sdružení volného obchodu.“;

d) článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

1. Úředník, který má nárok na příspěvek za práci v zahraničí nebo na příspěvek za pobyt v zahraničí, má v rámci omezení stanoveného v odstavci 2 nárok, aby mu v každém kalendářním roce byla proplacena za jeho osobu, a jestliže má nárok na příspěvek na domácnost, také za manžela/manželku a vyživované děti ve smyslu článku 2, paušální náhrada odpovídající nákladům na cestu z místa zaměstnání do místa původu, jak je uvedeno v článku 7.

Pokud jsou oba manželé úředníky Evropské unie, má každý z nich sám za sebe a za vyživované osoby nárok na paušální náhradu cestovních výdajů v souladu s výše uvedenými ustanoveními; každá vyživovaná osoba má nárok pouze na jednu platbu. Náhrada výdajů za vyživované děti se stanoví na žádost manžela nebo manželky na základě místa původu jednoho z manželů.

V případě, že úředník uzavře v daném roce manželství a je mu tím přiznán nárok na příspěvek na domácnost, vypočítají se cestovní výdaje jeho manžela/manželky v poměru k době mezi dnem sňatku a koncem roku.

Jakékoliv změny základu pro výpočet, ke kterým může dojít změnou rodinného stavu po dni výplaty dotčených částek, nezakládají povinnost dotčeného úředníka vyplacené částky vrátit.

Cestovní výdaje dětí, které jsou v celém kalendářním roce mladší dvou let, se neproplácují.

2. Paušální náhrada je založena na příspěvku na jeden kilometr zeměpisné vzdálenosti mezi místem zaměstnání a místem původu úředníka.

Nachází-li se místo původu určené podle článku 7 mimo území členských států Unie, mimo země a území uvedené v příloze II ke Smlouvě o fungování Evropské unie a mimo území členských států Evropského sdružení volného obchodu, je paušální náhrada založena na příspěvku na jeden kilometr zeměpisné vzdálenosti mezi místem zaměstnání úředníka a hlavním městem členského státu, jehož je státním příslušníkem. Na paušální náhradu nemá nárok úředník, jehož místo původu se nachází mimo území členských států Unie, mimo země a území uvedené v příloze II ke Smlouvě o fungování Evropské unie, mimo území členských států Evropského sdružení volného obchodu, a který není státním příslušníkem členského státu.

Výše příspěvku podle vzdálenosti v kilometrech činí:

0 EUR za každý km vzdálenosti od	0 do 200 km
0,3790 EUR za každý km vzdálenosti od	201 do 1 000 km

0,6316 EUR za každý km vzdálenosti od	1 001 do 2 000 km
0,3790 EUR za každý km vzdálenosti od	2 001 do 3 000 km
0,1262 EUR za každý km vzdálenosti od	3 001 do 4 000 km
0,0609 EUR za každý km vzdálenosti od	4 001 do 10 000 km
0 EUR za každý km vzdálenosti nad	10 000 km.

K uvedenému příspěvku podle vzdálenosti v kilometrech se připočítá paušální příplatek ve výši:

— 189,48 EUR, je-li zeměpisná vzdálenost mezi místem zaměstnání a místem původu od 600 km do 1 200 km,

— 378,93 EUR, je-li zeměpisná vzdálenost mezi místem zaměstnání a místem původu větší než 1 200 km.

Výše shora uvedeného příspěvku na kilometrovné a paušálního příplatku se upravuje každým rokem ve stejném poměru jako odměny.

3. Úředník, jehož pracovní poměr skončil v průběhu kalendářního roku z jiných důvodů než úmrtím, nebo úředník, který má volno z osobních důvodů během části roku a je v činné službě v orgánu Evropské unie méně než devět měsíců toho roku, má nárok pouze na poměrnou část paušální náhrady stanovené v odstavci 1 a 2 odpovídající délce jeho činné služby.

4. Odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku se vztahují na úředníky, jejichž místo zaměstnání se nachází na území členských států. Úředník, jehož místo zaměstnání se nachází mimo území členských států, má za svou osobu, a pokud má nárok na příspěvek na domácnost, také za manžela/manželku a další vyživované osoby ve smyslu článku 2, v každém kalendářním roce nárok na paušální náhradu cestovních výdajů do místa jeho původu nebo do jiného místa, přičemž v tomto druhém případě nesmí výše cestovních výdajů překročit výši cestovních výdajů do místa původu. Pokud však

manžel/manželka a osoby uvedené v čl. 2 odst. 2 nežijí ve společné domácnosti s úředníkem v místě zaměstnání, mají v každém kalendářním roce nárok na proplacení cestovních výdajů z místa původu do místa zaměstnání, případně do jiného místa až do výše těchto nákladů.

Tato paušální náhrada vychází z nákladů na leteckou dopravu v ekonomické třídě.“;

e) článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Úředník, který je nucen při nástupu do služby nebo při následné změně místa zaměstnání ve služebním poměru změnit místo bydliště, aby splnil podmínky článku 20 služebního řádu, a jemuž nebyly tyto výdaje nahrazeny z jiných zdrojů, má v rámci nákladových stropů nárok na úhradu výdajů spojených se stěhováním nábytku a osobních věcí, včetně nákladů na pojištění proti běžným škodám (zejména poškození, krádež, požár).

Nákladové stropy zohlední rodinnou situaci úředníka v době stěhování a průměrné náklady na stěhování a související pojištění.

Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme k tomuto odstavci obecná prováděcí ustanovení.

2. Při skončení služebního poměru nebo v případě úmrtí úředníka jsou v rámci omezení stanovených v odstavci 1 hrazeny náklady spojené se stěhováním z místa zaměstnání do jeho místa původu. Pokud byl zesnulý úředník svobodný, nahradí se výdaje jeho právním nástupcům.

3. V případě úředníka v trvalém služebním poměru musí ke stěhování dojít v průběhu jednoho roku po uplynutí jeho zkušební doby. Při skončení služebního poměru musí ke stěhování dojít ve lhůtě tří let stanovené v čl. 6 odst. 4 druhém pododstavci. Výdaje na stěhování po uplynutí lhůt uvedených v tomto odstavci jsou nahrazeny jen ve výjimečných případech a na základě zvláštního rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování.“;

f) článek 13 se mění takto:

i) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise přezkoumá každé dva roky sazby stanovené v odst. 2 písm. a). Přezkum se provádí na základě zprávy o cenách hotelového ubytování, restauračních a stravovacích služeb s ohledem na vývojové ukazatele uvedených cen. Pro účel tohoto přezkumu Komise jedná prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci ve smyslu článků 111 a 112 služebního řádu.“;

ii) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4. Odchylně od odstavce 1 mohou být náklady na ubytování, které vznikly úředníkovi při služební cestě do hlavního pracoviště jeho orgánu uvedeného v protokolu č. 6 ke Smlouvě o fungování Evropské unie, uhrazeny paušální částkou, jež nesmí přesáhnout maximální výši stanovenou pro každou zemi.“;

g) v článku 13a se slova „jednotlivé orgány“ nahrazují slovy „orgány oprávněné ke jmenování v rámci příslušných orgánů“;

h) článek 17 se mění takto:

i) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Splatné částky jsou vypláceny v místě a ve měně země, kde úředník plní své povinnosti, nebo na žádost úředníka v eurech na bankovní účet vedený na území Evropské unie.“;

ii) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Za podmínek upravených pravidly stanovenými vzájemnou dohodou mezi orgány oprávněnými ke jmenování v rámci příslušného orgánu a po projednání s Výborem pro služební řád může úředník požádat o pravidelný zvláštní převod části své odměny.“;

iii) v odstavci 3 první větě se za slova „se provádějí“ vkládají slova „v měně příslušného členského státu“.

iv) v odstavci 4 první větě se za slova „do jiného členského státu“ vkládají slova „v místní měně“.

68) Příloha VIII se mění takto:

a) v čl. 3 písm. b) se slova „podle článků 41 a 50“ nahrazují slovy „podle článků 41, 42c a 50“;

b) článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Bez ohledu na ustanovení článku 2 této přílohy má úředník, který setrvá ve službě po dosažení důchodového věku, nárok na zvýšení důchodu odpovídající 1,5 % základního platu, jenž byl vzat v úvahu pro výpočet důchodu na každý rok odpracovaný po dosažení uvedeného věku, za předpokladu, že celková výše jeho důchodu, včetně zvýšení, nepřesáhne 70 % jeho konečného základního platu, který je vymezen v článku 77 druhém, případně ve třetím pododstavci, služebního řádu.

Toto zvýšení se vyplácí rovněž v případě úmrtí úředníka, který zůstal ve služebním poměru po dosažení důchodového věku.“

c) v článku 6 se slova „v prvním platovém stupni platové třídy 1“ nahrazují slovy „v prvním platovém stupni platové třídy AST 1“;

d) článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Úředník, který odejde z funkce před dosažením důchodového věku, může požádat, aby jeho starobní důchod:

a) byl odložen k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhne důchodového věku nebo

b) byl bezodkladně vyplácen za předpokladu, že mu není méně než 58 let. V tomto případě se starobní důchod sníží o částku vypočtenou na základě úředníkovu věku v okamžiku, kdy začal důchod pobírat.

Výše důchodu bude snížena o 3,5 % za každý rok před rokem, v němž úředníkovi vzniká nárok na starobní důchod ve smyslu článku 77 služebního řádu. Jestliže je rozdíl mezi věkem, ve kterém vzniká nárok na

starobní důchod ve smyslu článku 77 služebního řádu, a věkem dotčené osoby v dané době vyšší než přesný počet let, prodlouží se doba snížení o jeden rok.“;

e) v čl. 11 odst. 2 druhém pododstavci se slovo „orgán“ nahrazuje slovy „orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu“;

f) článek 12 se mění takto:

i) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Úředník, který nedosáhl důchodového věku a který ukončí služební poměr z jiných důvodů, než je úmrtí nebo invalidita, a který nemá nárok na bezodkladné nebo odložené vyplácení starobního důchodu, má po skončení služebního poměru nárok:

a) za předpokladu, že výkon jeho služby trval méně než jeden rok a že nevyužil možnosti stanovené v čl. 11 odst. 2, na výplatu odchodného ve výši trojnásobku částek, které byly formou srážky zaplacený z jeho základního platu jako příspěvky do důchodového systému po odečtení všech částek hrazených podle článků 42 a 112 pracovního řádu ostatních zaměstnanců;

b) nebo v ostatních případech na dávky stanovené v čl. 11 odst. 1 nebo na převod pojistně matematické protihodnoty uvedených dávek do soukromé pojišťovny nebo penzijního fondu dle vlastního výběru, pokud příslušná pojišťovna nebo fond zaručí, že:

i) nevyplatí žádný kapitálový obnos;

ii) bude měsíčně vyplácen důchod, a to nejdříve od 60. roku věku a nejpozději od 66. roku věku;

iii) oprávněným osobám budou vypláceny pozůstalostní důchody;

iv) převod na jinou pojišťovnu nebo jiný fond bude povolen pouze tehdy, splní-li uvedený fond podmínky stanovené v bodech i), ii) a iii).“.

ii) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od odst. 1 písm. b) mají úředníci, kteří nedosáhli důchodového věku a kteří od doby převzetí služebních povinností odváděli platby za účelem vytvoření nebo zachování nároku na důchod do vnitrostátního důchodového systému, soukromého systému důchodového pojištění nebo do penzijního fondu dle vlastního výběru, který splňuje podmínky stanovené v odstavci 1, a jejichž služební poměr byl ukončen z jiných důvodů, než je úmrtí nebo invalidita, aniž by jim vznikl nárok na bezodkladný nebo odložený starobní důchod, nárok při odchodu ze služby na odchodné ve výši pojistné matematické protihodnoty jejich nároku na důchod vzniklého během služby v orgánu. V těchto případech jsou platby prováděné v rámci vnitrostátního důchodového systému při uplatňování článku 42 nebo 112 pracovního řádu ostatních zaměstnanců odečítány od částky odchodného.“;

g) v článku 15 se slova „věku 63 let“ nahrazují slovy „důchodového věku“;

h) v článku 18a se slova „věku 63 let“ nahrazují slovy „důchodového věku“;

i) v článku 27 se v druhém pododstavci slovo „upravena“ nahrazuje slovem „aktualizována“;

j) článek 45 se mění takto:

i) v třetím pododstavci se slova „členském státě stálého bydliště“ nahrazují slovy „Evropské unii“;

ii) ve čtvrtém pododstavci se do první věty za slova „na bankovní účet“ vkládají slova „v Evropské unii nebo“;

iii) ve čtvrtém pododstavci se v druhé větě zrušují slova „v eurech na bankovní účet v zemi, kde má orgán své sídlo, nebo“.

69) Příloha IX se mění takto:

a) v čl. 2 odst. 3 se slovo „Orgány“ nahrazuje slovy „Orgány oprávněné ke jmenování v rámci příslušných orgánů“;

b) v čl. 5 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„V každém orgánu bude zřízena disciplinární komise (dále jen „komise“), avšak dvě a více agentur se mohou podle čl. 9 odst. 1a dohodnout na zřízení společné komise.“;

c) článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Aniž je dotčen čl. 2 odst. 3, každý orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu přijme, bude-li třeba, po projednání s výborem zaměstnanců prováděcí pravidla k této příloze“.

70) Příloha X se mění takto:

a) článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

V každém kalendářním roce má úředník nárok na dovolenou za kalendářní rok v rozsahu dvou pracovních dnů za každý měsíc služby.

Bez ohledu na první pododstavec tohoto článku mají úředníci již vyslaní do třetí země ke dni 1. ledna 2014 nárok na:

— tři pracovní dny v době od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;

— dva a půl pracovního dne v době od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015.“;

b) článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

V roce přijetí a v roce ukončení výkonu služebních povinností ve třetí zemi má úředník nárok na dovolenou za kalendářní rok v rozsahu dvou pracovních dnů za každý úplný měsíc služby, dvou pracovních dnů za každý neúplný měsíc služby s více než 15 dny služby a jednoho pracovního dne za každý neúplný měsíc služby s 15 a méně dny služby.

Nevyužil-li úředník do konce běžného kalendářního roku svou dovolenou za kalendářní rok z jiných důvodů než kvůli služebním povinnostem, smí být do dalšího kalendářního roku převedeno nejvýše čtrnáct pracovních dnů dovolené“.

c) v článku 8 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Úředníci, kteří se účastní odborného vzdělávání podle článku 24a služebního řádu a kterým byla podle prvního pododstavce poskytnuta dovolená na zotavenou, spojí, je-li to vhodné, svůj pobyt za účelem odborného vzdělávání s dovolenou na zotavenou.“;

d) v článku 9 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Dovolenu za kalendářní rok si úředník může vybrat najednou nebo po částech podle svého přání a s ohledem na požadavky služby. Alespoň jedna část dovolená však musí zahrnovat dva po sobě jdoucí týdny.“;

e) článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Příspěvek za životní podmínky se stanoví procentem z referenční částky podle místa úředníkovy zaměstnání. Tuto referenční částku tvoří celkový základní plat zvýšený o příspěvek za práci v zahraničí, příspěvek na domácnost a příspěvek na vyživované dítě a snížený o povinné odvody uvedené ve služebním řádu nebo v prováděcích předpisech k němu.

Tento příspěvek se nevyplácí v případě, že je úředník zaměstnán v zemi, ve které lze životní podmínky považovat za srovnatelné s běžnými podmínkami v Evropské unii.

U ostatních míst zaměstnání se příspěvek za životní podmínky stanoví mimo jiné s ohledem na tyto parametry:

— zdraví a zdravotnická zařízení,

— bezpečnost,

— podnebí,

— stupeň izolace,

— ostatní místní životní podmínky.

Orgán oprávněný ke jmenování každoročně přezkoumává příspěvek za životní podmínky stanovený pro každé místo zaměstnání a v případě potřeby po obdržení stanoviska výboru zaměstnanců jej upravuje.

Orgán oprávněný ke jmenování může kromě poskytnutí příspěvku za životní podmínky rozhodnout o poskytnutí

mimořádného příplatku v případech, v nichž byl úředník přidělen více než jednou na místo zaměstnání, kde jsou podmínky k výkonu služby obtížné nebo velmi obtížné. Tento mimořádný příplatek nepřesáhne 5 % referenční částky uvedené v prvním pododstavci a orgán oprávněný ke jmenování řádně zdůvodní svá jednotlivá rozhodnutí, která učinil s cílem respektovat zásadu rovného zacházení, přičemž vychází z úrovně obtížnosti předchozího zařazení.

2. Ohrožují-li životní podmínky v místě zaměstnání tělesnou integritu úředníka, vyplácí mu orgán oprávněný ke jmenování na základě zvláštního odůvodněného rozhodnutí dočasný dodatečný příspěvek. Výše tohoto příspěvku se určí procentem z referenční částky uvedené v odstavci 1 prvním pododstavci takto:

— pokud orgán svým zaměstnancům nedoporučuje, aby se jejich rodiny či jiné vyživované osoby stěhovaly do daného místa zaměstnání za předpokladu, že toto doporučení dodržují;

— rozhodne-li orgán o dočasném omezení počtu zaměstnanců vykonávajících služební povinnosti v daném místě zaměstnání.

V náležitě odůvodněných případech může orgán oprávněný ke jmenování rovněž stanovit, že pracovní místo vylučuje usídlení rodiny úředníka. Dočasný dodatečný příspěvek se vyplácí zaměstnancům, kteří toto stanovení dodržují.

3. O prováděcích ustanoveních k tomuto článku rozhodne orgán oprávněný ke jmenování.“;

f) v článku 11 první větě se slovo „Belgii“ nahrazuje slovem „Evropské unii“;

g) článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Aby se v maximální míře zaručila rovná kupní síla úředníků bez ohledu na místo zaměstnání, koeficienty uvedené v článku 12 se aktualizují jednou za rok v souladu s přílohou XI. Pokud jde o aktualizaci, veškeré hodnoty jsou chápány jako hodnoty referenční. Komise pro informaci zveřejní aktualizované hodnoty do dvou týdnů od aktualizace v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.

Avšak změní-li se zjištěné životní náklady v dané zemi přepočítané podle koeficientu a odpovídajícího směnného kurzu od poslední aktualizace více než 5 %, provádí se mimořádná aktualizace za účelem úpravy koeficientů postupem podle prvního pododstavce.“;

podmínkami v místě výkonu zaměstnání v dotčené třetí zemi. Příspěvek na ubytování se vypočte primárně v závislosti na úrovni jeho služebních povinností a následně na počtu vyživovaných rodinných příslušníků.

h) článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Úředníkovi, kterému orgán neposkytuje ubytování, zaplatí orgán oprávněný ke jmenování buď příspěvek na ubytování, nebo mu uhradí zaplacené nájemné, a to na základě seznamu zemí, jenž stanoví orgán oprávněný ke jmenování.

Nájemné se uhradí za předpokladu, že bylo ubytování výslovně povoleno orgánem oprávněným ke jmenování a odpovídá primárně jeho služebním povinnostem a následně počtu jím vyživovaných rodinných příslušníků.

Příspěvek na ubytování se vyplácí po předložení nájemní smlouvy, pokud orgán oprávněný ke jmenování předložení nájemní smlouvy nepožaduje z řádně odůvodněných příčin souvisejících s postupy a místními

Podrobná prováděcí pravidla k tomuto článku stanoví orgán oprávněný ke jmenování. Příspěvek na ubytování nesmí v žádném případě překročit náklady, které úředníkovi vznikly.“

71) Příloha XI se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA XI

PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA K ČLÁNKŮM 64 A 65 SLUŽEBNÍHO ŘÁDU

KAPITOLA 1

ROČNÍ PŘEZKOUMÁNÍ ODMĚN PODLE ČL. 65 ODS. 1 SLUŽEBNÍHO ŘÁDU

Oddíl 1

Faktory pro stanovení ročních aktualizací

Článek 1

1. Zpráva Statistického úřadu Evropské unie (Eurostat)

Pro účely aktualizace ve smyslu čl. 65 odst. 1 služebního řádu a článku 13 přílohy X sestavuje Statistický úřad Evropských společenství, dále jen Eurostat, každoročně do konce října zprávu o změnách životních nákladů v Belgii a Lucembursku, paritách kupní síly mezi Brusel a některými místy v členských státech, případně ve třetích zemích, a o změnách kupní síly mezd státních zaměstnanců v ústředních státních správách jednotlivých států.

2. Změny životních nákladů v Belgii a Lucembursku

Eurostat sestavuje index k měření změn životních nákladů úředníků Evropské unie v Belgii a Lucembursku. Tento index (dále jen „společný index“) se vypočítá vážením vnitrostátní inflace (měřené harmonizovaným indexem spotřebitelských cen (HISC) v případě Belgie a indexem spotřebitelských cen (ISC) v případě Lucemburska) v období od června předcházejícího roku do června běžného roku podle rozdělení zaměstnanců vykonávajících službu v těchto členských státech.

3. Změny životních nákladů mimo Brusel

a) Eurostat po dohodě s národními statistickými úřady nebo jinými příslušnými orgány členských států vymezenými v nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 223/2009 (*) (dále jen „národní statistické úřady nebo jiné příslušné orgány členských států“) vypočítá hospodářské parity, jimiž se stanoví ekvivalence kupní síly:

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství (Úř. věst., L 87, 31.3.2009, s. 164).

- i) platů úředníků Unie sloužících v hlavních městech členských států, s výjimkou Nizozemska, kde se místo Amsterdamu používá Haag, a na některých jiných místech zaměstnání, ve srovnání s Bruselem,
 - ii) důchodů úředníků vyplácených v členských státech, ve srovnání s Belgií.
- b) Tyto hospodářské parity se uvádějí každoročně za měsíc červen.
- c) Hospodářské parity se vypočítají takovým způsobem, aby bylo možno každý základní prvek dvakrát ročně aktualizovat a kontrolovat pomocí přímého zjišťování alespoň jednou za pět let. Eurostat aktualizuje hospodářské parity na základě změny v harmonizovaném indexu spotřebitelských cen členských států a nevhodnějších indexů stanovených Pracovní skupinou pro články 64 a 65 služebního řádu uvedenou v článku 13.
- d) Kromě území Belgie a Lucemburska se změny životních nákladů během referenčního období měří pomocí implicitních indexů. Tyto indexy se vypočtou vynásobením společného indexu změnou v hospodářské paritě.

4. Změny kupní síly platů státních zaměstnanců v ústřední státní správě (specifické ukazatele)

- a) Pro účely měření procentuální změny kupní síly platů zaměstnanců ve státních správách, buď směrem nahoru nebo dolů, vypočítá Eurostat podle informací, které do konce září poskytnou příslušné národní statistické úřady nebo jiné příslušné orgány členských států, specifické ukazatele zachycující změny reálných mezd státních zaměstnanců v ústřední státní správě za období od července předcházejícího roku do července běžného roku. Oba by měly zahrnovat jednu dvanáctinu všech ročně vyplácených složek.

Specifické ukazatele mají dvě podoby:

- i) jeden ukazatel pro každou funkční skupinu na základě definice ve služebním řádu,
- ii) průměrný ukazatel vážený počtem zaměstnanců ve státní službě, který odpovídá každé funkční skupině.

Každý z těchto ukazatelů se stanoví pro reálné hrubé a reálné čisté hodnoty. Při přepočtu z hrubých částek na čisté se přihledne k zákonem stanoveným odvodům a k obecným daňovým faktorům.

Ke stanovení hrubých a čistých ukazatelů za Evropskou unii celkem použije Eurostat vzorek složený z těchto členských států: Belgie, Německo, Španělsko, Francie, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Švédsko a Spojené království. Na základě návrhu Komise podle článku 336 Smlouvy o fungování Evropské unie může Evropský parlament a Rada schválit nový vzorek, který představuje alespoň 75 % hrubého domácího produktu (HDP) Evropské unie a který bude používán od roku, jenž následuje po jeho přijetí. Výsledky za každou zemi budou váženy v poměru k příslušnému národnímu celkovému HDP měřenému pomocí parity kupní síly znázorněné v nejnovější statistice uveřejněné v souladu s definicemi národních účtů v platném Evropském systému účtů.

- b) Národní statistické úřady nebo jiné příslušné orgány členských států poskytnou Eurostatu na jeho žádost doplňující informace, které Eurostat považuje za nezbytné k sestavení specifického ukazatele přesně měřícího změny kupní síly ve státní službě jednotlivých států.

Pokud po dalších projednáních s národními statistickými úřady, nebo jinými příslušnými orgány členských států zjistí Eurostat statistické odchylky v získaných informacích, nebo pokud zjistí, že není možné sestavit ukazatele měřící se statistickou přesností změny reálného příjmu státních zaměstnanců v daném členském státě, informuje o tom Komisi a poskytne jí všechny nezbytné podklady.

- c) Kromě specifických ukazatelů vypočítá Eurostat příslušné kontrolní ukazatele. Jeden takový ukazatel se předkládá ve formě údajů o reálných platových poměrech na hlavu v ústřední státní správě a sestavuje se v souladu s definicemi národních účtů v platném Evropském systému účtů.

Ke zprávě Eurostatu o specifických ukazatelích se připojí vysvětlení rozdílů mezi těmito ukazateli a kontrolními ukazateli uvedenými v tomto bodu.

Článek 2

Pro účely článku 15 této přílohy Komise pravidelně provádí průzkum potřeb orgánů, pokud jde o přijímání zaměstnanců.

Oddíl 2

Postup při roční aktualizaci odměn a důchodů

Článek 3

1. V souladu s čl. 65 služebního řádu a na základě kritérií stanovených v oddíle 1 této přílohy se před koncem každého roku aktualizují odměny a důchody s účinkem od 1. července.

2. Výše aktualizace se určí vynásobením společného indexu specifickým ukazatelem. Aktualizace se vyjádří v čistých hodnotách jako jednotná procentní sazba.

3. Výše aktualizace stanovená tímto způsobem se zanesou do tabulek základních platů uvedených v článku 66 služebního řádu a v příloze XIII služebního řádu a v člancích 20, 93 a 133 pracovního řádu ostatních zaměstnanců podle této metody:

- a) čistá odměna a čistý důchod bez koeficientu se zvýší nebo sníží o částku výše zmíněné aktualizace;
- b) sestaví se nová tabulka základních platů výpočtem hrubé částky, která po odpočtu daně ve smyslu odstavce 4 a povinných odvodů příspěvků na sociální a důchodové zabezpečení odpovídá čisté částce;
- c) převedení čistých částek na hrubé částky vychází ze situace svobodného úředníka, který nepobírá příspěvky uvedené ve služebním řádu.

4. Pro účely nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 se částky uvedené v článku 4 tohoto nařízení vynásobí činitelem složeným z:

- a) činitele vyplývajícího z předchozí aktualizace nebo
- b) míra aktualizace uvedené v odstavci 2.

5. V Belgii a Lucembursku se nepoužijí žádné koeficienty. Opravné koeficienty, které se použijí:

- a) na platy úředníků Evropské unie vykonávajících službu v ostatních členských státech a na některých jiných místech zaměstnání;
- b) odchylně od čl. 82 odst. 1 služebního řádu na důchody Evropské unie vyplácené v ostatních členských státech pro tu část, která odpovídá nároku získanému před 1. květnem 2004.

se stanoví na základě poměru mezi hospodářskými paritami uvedenými v článku 1 této přílohy a směnnými kurzy uvedenými v článku 63 služebního řádu platnými pro odpovídající země.

Použijí se postupy stanovené v článku 8 této přílohy, které se týkají použití koeficientů se zpětnou platností v místech zaměstnání s vysokou mírou inflace.

6. Orgány provedou odpovídající zpětné aktualizace odměn a důchodů úředníků, bývalých úředníků a ostatních dotčených osob (nahoru i dolů) za období mezi dnem nabytí účinku a dnem vstupu v platnost příští aktualizace.

Pokud tato zpětná aktualizace vyžaduje, aby byly přeplatky vráceny, může být vrácení přeplatků rozloženo na dobu nejvýše 12 měsíců ode dne vstupu v platnost příští roční aktualizace.

KAPITOLA 2

MIMOŘÁDNÁ AKTUALIZACE ODMĚN A DŮCHODŮ (ČL. 65 Odst. 2 SLUŽEBNÍHO ŘÁDU)**Článek 4**

1. Mimořádná aktualizace odměn a důchodů ve smyslu čl. 65 odst. 2 služebního řádu, které nabývají účinku k 1. lednu, se provádějí v případě podstatné změny životních nákladů v období mezi červnem a prosincem (podle údaje o prahu citlivosti vymezeném v čl. 6 odst. 1 této přílohy) a s patřičným přihlédnutím k předběžným odhadům změn kupní síly v průběhu referenčního období běžného roku.

2. Tyto mimořádné aktualizace se vezmou v úvahu při ročních aktualizacích platů.

Článek 5

1. V březnu každého roku vypracuje Eurostat předběžný odhad změn kupní síly za příslušné období na základě informací získaných na zasedání uvedeném v článku 13 této přílohy.

Pokud z tohoto předběžného odhadu vyplývají záporná procenta, vezme se při výpočtu mimořádné aktualizace v úvahu polovina tohoto počtu procent.

2. Změna životních nákladů v Belgii a Lucembursku se měří společným indexem za období od června do prosince předcházejícího kalendářního roku.

3. Pro každé místo, pro které byl stanoven koeficient (kromě Belgie a Lucemburska) se vypočítá odhad hospodářských parit uvedených v čl. 1 odst. 3 za měsíc prosinec. Změna životních nákladů se vypočítá podle pravidel stanovených v čl. 1 odst. 3.

Článek 6

1. Práh citlivosti je stanoven za šestiměsíční období zmiňované v čl. 5 odst. 2 této přílohy jako procentní sazba odpovídající 6 % za období 12 měsíců.

2. Práh stanovený tímto způsobem se použije podle následujícího postupu, s výhradou použití čl. 5 odst. 1 druhého pododstavce této přílohy:

a) pokud je hodnota prahu citlivosti dosažena nebo překročena v Belgii a Lucembursku (měřeno pomocí společného indexu v období mezi červnem a prosincem), aktualizuje se výše odměn pro všechna místa zaměstnání na základě postupu ročních aktualizací;

b) pokud není v Belgii a Lucembursku dosažena hodnota prahu citlivosti, aktualizují se pouze koeficienty pro místa, kde změna životních nákladů (měřeno pomocí implicitních indexů v období mezi červnem a prosincem) překročila hodnotu prahu.

Článek 7

Pro účely článku 6 této přílohy:

Výše aktualizace se stanoví jako společný index, případně vynásobený polovinou předpokládaného specifického ukazatele, je-li tento předběžný odhad záporný.

Koeficienty se stanoví jako poměr mezi relevantní hospodářskou paritou a směnným kurzem uvedeným v článku 63 služebního řádu, vynásobený hodnotou aktualizace, pokud pro Belgii a Lucembursko nebylo dosaženo hodnoty prahu aktualizace.

KAPITOLA 3

DATUM NABYTÍ ÚČINKU KOEFICIENTU (MÍSTA ZAMĚSTNÁNÍ S VYSOKÝM NÁRŮSTEM ŽIVOTNÍCH NÁKLADŮ)

Článek 8

1. Pro místa s vysokým nárůstem životních nákladů (měřeno pomocí změny implicitních indexů) nabudou koeficienty účinku před 1. lednem v případě mimořádné aktualizace nebo před 1. červencem v případě roční aktualizace. Tak by se mělo vyrovnat snížení kupní síly se stavem v místě zaměstnání, kde změna životních nákladů odpovídala prahu citlivosti.

2. Datum nabytí účinku roční aktualizace je stanoveno takto:

a) dnem 16. května pro místa zaměstnání, v nichž je míra inflace vyšší než 6 % a

b) dnem 1. května pro místa zaměstnání, v nichž je míra inflace vyšší než 10 %.

3. Datum nabytí účinku mimořádné aktualizace je stanoveno takto:

a) dnem 16. listopadu pro místa zaměstnání, v nichž je míra inflace vyšší než 6 % a

b) dnem 1. listopadu pro místa zaměstnání, v nichž je míra inflace vyšší než 10 %.

KAPITOLA 4

STANOVENÍ A ZRUŠENÍ KOEFICIENTŮ (ČLÁNEK 64 SLUŽEBNÍHO ŘÁDU)

Článek 9

1. Příslušné úřady dotčených členských států, správní oddělení orgánu Unie nebo zástupci úředníků Unie v daném místě zaměstnání mohou požadovat stanovení koeficientu pro toto místo.

Tato žádost by měla být podpořena objektivními faktory poukazujícími na významný rozdíl ve výši životních nákladů, který vznikl v průběhu let mezi místem zaměstnání a hlavním městem dotčeného členského státu (s výjimkou Nizozemska, kde se místo Amsterdamu používá Haag). Pokud Eurostat potvrdí, že rozdíl je skutečně významný (více než 5 %) a dlouhodobě udržitelný, stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článků 111 a 112 služebního řádu koeficient pro toto místo.

2. Komise rozhoduje prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s články 111 a 112 služebního řádu o zrušení koeficientu stanoveného pro určité místo. V tomto případě vychází rozhodnutí z jednoho z následujících předpokladů:

a) žádost příslušných úřadů dotčeného členského státu, správního oddělení orgánu Unie nebo zástupců úředníků Evropské unie v daném místě zaměstnání, která prokazuje, že životní náklady v tomto místě se již nadále významně neliší (méně než o 2 %) od životních nákladů hlavního města dotčeného členského státu. Toto sblížení by mělo být dlouhodobě udržitelné a potvrzené Eurostatem;

b) v uvedeném místě již nadále nejsou zaměstnání žádní úředníci ani dočasní zaměstnanci Unie.

KAPITOLA 5

USTANOVENÍ O UMÍRNĚNOSTI A VÝJIMCE

Článek 10

Hodnota specifického ukazatele používaného pro roční aktualizaci je omezena horní hranicí 2 % a spodní hranicí – 2 %. Jestliže hodnota specifického ukazatele překročí horní hranici nebo je nižší než spodní hranice, použije se pro výpočet hodnoty aktualizace hodnota hranice.

První odstavec se nepoužije, pokud se použije článek 11.

Zbývající část hodnoty aktualizace vyplývající z rozdílu mezi hodnotou aktualizace vypočítané pomocí specifického ukazatele a hodnotou aktualizace vypočítanou pomocí hranice se použije počínaje 1. dubnem následujícího roku.

Článek 11

1. Pokud podle předpovědi Komise dojde ke snížení HDP Unie za běžný rok a specifický ukazatel bude pozitivní, použije se k výpočtu hodnoty aktualizace pouze část specifického ukazatele. Zbývající hodnota aktualizace odpovídající zbytku specifického ukazatele se použije k pozdějšímu datu následujícího roku. Zbývající část hodnoty aktualizace se pro účel uplatňování článku 10 nebere v potaz. Hodnota HDP Unie, dopady na rozdělení specifického ukazatele a datum použití jsou stanoveny v souladu s následující tabulkou:

HDP Unie	dopady na specifický ukazatel	den výplaty druhé části
[– 0,1 %; – 1 %]	33 %; 67 %	1. duben roku n + 1
[– 1 %; – 3 %]	0 %; 100 %	1. duben roku n + 1
menší než – 3 %	0 %	—

2. Pokud vznikne rozdíl mezi předpovědí uvedenou v odstavci 1 a konečnými údaji o HDP Unie poskytnutými Komisí a pokud by tyto konečné údaje změnily dopady podle tabulky uvedené v odstavci 1, provádí se v souladu s touto tabulkou nezbytné pozitivní nebo negativní opravy, včetně oprav se zpětnou platností.

3. Každou aktualizovanou referenční částku vyplývající z opravy zveřejní Komise do dvou týdnů od opravy pro informaci v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

4. Pokud uplatňování odstavce 1 nebo 2 vede k tomu, že hodnota specifického ukazatele neslouží účelu aktualizace odměn a důchodů, je posledně jmenovaná hodnota použita jako základ výpočtu budoucí aktualizace, jakmile celkové zvýšení HDP Unie měřené od roku, v němž byl použit odstavec 1 nebo 2, bude pozitivní. V každém případě je hodnota uvedená v první větě obdobně omezena hranicemi a řídí se zásadami stanovenými v článku 10 této přílohy. Vývoj HDP Unie k tomuto účelu pravidelně měří Eurostat.

5. V případě potřeby mají právní důsledky vyplývající z uplatňování článku 10 a tohoto článku plný účinek i po ukončení platnosti této přílohy podle článku 15.

KAPITOLA 6

ÚLOHA EUROSTATU A VZTAHY S NÁRODNÍMI STATISTICKÝMI ÚŘADY NEBO JINÝMI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 12

Úkolem Eurostatu je sledovat kvalitu základních údajů a statistických metod používaných při sestavování činitelů, které se berou v úvahu při aktualizaci odměn. Zejména se jedná o vypracování posudků nebo studií požadovaných pro toto sledování.

Článek 13

Každoročně v březnu svolává Eurostat zasedání pracovní skupiny složené z odborníků z národních statistických úřadů nebo jiných příslušných orgánů členských států, která se nazývá Pracovní skupina pro články 64 a 65 služebního řádu.

Na zasedání se přezkoumá statistická metodika a její používání v oblasti specifických a kontrolních ukazatelů, společného indexu a výpočtu hospodářských parit.

Poskytnuty budou také informace potřebné k předložení předběžného odhadu změn v kupní síle pro účely mimořádné aktualizace odměn, jakož i údaje o pracovní době v orgánech ústřední státní správy.

Článek 14

Členské státy informují Eurostat na jeho žádost o všech faktorech, které mají přímý nebo nepřímý dopad na složení odměn a změny v odměňování státních zaměstnanců v ústředních státních správách.

KAPITOLA 7

ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ A DOLOŽKA O PŘEZKUMU

Článek 15

1. Ustanovení této přílohy se použijí od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2023.
2. Do 31. března 2022 předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva zohlední průzkum provedený na základě článku 2 této přílohy a zejména posoudí, zda vývoj kupní síly odměn a důchodů úředníků Unie odpovídá změnám v kupní síle platů státních zaměstnanců v ústředních státních správách jednotlivých států. Komise na základě této zprávy předloží případně návrh na změnu této přílohy a článku 66a služebního řádu v souladu s článkem 336 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Dokud Evropský parlament a Rada nepřijmou nařízení na návrh Komise, uplatňuje se tato příloha a článek 66a služebního řádu prozatímne i po uplynutí období stanoveného v odstavci 1 a v článku 66a služebního řádu.
4. Na konci roku 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě průběžnou zprávu o uplatňování této přílohy a článku 66a služebního řádu.“;

72) Příloha XII se mění takto:

d) vkládá se nový článek, který zní:

a) článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

1. Každá aktualizace příspěvkové sazby nabývá účinku k 1. červenci zároveň s roční aktualizací odměn podle článku 65 služebního řádu. Aktualizací se výše příspěvku změní nejvýše o jeden procentní bod nad nebo pod platnou sazbu za předcházející rok.

2. Rozdíl stanovený mezi aktualizací příspěvkové sazby, která by byla výsledkem pojistně matematického výpočtu, a aktualizací vyplývající z odchylky uvedené v poslední větě odstavce 1 nebude nikdy uhrazen nebo následně brán v úvahu při pozdějších pojistně matematických výpočtech. Příspěvková sazba, která by byla výsledkem pojistně matematického výpočtu, bude zmíněna v hodnotící zprávě stanovené v článku 1 této přílohy.“;

b) v čl. 4 odst. 6 se slovo „dvanáctiletého“ nahrazuje slovem „třicetiletého“;

c) v čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 se slova „12 let“ nahrazují slovy „30 let“;

„Článek 11a

Pro účely čl. 4 odst. 6, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 této přílohy se do roku 2020 klouzavý průměr vypočítá na základě tohoto časového rozpětí:

	v roce 2017 – 22 let	
	v roce 2014 – 16 let	v roce 2018 – 24 let
	v roce 2015 – 18 let	v roce 2019 – 26 let
	v roce 2016 – 20 let	v roce 2020 – 28 let.“;

e) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Pro výpočet úroku z úroků podle článků 4 a 8 přílohy VIII se použije skutečná úroková míra ve smyslu článku 10 této přílohy a bude v případě potřeby aktualizována při pětiletém pojistně matematickém posouzení.

Ve vztahu k této aktualizaci se úroková míra uvedená v člancích 4 a 8 přílohy VIII považuje za referenční úrokovou míru. Komise pro informaci zveřejní aktualizovanou skutečnou úrokovou míru do dvou týdnů od aktualizace v Úředním věstníku Evropské unie, série C.“;

f) článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

1. V roce 2022 předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ve zprávě budou zohledněny rozpočtové dopady této přílohy a bude posouzena pojistně matematická rovnováha důchodového systému. Na základě této zprávy Komise předloží, bude-li to vhodné, návrh na změnu této přílohy.

2. V roce 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě průběžnou zprávu o uplatňování této přílohy.“;

73) Příloha XIII se mění takto:

a) v čl. 7 odst. 2 třetí pododstavec se slovo „úpravě“ nahrazuje slovem „aktualizaci“;

b) články 10, 14 až 17 a čl. 18 odst. 2 se zrušují;

c) v čl. 18 odst. 1 se slovo „upravovány“ nahrazuje slovem „aktualizovány“ a slovo „úprava“ nahrazuje slovem „aktualizace“;

d) článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Bez ohledu na ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1023/2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád zaměstnanců Evropské unie (*), se i nadále uplatňují články 63, 64, 65, 82 a 83a služebního řádu, přílohy XI a XII služebního řádu a čl. 20 odst. 1, články 64, 92 a 132 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, jež vstoupily v platnost před 1.11.2013, výhradně pro účely jakékoli úpravy nutné k zajištění souladu s rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie o uplatňování těchto článků podle článku 266 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád zaměstnanců Evropské unie (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, S. 15).“;

e) článek 20 se mění takto:

i) odstavec 2 se zrušuje;

ii) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Jejich důchody podléhají použití koeficientu, pouze pokud se bydliště úředníků shoduje s jejich posledním místem zaměstnání a se zemí jejich místa původu ve smyslu čl. 7 odst. 4 přílohy VII. Z rodinných nebo zdravotních důvodů je však možné požádat orgán oprávněný ke jmenování o změnu místa jejich původu; toto rozhodnutí je učiněno poté, co dotýčný úředník předloží odpovídající průkazné doklady.“;

iii) v odstavci 4 se zrušuje poslední věta;

f) článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Bez ohledu na čl. 77 druhý pododstavec druhou větou služebního řádu mají úředníci, kteří nastoupili do služebního poměru před 1. květnem 2004, nárok na 2 % platu uvedeného v tomto ustanovení za každý rok služby započitatelný pro důchod vypočtený v souladu s článkem 3 přílohy VIII.

Úředníci, kteří nastoupili do služebního poměru v období mezi 1. květnem 2004 a 31. prosincem 2013 mají nárok na 1,9 % platu uvedeného v tomto ustanovení za každý rok služby započitatelný pro důchod vypočtený v souladu s článkem 3 přílohy VIII.“;

g) článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

1. Úředníci, kteří ke dni 1. května 2004 dosáhli nejméně 20 let služby, mají po dosažení 60. roku věku nárok na starobní důchod.

Úředníci, kteří ke dni 1. května 2014 dosáhli věku 35 či více let a kteří nastoupili do služebního poměru před 1. lednem 2014, mají nárok na starobní důchod po dosažení důchodového věku uvedené v následující tabulce:

Věk ke dni 1. května 2014	Důchodový věk	Věk ke dni 1. května 2014	Důchodový věk
60 let a více	60 let	47 let	62 let 6 měsíců
59 let	60 let 2 měsíce	46 let	62 let 8 měsíců
58 let	60 let 4 měsíce	45 let	62 let 10 měsíců

Věk ke dni 1. května 2014	Důchodový věk	Věk ke dni 1. května 2014	Důchodový věk
57 let	60 let 6 měsíců	44 let	63 let 2 měsíce
56 let	60 let 8 měsíců	43 let	63 let 4 měsíce
55 let	61 let	42 let	63 let 6 měsíců
54 let	61 let 2 měsíce	41 let	63 let 8 měsíců
53 let	61 let 4 měsíce	40 let	63 let 10 měsíců
52 let	61 let 6 měsíců	39 let	64 let 3 měsíce
51 let	61 let 8 měsíců	38 let	64 let 4 měsíce
50 let	61 let 11 měsíců	37 let	64 let 5 měsíců
49 let	62 let 2 měsíce	36 let	64 let 6 měsíců
48 let	62 let 4 měsíce	35 let	64 let 8 měsíců

Úředníci, kterým je ke dni 1. května 2014 méně než 35 let, mají nárok na starobní důchod po dosažení 65 let věku.

U úředníků, kteří ke dni 1. května 2014 dosáhli 45 let věku a více a kteří nastoupili do služebního poměru mezi 1. lednem 2004 a 31. prosincem 2013, však důchodový věk zůstane 63 let.

V případě úředníků, kteří nastoupili do služebního poměru před 1. lednem 2014, se důchodový věk pro účely všech odkazů na důchodový věk v tomto služebním řádu stanoví podle výše uvedených ustanovení, není-li v tomto služebním řádu stanoveno jinak.

2. Bez ohledu na článek 2 přílohy VIII mají úředníci, kteří nastoupili do služebního poměru před 1. lednem 2014 a setrvávají ve služebním poměru i po dosažení důchodového věku podle okolností nárok na dodatečné zvýšení jejich konečného základního platu o 2,5 % za každý rok odpracovaný po dosažení uvedeného důchodového věku, pokud celková výše jejich důchodu nepřekročí 70 % konečného základního platu ve smyslu čl. 77 druhého nebo třetího pododstavce služebního řádu.

U úředníků, kteří ke dni 1. května 2004 dosáhli nejméně 50 let věku nebo nejméně 20 let služby, však zvýšení důchodu stanovené v předchozím pododstavci nebude menší než 5 % částky nároku na důchod přiznané ve věku 60 let.

Zvýšení se poskytuje také v případě úmrtí, pokud úředník setrval ve služebním poměru po dosažení důchodového věku.

Příspívá-li úředník, který nastoupí do služebního poměru před 1. lednem 2014 a pracuje na zkrácený úvazek, podle přílohy IVa do důchodového systému v poměru k odpracované době, zvýšení nároku na důchod stanovené v tomto článku se uplatní pouze do výše tohoto poměru.

3. Pokud odejde úředník do důchodu před dosažením důchodového věku stanovené v tomto článku, použije se pro období mezi 60. rokem věku a důchodovým věkem pouze poloviční snížení stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. b) přílohy VIII.

4. Odchylně od jediného článku odst. 1 druhého pododstavce přílohy IV obdrží úředník, na kterého se podle odstavce 1 vztahuje důchodový věk nižší než 65 let, příspěvek stanovený v uvedené příloze za podmínek v ní stanovených až do dne, kdy úředník dosáhne svého důchodového věku.

Po dosažení tohoto věku však bude úředník dostávat příspěvek maximálně do věku 65 let, dokud nedosáhne maximální výše starobního důchodu, pokud se nepoužije článek 42c služebního řádu.“

h) článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

1. Jestliže se použije čl. 52 písm. a) služebního řádu a aniž jsou dotčena ustanovení článku 50, úředník, který byl ve služebním poměru před 1. lednem 2014, odejde do důchodu automaticky k poslednímu dni v měsíci, v němž dosáhne věku 65 let. V případě úředníků, kteří byli ve služebním poměru již před 1. lednem 2014, se slova „66 let věku“, „věk šedesáti šesti let“ a „66. roku věku“ v čl. 78 druhém pododstavci a v čl. 81a odst. 1 písm. b) služebního řádu a v čl. 12 odst. 1 písm. b) přílohy VIII nahrazují slovy „65 let věku“, „věk šedesáti pěti let“ a „65. roku věku“.

2. Bez ohledu na článek 52 služebního řádu může být úředníky, kteří nastoupili do služebního poměru před 1. lednem 2014 a kteří ze služby odcházejí před dosažením věku, v němž by měli v souladu s článkem 22 této přílohy nárok na starobní důchod, požadováno použití čl. 9 odst. 1 písm. b) druhého pododstavce přílohy VIII:

a) do 31. prosince 2015 od věku 55 let

b) do 31. prosince 2016 od věku 57 let.

3. Odchylně od čl. 50 osmého pododstavce služebního řádu má úředník, který v souladu s čl. 50 prvním pododstavcem odejde do důchodu ve služebním zájmu, nárok pobírat důchod podle článku 9 přílohy VIII v souladu s touto tabulkou:

Datum rozhodnutí podle čl. 50 prvního pododstavce	Věk
Před 31. prosincem 2016	55 let
Po 31. prosinci 2016	58 let“;

i) za článek 24 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 24a

V případě důchodu stanoveného před 1. lednem 2014 bude příjemcův nárok na starobní důchod po tomto dni nadále stanovován v souladu s pravidly použitými při původním stanovení nároku. Totéž se vztahuje na pojištění v rámci společného systému nemocenského pojištění.“;

j) článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

1. Zaměstnanci ve smyslu článku 2 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kteří jsou ke dni 1. května 2004 zaměstnáni na základě smlouvy a kteří jsou po tomto datu a před 1. lednem 2014 jmenováni úředníky, mají při odchodu do důchodu nárok, aby jim práva na důchod, která získali jako dočasní zaměstnanci, byla pojistně matematicky upravena s ohledem na změnu jejich důchodového věku uvedeného v článku 77 služebního řádu.

2. Zaměstnanci ve smyslu článků 2, 3a a 3b pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kteří jsou ke dni 1. ledna 2014 zaměstnáni na základě smlouvy a kteří jsou po tomto datu jmenováni úředníky, mají při odchodu do důchodu nárok, aby jim práva na důchod, která získali jako dočasní nebo smluvní zaměstnanci, byla pojistně matematicky upravena s ohledem na změnu jejich důchodového věku uvedeného v článku 77 služebního řádu v případě, že ke dni 1. května 2014 dosáhli věku alespoň 35 let.“;

k) doplňuje se nový oddíl, který zní:

„Oddíl 5

Článek 30

1. Odchylně od přílohy I oddílu A bodu 2 se následující tabulka druhů pracovních míst ve funkční skupině AD vztahuje na úředníky ve služebním poměru ke dni 31. prosince 2013:

Generální ředitel	AD 15 – AD 16
Ředitel	AD 14 – AD 15

Vedoucí oddělení nebo rovnocenné pracovní místo	AD 9 – AD 14
Poradce nebo rovnocenné pracovní místo	AD 13 – AD 14
Hlavní administrátor v přechodném období	AD 14
Administrátor v přechodném období	AD 13
Administrátor	AD 5 – AD 12

2. S účinkem od 1. ledna 2014 zařadí orgán oprávněný ke jmenování úředníky, kteří jsou k 31. prosinci 2013 ve služebním poměru ve funkční skupině AD, do těchto druhů pracovních míst:

- úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AD 14 a nepůsobili na pracovním místě ředitele, vedoucího oddělení, poradce či na rovnocenných pracovních místech, budou zařazeni na pracovní místo: „hlavní administrátor v přechodném období“;
- úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AD 13 a nepůsobili na pracovním místě vedoucího oddělení nebo poradce či na rovnocenných pracovních místech, budou zařazeni na pracovní místo: „administrátor v přechodném období“;
- úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AD 9 až AD 14, a to na pracovním místě vedoucího oddělení či na rovnocenném pracovním místě, budou zařazeni na pracovní místo: „vedoucí oddělení nebo rovnocenné pracovní místo“;
- úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AD 13 nebo AD 14, a to na pracovním místě poradce či na rovnocenném pracovním místě, budou zařazeni na pracovní místo: „poradce nebo rovnocenné pracovní místo“;
- úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AD 5 až AD 12 a nepůsobili na pracovním místě vedoucího oddělení či na rovnocenném pracovním místě, budou zařazeni na pracovní místo: „administrátor“.

3. Odchylně od odstavce 2 může orgán oprávněný ke jmenování zařadit úředníky v platové třídě AD 9 až AD 14, kteří nesou zvláštní odpovědnost, před 31. prosincem 2015 na pracovní místo: „vedoucí oddělení nebo rovnocenné pracovní místo“ nebo „poradce nebo rovnocenné pracovní místo“. Každý orgán oprávněný ke jmenování přijme ustanovení s cílem provést tento článek. Celkový počet úředníků, kteří mají prospěch z tohoto ustanovení, nepřekročí k 31. prosinci 2013 5 % úředníků ve funkční skupině AD.

4. Zařazení na určitý druh pracovního místa platí, dokud úředníkovi není svěřena nová funkce odpovídající jinému druhu pracovního místa.

5. Za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 44 prvním pododstavci, je úředníkům v platové třídě AD 12 stupni 5 na pracovním místě administrátora od 1. ledna 2016 přiznáno zvýšení základního platu, jež se rovná rozdílu mezi platem odpovídajícím platové třídě AD 12 stupni 4 a platem platové třídy AD 12 stupně 3.

6. Za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 44 prvním pododstavci, je úředníkům, kteří jsou zařazeni do platové třídy AD 12 stupně 5 na pracovním místě administrátora a mají prospěch z opatření uvedeného v odstavci 5, po dvou letech přiznáno dodatečné zvýšení základního platu, jež se rovná rozdílu mezi platem odpovídajícím platové třídě AD 12 stupni 5 a platem platové třídy AD 12 stupně 4.

7. Odchylně od odstavce 5 se následující ustanovení vztahují na úředníky v platové třídě AD 12 na pracovním místě administrátora, kteří byli do služebního poměru přijati před 1. květnem 2004 a od 1. května 2004 do 31. prosince 2013 nebyli povýšeni:

a) za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 44 prvním pododstavci, je úředníkům ve stupni 8 od 1. ledna 2016 přiznáno zvýšení základního platu, jež se rovná rozdílu mezi platem odpovídajícím platové třídě AD 12 stupni 4 a platem platové třídy AD 12 stupně 3;

b) za předpokladu, že mají prospěch z opatření uvedeného v bodě a), je úředníkům ve stupni 8 po dvou letech přiznáno dodatečné zvýšení základního platu, jež se rovná rozdílu mezi platem odpovídajícím platové třídě AD 12 stupni 5 a platem platové třídy AD 12 stupně 4.

8. Za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 44 prvním pododstavci, je úředníkům v platové třídě AD 13 stupni 5 na pracovním místě administrátora v přechodném období od 1. ledna 2016 přiznáno zvýšení základního platu, jež se rovná rozdílu mezi platem odpovídajícím platové třídě AD 13 stupni 4 a platem platové třídy AD 13 stupně 3.

9. Za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 44 prvním pododstavci, je úředníkům, kteří jsou zařazeni do platové třídy AD 13 stupně 5 na pracovním místě administrátora v přechodném období a mají prospěch z opatření uvedeného v odstavci 8, po dvou letech přiznáno dodatečné zvýšení základního platu, jež se rovná rozdílu mezi platem odpovídajícím platové třídě AD 13 stupni 5 a platem platové třídy AD 13 stupně 4.

10. Úředníkům, kterým bylo přiznáno zvýšení základního platu stanovené v odstavcích 5 až 9 a kteří byli následně jmenováni vedoucím oddělení nebo zařazeni na rovnocenné pracovní místo, případně byli jmenováni poradcem nebo zařazeni na rovnocenné

pracovní místo ve stejné platové třídě, toto zvýšení základního platu zůstává.

11. Odchylně od první věty článku 46 jsou úředníci, kteří byli jmenováni do nejbližší vyšší platové třídy a mají prospěch ze zvýšení základního platu stanoveného v odstavcích 5, 6, 8 a 9, zařazeni do druhého stupně této platové třídy. Tito úředníci ztrácí výhodu zvýšení základního platu dle odstavců 5, 6, 8 a 9.

12. Zvýšení základního platu podle ustanovení odstavce 7 se neposkytuje po povýšení a není součástí základu, který se používá ke stanovení zvýšení základního měsíčního platu, jež je uvedeno v čl. 7 odst. 5 této přílohy.

Článek 31

1. Odchylně od oddílu A bodu 2 přílohy I se následující tabulka druhů pracovních míst ve funkční skupině AST vztahuje na úředníky ve služebním poměru ke dni 31. prosince 2013:

Hlavní asistent v přechodném období	AST 10 – AST 11
Asistent v přechodném období	AST 1 – AST 9
Administrativní asistent v přechodném období	AST 1 – AST 7
Podpůrný zaměstnanec v přechodném období	AST 1 – AST 5

2. S účinkem od 1. ledna 2014 zařadí orgán oprávněný ke jmenování úředníky, kteří jsou k 31. prosinci 2013 ve služebním poměru ve funkční skupině AST, do těchto pracovních míst:

a) úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AST 10 nebo AST 11, budou zařazeni na pracovní místo: „hlavní asistent v přechodném období“.

b) Úředníci, na něž se nevztahuje písmeno a) a kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívější kategorie B nebo před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívějších kategorií C či D a byli bez omezení zařazeni do funkční skupiny AST a úředníci AST, kteří byli přijati po 1. květnu 2004, budou zařazeni na pracovní místo: „asistent v přechodném období“.

c) Úředníci, na něž se nevztahují písmena a) a b) a kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívější kategorie C, budou zařazeni na pracovní místo: „administrativní asistent v přechodném období“.

d) Úředníci, na něž se nevztahují písmena a) a b) a kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívější kategorie D, budou zařazeni na pracovní místo: „podpůrný zaměstnanec v přechodném období“.

3. Zařazení na určitý druh pracovního místa platí, dokud úředníkovi není svěřena nová funkce odpovídající jinému druhu pracovního místa. Administrativní asistenti v přechodném období a podpůrní zaměstnanci v přechodném období mohou být zařazeni na pracovní místo asistenta, které je definováno v příloze I oddílu A, pouze tehdy, je-li to v souladu s postupem stanoveným v článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu. Povýšení je povoleno výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá jednotlivým druhům pracovních míst uvedeným v odstavci 1.

4. Odchylně od čl. 6 odst. 1 služebního řádu a od oddílu B přílohy I se počet volných pracovních míst v nejbližší vyšší platové třídě, která se požadují pro účely služebního postupu, pro podpůrné zaměstnance v přechodném období vypočítá zvlášť. Použijí se tyto koeficienty pro povyšování:

	Platová třída	Koeficient
Podpůrný zaměstnanec v přechodném období	5	—
	4	10 %
	3	22 %
	2	22 %
	1	—

Pokud jde o podpůrné zaměstnance v přechodném období, zváží se pro účely povýšení srovnatelné zásluhy (čl. 45 odst. 1 služebního řádu) mezi způsobilými úředníky stejné platové třídy a zařazení.

5. Administrativní asistenti v přechodném období a podpůrní zaměstnanci v přechodném období, kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívějších kategorií C či D, mají nadále podle přílohy VI nárok na náhradní volno nebo na odměnu, pokud služební podmínky neumožňují čerpání náhradního volna v průběhu dvou měsíců následujících po měsíci, kdy byla vykonána práce přesčas.

6. Úředníci, kterým bylo na základě čl. 55a odst. 2 písm. g) služebního řádu a článku 4 přílohy IVa služebního řádu povoleno pracovat na zkrácený úvazek v období, které začíná před 1. lednem 2014 a trvá po tomto dni, mohou i nadále pracovat na zkrácený úvazek za stejných podmínek po celkovou dobu nejvýše pěti let.

7. U úředníků, jejichž důchodový věk podle článku 22 této přílohy je méně než 65 let, může tříleté období uvedené v čl. 55a odst. 2 písm. g) služebního řádu přesáhnout jejich důchodový věk, avšak nesmí překročit věk 65 let.

Článek 32

Odchylně od čl. 1 čtvrtého pododstavce první věty přílohy II služebního řádu nemusí být zastoupení funkční skupiny AST/SC ve výboru zaměstnanců zajištěno až do příštích voleb nového výboru zaměstnanců, v němž mohou být zaměstnanci skupiny AST/SC zastoupeni.

Článek 33

Odchylně od čl. 40 odst. 2 služebního řádu celková délka volna z osobních důvodů úředníka, který k 31. prosinci 2013 v průběhu dosavadní služby vyčerpal více než 10 let volna z osobních důvodů, nepřekročí za celé období služby úředníka 15 let.“

Článek 2

Pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie se mění takto:

1) V článku 1 se zrušuje druhá odrážka.

2) V článku 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) zaměstnanci přijatí za účelem obsazení pracovního místa, které je uvedeno v seznamu pracovních míst přiloženém k oddílu rozpočtu určité agentury uvedené v čl. 1a odst. 2 služebního řádu a které rozpočtové orgány zařadily jako dočasné, s výjimkou vedoucích agentur a zástupců vedoucích agentur, jak je stanoveno v aktu Unie o zřízení dotyčné agentury, a úředníků, kteří byli ve služebním zájmu dočasně přiděleni do agentury.“

3) Článek 3 se zrušuje.

4) V čl. 3b písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) úředníků nebo dočasných zaměstnanců ve funkčních skupinách AST/SC a AST;“

5) V čl. 8 prvním pododstavci se slova „čl. 2 písm. a)“ nahrazují slovy „čl. 2 písm. a) nebo čl. 2 písm. f)“.

6) V článku 10 se zrušuje odstavec 4.

7) Článek 11 se mění takto:

a) v první větě prvního pododstavce se slova „článků 11 až 26“ nahrazují slovy „článků 11 až 26a“;

b) v třetím pododstavci se slova „druhém pododstavci“ nahrazují slovy „třetím pododstavci“.

8) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Přijímání dočasných zaměstnanců je zaměřeno na zajištění služeb osob s co nejvyšší mírou schopnosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě mezi státními příslušníky členských států Unie.

Dočasní zaměstnanci se vybírají bez ohledu na rasu, politické, filozofické nebo náboženské přesvědčení, pohlaví nebo sexuální orientaci a nezávisle na jejich rodinném stavu nebo rodinné situaci.

Žádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu. Zásada rovnosti občanů Unie však jednotlivým orgánům umožňuje přijmout vhodná opatření při zjištění dlouhodobé a značné nerovnováhy, pokud jde o státní příslušnost dočasných zaměstnanců, která není oprávněna na základě objektivních kritérií. Tato vhodná opatření musí být opodstatněna a nesmí vést k jiným kritériím pro přijímání pracovníků než těm, která jsou založena na výkonech. Před přijetím takových vhodných opatření přijme orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci obecná ustanovení s cílem provést tento odstavec v souladu s článkem 110 služebního řádu.

Po tříletém období, které začíná dne 1. ledna 2014, Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění předcházejícího pododstavce.

S cílem usnadnit přijímání zaměstnanců na co nejširším možném zeměpisném základě usilují orgány o podporu mnohojazyčného a multikulturního vzdělávání dětí svých zaměstnanců.“

b) v odstavci 5 se slova „každý orgán“ nahrazují slovy „orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci“.

9) článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

1. Dočasný zaměstnanec prochází devítiměsíční zkušební dobou.

Pokud dočasnému zaměstnanci brání nemoc, mateřská dovolená podle článku 58 služebního řádu nebo úraz v plnění jeho pracovních povinností po souvislou dobu jednoho měsíce nebo delší, může orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci zkušební dobu odpovídajícím

způsobem prodloužit. Celková délka zkušební doby nesmí za žádných okolností přesáhnout patnáct měsíců.

2. Zpráva o dočasném zaměstnanci se vyhotoví kdykoli před uplynutím zkušební doby, pokud se jeho práce ukazuje jako zjevně nedostatečná.

Tato zpráva se předá dotyčné osobě a ta má právo se k ní písemně vyjádřit ve lhůtě osmi pracovních dnů. Přímý nadřízený dočasněho zaměstnance tuto zprávu a vyjádření neprodleně zašle orgánu uvedenému v čl. 6 prvním pododstavci. Na základě zprávy může orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci rozhodnout o propuštění dočasněho zaměstnance před koncem zkušební doby s měsíční výpovědní dobou, nebo jej může po zbytek zkušební doby přearadit do jiného útvaru.

3. Nejpozději měsíc před koncem zkušební doby se vyhotoví zpráva o schopnosti dočasněho zaměstnance vykonávat povinnosti spojené s jeho funkcí, jakož i o jeho chování a výkonnosti. Tato zpráva se předá dočasněmu zaměstnanci a ten má právo se k ní písemně vyjádřit ve lhůtě osmi pracovních dnů.

Je-li doporučeno propuštění nebo ve výjimečných případech prodloužení zkušební doby v souladu s odstavcem 1, zašle přímý nadřízený dočasněho zaměstnance zprávu a vyjádření neprodleně orgánu uvedenému v čl. 6 prvním pododstavci.

Dočasný zaměstnanec, který svou prací nebo chováním neprokázal, že je vhodné jej dále zaměstnávat, bude propuštěn.

Konečné rozhodnutí se přijímá na základě zprávy uvedené v tomto odstavci a informací o chování dočasněho zaměstnance s ohledem na hlavu II služebního řádu dostupných orgánu uvedenému v čl. 6 prvním pododstavci.

4. Propuštěný dočasný zaměstnanec má nárok na odstupné ve výši jedné třetiny svého základního platu za každý celý měsíc ve zkušební době.“

10) V čl. 15 odst. 1 první pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Dočasným zaměstnancům zařazeným v souladu s kritérii pro zařazení, která přijal orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci, zůstane zachována délka odpracované doby v platovém stupni získaném při výkonu této funkce, pokud budou zaměstnáni jako dočasní zaměstnanci ve stejné platové třídě bezprostředně po ukončení předchozího pracovního poměru.“

11) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Ustanovení článků 42a, 42b a 55 až 61 služebního řádu se použijí obdobně, pokud jde o dovolenou, pracovní dobu, práci přesčas, směnný provoz, pracovní pohotovost na pracovišti nebo doma a úřední svátky. Mimořádná dovolená a rodičovská dovolená nesmějí být delší než délka trvání smlouvy. Kromě toho se články 41, 42, 45 a 46 služebního řádu použijí obdobně na dočasné zaměstnance ve smyslu článku 29 přílohy XIII služebního řádu, a to nezávisle na datu počátku jejich pracovního poměru.

Placené volno z důvodu nemoci stanovené v článku 59 služebního řádu však nepřesáhne tři měsíce ani dobu odpracovanou dočasným zaměstnancem, pokud je tato doba delší. Volno nesmí překročit dobu platnosti pracovní smlouvy zaměstnance.

Po uplynutí této lhůty je zaměstnanec, jehož smlouva nebyla vypovězena, bez ohledu na skutečnost, že je nadále v pracovní neschopnosti, převeden na neplacené pracovní volno.

Pokud však u zaměstnance vznikla nemoc z povolání nebo utrpěl úraz při výkonu svých pracovních povinností, pobírá nadále odměnu za práci v plné výši po celou dobu pracovní neschopnosti až do doby, kdy je mu přiznán invalidní důchod podle článku 33.“

12) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Za výjimečných okolností může být dočasnému zaměstnanci ze závažných osobních důvodů přiznáno na jeho žádost neplacené pracovní volno. Článek 12b služebního řádu se použije i po dobu pracovního volna z osobních důvodů.

Povolení podle článku 12b nemůže být dočasnému zaměstnanci uděleno za účelem účasti na výdělečné nebo nevýdělečné činnosti, jejíž součástí by bylo lobbování u jeho služebního orgánu a která by mohla vést ke střetu s oprávněnými zájmy orgánu.

Orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci stanoví délku tohoto volna, která nepřesáhne jednu čtvrtinu doby odpracované zaměstnancem, nebo:

— tři měsíce, pokud pracovní poměr zaměstnance netrvá déle než čtyři roky, nebo

— v ostatních případech dvanáct měsíců.

Doba volna poskytnutého podle prvního odstavce se pro účely čl. 44 prvního pododstavce služebního řádu nepočítá.

Po dobu neplaceného pracovního volna se pozastavuje členství dočasného zaměstnance v systému sociálního zabezpečení podle článku 28.

Dočasný zaměstnanec, který nevykonává výdělečnou činnost, však může nejpozději do jednoho měsíce od konce měsíce, ve kterém započalo jeho neplacené pracovní volno, požádat o prodloužení pojištění proti rizikům uvedeným v článku 28, bude-li během volna hradit polovinu příspěvků stanovených v uvedeném článku; výše příspěvku se vypočte na základě jeho posledního základního platu.

Navíc může dočasný zaměstnanec, na nějž se vztahuje čl. 2 písm. c) nebo d), prokáže-li, že nemá možnost členství v jiném systému sociálního zabezpečení, požádat o prodloužení členství v systému sociálního zabezpečení po dobu neplaceného pracovního volna, bude-li hradit příspěvek ve výši trojnásobku sazby uvedené v článku 41; příspěvky se vypočtou podle základního platu v jeho třídě a stupni.

Ženám, jejichž mateřská dovolená byla zahájena před skončením platnosti jejich smlouvy, je zaručena mateřská dovolená a výplata s ní souvisejících dávek.“

13) Článek 20 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slovo „úpravy“ nahrazuje slovem „aktualizace“;

b) v odstavci 3 se slova „zvláštním odvodu“ nahrazují slovy „solidárním odvodu“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Článek 44 služebního řádu se pro dočasné zaměstnance použije obdobně.“

14) Článek 28a se mění takto:

a) v odst. 3 poslední větě se slovo „upravují“ nahrazuje slovem „aktualizují“;

b) v odstavci 10 se slova „orgány Unie“ nahrazují slovy „orgány v rámci příslušných orgánů Unie uvedené v čl. 6 prvním pododstavci“;

c) odstavec 11 se nahrazuje tímto:

„Každé dva roky předkládá Komise zprávu o finanční situaci systému pojištění v nezaměstnanosti. Nezávisle na této zprávě může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s články 111 a 112 služebního řádu upravovat příspěvky na pojistné uvedené v odstavci 7 tohoto článku, je-li to nezbytné v zájmu finanční rovnováhy systému.“

15) V čl. 33 odst. 1 druhém pododstavci se slova „65 let“ nahrazují slovy „66 let“.

16) Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

Pozůstalé osoby po zemřelém zaměstnanci, které jsou vymezeny v kapitole 4 přílohy VIII služebního řádu, mají nárok na pozůstalostní důchod za podmínek stanovených v článcích 35 až 38.

Pokud zemře bývalý zaměstnanec pobírající příspěvek v invaliditě nebo bývalý zaměstnanec ve smyslu čl. 2 písm. a), c), d), e) nebo f), který pobíral starobní důchod nebo který skončil pracovní poměr před dosažením důchodového věku a požádal, aby mu bylo vyplácení starobního důchodu odloženo na první den kalendářního měsíce po měsíci, ve kterém dosáhl důchodového věku, mají právní nástupci zemřelého zaměstnance vymezení v kapitole 4 přílohy VIII nárok na pozůstalostní důchod za podmínek stanovených v uvedené příloze.

Pokud není po dobu nejméně jednoho roku známo místo pobytu dočasného zaměstnance, bývalého dočasného zaměstnance pobírajícího příspěvek v invaliditě nebo starobní důchod nebo bývalého dočasného zaměstnance, který opustil službu před dosažením důchodového věku a požádal o odklad starobního důchodu k prvnímu dni měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhne důchodového věku, použijí se u jeho manžela/manželky a osob považovaných za jím vyživované obdobně ustanovení kapitoly 5 a 6 přílohy VIII služebního řádu o dočasných důchodech.“;

17) V čl. 36 prvním pododstavci třetí větě se slova „čl. 2 písm. a), c) nebo d)“ nahrazují slovy „čl. 2 písm. a), c), d), e) nebo f)“.

18) V článku 37 čtvrtém pododstavci se slova „věku 63 let“ nahrazují slovy „důchodového věku“ a slova „čl. 2 písmena a), c) nebo d)“ se nahrazují slovy „čl. 2 písm. a), c), d), e) nebo f)“.

19) V článku 39 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Při odchodu ze služby má zaměstnanec ve smyslu článku 2 nárok na starobní důchod, převod pojistné

matematické protihodnoty nebo na odchodné vyměřené v souladu s kapitolou 3 hlavy V a s přílohou VIII služebního řádu. Pokud má zaměstnanec nárok na starobní důchod, jeho nárok na důchod se sníží v poměru k částkám vyplaceným v souladu s článkem 42.“;

20) V článku 42 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„V souladu s podmínkami, které stanoví orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci, může zaměstnanec tento orgán požádat o uskutečnění jakékoli platby, kterou musí uhradit za účelem získání nebo zachování nároku na důchod v zemi svého původu.“

21) Článek 47 se nahrazuje tímto:

„Článek 47

Kromě případu úmrtí končí pracovní poměr dočasných zaměstnanců:

a) na konci měsíce, ve kterém zaměstnanec dosáhne věku 66 let, nebo případně k datu stanovenému v souladu s čl. 52 druhým a třetím pododstavcem služebního řádu, nebo

b) pokud je smlouva uzavřena na dobu určitou:

i) ke dni uvedenému ve smlouvě;

ii) na konci výpovědní doby uvedené ve smlouvě, která zaměstnanci nebo orgánu umožňuje ukončit pracovní poměr dříve. Výpovědní doba nesmí být kratší než jeden měsíc za každý rok trvání pracovního poměru, přičemž nejkratší výpovědní doba činí jeden měsíc a nejdelší tři měsíce. U dočasných zaměstnanců, jejichž smlouvy byly obnoveny, činí nejdelší výpovědní doba šest měsíců. Běh výpovědní lhůty však nesmí začít běžet v průběhu těhotenství, je-li potvrzeno lékařem, v průběhu mateřské dovolené nebo nemoci za předpokladu, že volno z důvodu nemoci nepřesahuje tři měsíce. S výhradou výše uvedených omezení se navíc během těhotenství, je-li potvrzeno lékařem, v průběhu mateřské dovolené nebo nemoci doba přerušuje. V případě rozvázání smlouvy orgánem má zaměstnanec právo na odstupné ve výši jedné třetiny jeho základního platu za období mezi dnem skončení plnění jeho povinností a dnem skončení platnosti jeho smlouvy;

iii) pokud zaměstnanec nadále nesplňuje podmínky stanovené v čl. 12 odst. 2 písm. a) s výhradou možnosti udělení výjimky na základě uvedeného ustanovení. Pokud výjimka udělena není, použije se výpovědní doba uvedená v bodě ii); nebo

c) pokud je smlouva uzavřena na dobu neurčitou:

i) na konci výpovědní doby sjednané ve smlouvě; délka výpovědní doby nesmí být kratší než jeden měsíc za každý dokončený rok služby, přičemž nejkratší výpovědní doba činí tři měsíce a nejdelší deset měsíců. Výpovědní doba však nezačne běžet v průběhu těhotenství, je-li potvrzeno lékařem, mateřské dovolené nebo volna z důvodu nemoci za předpokladu, že volno z důvodu nemoci nepřesahuje tři měsíce. S výhradou výše uvedených omezení se navíc v průběhu těhotenství, je-li potvrzeno lékařem, mateřské dovolené nebo volna z důvodu nemoci doba přerušuje; nebo

ii) pokud zaměstnanec nadále nesplňuje podmínky stanovené v čl. 12 odst. 2 písm. a) s výhradou možnosti udělení výjimky na základě uvedeného ustanovení. Pokud výjimka udělena není, použije se výpovědní doba uvedená v bodě i).“;

22) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 48a

V každém volebním období lze obdobně použít článek 50 služebního řádu na nejvýše pět vedoucích dočasných zaměstnanců politických skupin Evropského parlamentu, kteří jsou v platové třídě AD 15 nebo AD 16, za předpokladu, že dosáhli věku 55 let, odpracovali dvacet let v evropských institucích a nejméně dva a půl roku ve své poslední platové třídě.“;

23) V článku 50c se zrušuje odstavec 2.

24) V hlavě II se doplňuje nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 11

**ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO DOČASNÉ ZAMĚSTNANCE
UVEDENÉ V ČL. 2 PÍSM. F)**

Článek 51

Článek 37 s výjimkou písm. b) prvního pododstavce a článek 38 služebního řádu se pro dočasné zaměstnance uvedené v čl. 2 písm. f) použije obdobně.

Článek 52

Odchylně od článku 17 třetího pododstavce mohou dočasní zaměstnanci uvedení v čl. 2 písm. f), kteří mají smlouvu na dobu neurčitou, dostat neplacené pracovní volno na období ne delší než jeden rok nezávisle na odpracované době.

Celková délka takového volna nesmí překročit dvanáct let za celou dobu zaměstnání.

Místo dočasného zaměstnance je možné obsadit jinou osobou.

Po uplynutí doby jeho volna musí být dočasný zaměstnanec znovu zařazen na první pracovní místo odpovídající jeho platové třídě, které se v jeho funkční skupině uvolní, pod podmínkou, že splňuje požadavky na toto místo. Pokud nabídnuté místo odmítne, zachová si právo nastoupit na další volné místo v jeho funkční skupině odpovídající jeho platové třídě za stejných podmínek. Pokud odmítne podruhé, orgán jej může bezodkladně propustit. Dokud není znovu zařazen či dočasně přidělen na pracovní místo, zůstává na neplaceném pracovním volnu z osobních důvodů.

Článek 53

Dočasný zaměstnanec uvedený v čl. 2 písm. f) bude zaměstnán na základě výběrového řízení uspořádaného jednou či více agenturami. Evropský úřad pro výběr personálu poskytne pomoc agenturám na žádost dotyčné agentury či dotyčných agentur při výběru zaměstnanců, zejména vymezením obsahu testů a uspořádáním výběrových řízení. Evropský úřad pro výběr personálu zajistí transparentnost výběrových řízení.

V případě externího výběrového řízení bude dočasný zaměstnanec uvedený v čl. 2 písm. f) zařazen pouze do platových tříd SC1 až SC2, AST 1 až AST 4 nebo AD 5 až AD 8. Agentura však případně může v náležitě odůvodněných případech schválit přijetí zaměstnance do platové třídy AD 9, AD 10, AD 11 nebo výjimečně v platové třídě AD 12 na pracovní místa s odpovídající odpovědností v rámci omezení daným schváleným plánem pracovních míst. Přepočteno na pětileté klouzavé období nepřesáhne celkový počet zaměstnanců zařazených do platových tříd AD 9 až AD 12 v rámci jedné agentury 20 % celkového počtu dočasných zaměstnanců přijatých do funkční skupiny AD.

Článek 54

V případě dočasných zaměstnanců uvedených v čl. 2 písm. f) se zařazení do nejbližší vyšší platové třídy provádí výhradně výběrem z okruhu zaměstnanců, kteří odpracovali minimálně dva roky v platové třídě, po zvážení srovnatelných zásluh těchto dočasných zaměstnanců a posudků o nich. Poslední věta čl. 45 odst. 1 a čl. 45 odst. 2 služebního řádu se použije obdobně. Koeficienty pro povýšení u průměrného služebního postupu, jak jsou stanoveny pro úředníky v oddíle B přílohy I služebního řádu nesmí být překročeny.

Jednotlivé agentury přijmou v souladu s článkem 110 služebního řádu obecná ustanovení pro provedení tohoto článku.

Článek 55

Přejde-li dočasný zaměstnanec uvedený v čl. 2 písm. f) po interním zveřejnění volného pracovního místa na nové místo v rámci své funkční skupiny, nebude zařazen do platové třídy či platového stupně, jež by byly nižší než u jeho dřívějšího místa, pokud se jeho platová třída shoduje s jednou z platových tříd uvedených v oznámení výběrového řízení na volné pracovní místo.

Stejná ustanovení se použijí obdobně, uzavře-li uvedený dočasný zaměstnanec novou smlouvu s agenturou bezprostředně po skončení doby trvání předcházející smlouvy, kterou uzavřel s jinou agenturou.

Článek 56

V souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu přijme každá agentura obecná ustanovení o postupech upravujících přijímání a využívání dočasných zaměstnanců uvedených v čl. 2 písm. f).“

25) Hlava III se zrušuje.

26) V čl. 79 odst. 2 se slova „Každý orgán“ nahrazují slovy „Orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci“.

27) Článek 80 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci každého orgánu, agentury nebo subjektu uvedených v článku 3a může na základě této tabulky vymezit po projednání s Výborem pro služební řád podrobněji pravomoci náležející ke každému druhu pracovní činnosti.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Články 1d a 1e služebního řádu se použijí obdobně.“

28) Článek 82 se mění takto:

a) v odstavci 6 se slova „Každý orgán“ nahrazují slovy „Orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci“;

b) vkládá se následující odstavec, který zní:

„7. Smluvní zaměstnanci ve funkční skupině II, III a IV se mohou zúčastnit interních výběrových řízení, pouze pokud pracují v institucích déle než tři roky. Smluvní zaměstnanci ve funkční skupině II mají přístup pouze k výběrovým řízením na pracovní místa platové třídy SC 1 až 2, ve funkční skupině III platové třídy AST

1 až 2 a ve funkční skupině IV platové třídy AST 1 až 4 nebo AD 5 a 6. Celkový počet kandidátů z řad smluvních zaměstnanců jmenovaných na volná pracovní místa v těchto platových třídách nepřekročí 5 % celkového počtu všech jmenování do těchto funkčních skupin uskutečněných v jednom roce v souladu s čl. 30 druhým pododstavcem služebního řádu.“

29) Článek 84 se nahrazuje tímto:

„Článek 84

1. Smluvní zaměstnanec, jehož smlouva je uzavřena na dobu nejméně jednoho roku, prochází zkušební dobou po dobu prvních šesti měsíců pracovního poměru, pokud je zařazen do funkční skupiny I, a po dobu prvních devíti měsíců, pokud je zařazen do kterékoli jiné funkční skupiny.

Pokud smluvnímu zaměstnanci v průběhu jeho zkušební doby brání nemoc, mateřská dovolená podle článku 58 služebního řádu nebo úraz v plnění jeho pracovních povinností po souvislou dobu jednoho měsíce nebo delší, může orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci tuto zkušební dobu odpovídajícím způsobem prodloužit. Celková délka zkušební doby nesmí za žádných okolností přesáhnout patnáct měsíců.

2. Zpráva o smluvním zaměstnanci se vyhotoví kdykoli před uplynutím zkušební doby, pokud se jeho práce ukazuje jako zjevně nedostatečná.

Tato zpráva se předá dotyčné osobě a ta má právo se k ní písemně vyjádřit ve lhůtě osmi pracovních dnů. Příímý nadřízený neprodleně zašle tuto zprávu a vyjádření smluvního zaměstnance orgánu uvedenému v čl. 6 prvním pododstavci. Na základě zprávy může orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci rozhodnout o propuštění smluvního zaměstnance před koncem zkušební doby s měsíční výpovědní dobou, nebo jej může po zbytek zkušební doby přearadit do jiného útvaru.

3. Nejpozději měsíc před koncem zkušební doby se vyhotoví zpráva o schopnosti smluvního zaměstnance vykonávat povinnosti spojené s jeho funkcí, jakož i o jeho chování a služební výkonnosti. Tato zpráva se předá smluvnímu zaměstnanci a ten má právo se k ní písemně vyjádřit ve lhůtě osmi pracovních dnů.

Je-li doporučeno propuštění nebo ve výjimečných případech prodloužení zkušební doby v souladu s odstavcem 1, zašle příímý nadřízený pracovník smluvního zaměstnance zprávu a vyjádření neprodleně orgánu uvedenému v čl. 6 prvním pododstavci.

Smluvní zaměstnanec, který svou práci nebo chováním neprokázal, že je vhodné jej dále zaměstnávat, bude propuštěn.

Závěrečné rozhodnutí se přijímá na základě zprávy uvedené v tomto odstavci a na základě informací o chování smluvního zaměstnance s ohledem na hlavu II služebního řádu dostupných orgánů uvedenému v čl. 6 prvním pododstavci.

4. Propuštěný smluvní zaměstnanec má nárok na odstupné ve výši jedné třetiny svého základního platu za každý celý měsíc ve zkušební době.“

30) V čl. 85 odst. 3 se slova „v článku 314 Smlouvy o ES“ nahrazují slovy „v čl. 55 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii“.

31) V článku 86 se odstavec 1 mění takto:

a) v druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Ustanovení čl. 32 druhého pododstavce služebního řádu se však použije obdobně na smluvní zaměstnance přijímané v platové třídě 1.“

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Obecná prováděcí ustanovení k provedení tohoto pododstavce se přijmou v souladu s článkem 110 služebního řádu.“

32) V čl. 88 prvním pododstavci písm. b) se slova „tři roky“ nahrazují slovy „šest let“.

33) Článek 91 se nahrazuje tímto:

„Článek 91

Články 16 až 18 se použijí obdobně.

Ustanovení čl. 55 odst. 4 druhé věty služebního řádu se nepoužije na smluvní zaměstnance.

Práce přesčas smluvních zaměstnanců ve funkčních skupinách III a IV nezakládá nárok na náhradu nebo odměnu.

Za podmínek stanovených v příloze VI služebního řádu mají smluvní zaměstnanci ve funkčních skupinách I a II nárok na náhradní volno za práci přesčas nebo na její proplacení, pokud služební důvody neumožňují udělení náhradního volna během dvou měsíců následujícího po tom, ve kterém byla práce přesčas vykonána.“

34) V článku 95 se slova „do věku 63 let“ nahrazují slovy „do dosažení důchodového věku“.

35) Článek 96 se mění takto:

a) v odstavci 3 se slovo „upravují“ nahrazuje slovem „aktualizují“.

b) odstavec 11 se nahrazuje tímto:

„11. Každé dva roky předkládá Komise zprávu o finanční situaci systému pojištění v nezaměstnanosti. Nezávisle na této zprávě může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s články 111 a 112 služebního řádu upravovat příspěvky na pojistné uvedené v odstavci 7, je-li to nezbytné v zájmu finanční rovnováhy systému.“

36) V čl. 101 odst. 1 druhém pododstavci druhé větě se slova „65 let“ nahrazují slovy „66 let“;

37) Článek 103 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud zemře bývalý smluvní zaměstnanec pobírající příspěvek v invaliditě nebo bývalý smluvní zaměstnanec, který pobíral starobní důchod nebo který skončil pracovní poměr před dosažením důchodového věku a požádal, aby mu bylo vyplácení starobního důchodu odloženo na první den kalendářního měsíce po měsíci, ve kterém dosáhl důchodového věku, mají právní nástupci zemřelého smluvního zaměstnance podle kapitoly 4 přílohy VIII služebního řádu nárok na pozůstatkový důchod za podmínek stanovených v uvedené příloze.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud není po dobu nejméně jednoho roku známo místo pobytu smluvního zaměstnance nebo bývalého smluvního dočasného zaměstnance pobírajícího příspěvek v invaliditě nebo starobní důchod nebo bývalého smluvního zaměstnance, který opustil službu před dosažením důchodového věku a požádal o odklad starobního důchodu k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhne důchodového věku, použijí se u jeho manžela / manželky a osob považovaných za jím vyživované obdobně ustanovení kapitoly 5 a 6 přílohy VIII služebního řádu o dočasných důchodech.“

38) V čl. 106 odst. 4 se slova „věku 63 let“ nahrazují slovy „důchodového věku“.

39) V článku 120 se slova „každý orgán“ nahrazují slovy „orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci“.

40) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 132a

V souladu s prováděcími opatřeními uvedenými v čl. 125 odst. 1 a na výslovnou žádost dotyčného poslance nebo poslanců, jimž akreditovaný parlamentní asistent poskytuje podporu, může být asistentovi vyplacen buď příspěvek na zařízení, nebo příspěvek na znovuosídlení z příspěvku příslušného poslance na asistenty, a to pouze jednou a poté, co doloží, že změna místa jeho bydliště byla nezbytná. Výše příspěvku nepřekročí základní měsíční plat asistenta.“;

41) Článek 139 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno b se nahrazuje tímto:

„b) na konci měsíce, ve kterém akreditovaný parlamentní asistent dosáhne věku 66 let, nebo výjimečně k datu stanovenému v souladu s čl. 52) druhým a třetím pododstavcem služebního řádu;“

ii) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) s ohledem na skutečnost, že důvěra je základem profesionálního vztahu mezi poslancem a jeho akreditovaným parlamentním asistentem, po skončení výpovědní doby uvedené ve smlouvě, která akreditovanému parlamentnímu asistentovi nebo Evropskému parlamentu jednajícímu na žádost poslance nebo poslanců Evropského parlamentu, u nichž je akreditovaný parlamentní asistent zaměstnán, dává právo ukončit smlouvu před uplynutím její platnosti. Výpovědní doba nesmí být kratší než jeden měsíc za každý odpracovaný rok, nesmí však být kratší než jeden měsíc a delší než tři měsíce. Výpovědní doba však nesmí začít běžet v průběhu těhotenství, je-li potvrzeno lékařem, mateřské dovolené nebo nemoci, pokud doba nemoci nepřesáhne tři měsíce. Mimoto se výpovědní doba s výhradou výše uvedeného omezení přerušuje v průběhu těhotenství, je-li potvrzeno lékařem, a během mateřské dovolené a nemoci“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Prováděcí opatření uvedená v čl. 125 odst. 1 stanoví smírčí řízení, jež se použije před vypršením platnosti smlouvy akreditovaného parlamentního asistenta na žádost poslance nebo poslanců Evropského parlamentu, jimž akreditovaný parlamentní asistent poskytuje služby, nebo na žádost dotčeného parlamentního asistenta, a to podle odst. 1 písm. d) a odstavce 3.“

42) V článku 141 se slova „každý orgán“ nahrazují slovy „orgán uvedený v čl. 6 prvním pododstavci“.

43) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 142a

Do 31. prosince 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které vyhodnotí fungování pracovního řádu ostatních zaměstnanců.“

44) Příloha se mění takto:

a) v čl. 1 odst. 1 se doplňují nové věty, které znějí:

„Článek 21, článek 22 s výjimkou odstavce 4, články 23, 24a a čl. 31 odst. 6 a 7 uvedené přílohy se použijí obdobně na ostatní zaměstnance, kteří jsou ke dni 31. prosince 2013 v pracovním poměru. Ustanovení čl. 30 a čl. 31 odst. 1, 2, 3 a 5 uvedené přílohy se použijí obdobně na dočasné zaměstnance, kteří jsou ke dni 31. prosince 2013 v pracovním poměru. Pro zaměstnance, kteří nastoupili do pracovního poměru před 1. lednem 2014, se slovy „66 let“ v čl. 33 odst. 1 druhém pododstavci, v čl. 47 písm. a), čl. 101 odst. 1 druhém pododstavci a v čl. 139 odst. 1 písm. b) pracovního řádu ostatních zaměstnanců rozumí slova „65 let“;“

b) doplňuje se nový článek, který zní:

„Článek 6

S účinkem od 1. ledna 2014 se smlouvy dočasných zaměstnanců, na něž se vztahuje čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců a kteří jsou ke dni 31. prosince 2013 zaměstnáni v určité agentuře, bez nového výběrového řízení mění ve smlouvy podle čl. 2 písm. f) tohoto pracovního řádu ostatních zaměstnanců. V ostatních ohledech se smluvní podmínky nemění. Tento článek se nevztahuje na smlouvy dočasných zaměstnanců přijatých jako vedoucí či zástupci vedoucích agentur, jak je stanoveno v aktu Unie o zřízení dotčené agentury a úředníků, kteří byli ve služebním zájmu přeraženi do agentury.“

Článek 3

1. Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne 1. ledna 2014 s výjimkou čl. 1 bodu 44 a čl. 1 bodu 73 písm. d), které se použijí, ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1024/2013

ze dne 15. října 2013,

kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V minulých desetiletích učinila Unie významný pokrok ve vytváření vnitřního trhu bankovních služeb. V důsledku toho drží v mnoha členských státech významný tržní podíl bankovní skupiny, jež mají ústředí v jiném členském státě, a úvěrové instituce rozložily svou obchodní činnost na různé zeměpisné oblasti, a to jak uvnitř eurozóny, tak mimo ni.

(2) Aktuální finanční a hospodářská krize ukázala, že by roztržitelnost finančního sektoru mohla ohrozit integritu jednotné měny a vnitřního trhu. Je proto nezbytné prohloubit integraci bankovního dohledu s cílem posílit Unii, obnovit finanční stabilitu a vytvořit základ pro hospodářské oživení.

(3) Zachování a prohloubení vnitřního trhu bankovních služeb je zásadní pro podporu hospodářského růstu v Unii a přiměřeného financování reálné ekonomiky. Nicméně se ukazuje být čím dál víc problematické. Je prokázáno, že integrace bankovních trhů v Unii se pomalu zastavuje.

(4) Kromě přijetí posíleného regulačního rámce Unie musí orgány dohledu současně zintenzívnit svůj dohled, aby se

v něm odrazily zkušenosti z finanční krize minulých let, a musí být schopny dohlížet na velmi složité a propojené trhy a instituce.

(5) Dohled nad jednotlivými úvěrovými institucemi v Unii nadále spadá z velké části do působnosti vnitrostátních orgánů. Koordinace mezi orgány dohledu je velmi důležitá, krize však ukázala, že samotná koordinace, zejména v kontextu jednotné měny, nestačí. K zachování finanční stability v Unii a posílení pozitivních účinků integrace trhů na růst a blahobyt je třeba více integrovat povinnosti dohledu. To má význam zvláště pro zajištění uceleného a řádného přehledu o celé bankovní skupině a jejím celkovém zdraví a omezilo by to riziko rozdílných výkladů a vzájemně si odporujících rozhodnutí o jednotlivých subjektech.

(6) Stabilita úvěrových institucí je v mnoha případech stále úzce napojena na členský stát, v němž jsou usazeny. Pochybnosti o udržitelnosti veřejného dluhu, vyhlídkách na ekonomický růst a životaschopnosti úvěrových institucí vytvářejí negativní, vzájemně se posilující tržní trendy. To může být rizikové pro životaschopnost některých úvěrových institucí, jakož i pro stabilitu finančního systému v eurozóně i v Unii jako celku a může to znamenat výraznou zátěž pro již tak napjaté veřejné finance dotčených členských států.

(7) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený v roce 2011 nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) ⁽¹⁾, a Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“), zřízený článkem 2 uvedeného nařízení, článkem 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“) ⁽²⁾ a článkem 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) ⁽³⁾ (dále jen „ESMA“), značně zlepšily spolupráci mezi orgány bankovního dohledu v Unii. Orgán EBA významným způsobem přispívá k rozvoji souboru jednotných pravidel pro finanční služby v Unii a sehrál zásadní úlohu v jednotném provádění rekapitalizace velkých úvěrových institucí Unie, na které se dohodl eurosoummit dne 26. října 2011, v souladu s pokyny a podmínkami pro státní podporu přijatými Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (8) Evropský parlament požadoval při různých příležitostech, aby byl některý evropský orgán přímo příslušný pro určité úkoly v oblasti dohledu nad finančními institucemi, nejprve se tak vyjádřil ve svém usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán⁽¹⁾ a poté v usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii⁽²⁾.
- (9) V závěrech Evropské rady ze dne 29. června 2012 byl předseda Evropské rady vyzván, aby připravil harmonogram pro dosažení skutečné hospodářské a měnové unie. Téhož dne poukázal eurosummit na to, že jakmile bude účinný jednotný mechanismus dohledu se zapojením Evropské centrální banky (ECB) vytvořen, mohl by mít Evropský mechanismus stability (dále jen „ESM“) v návaznosti na řádné rozhodnutí možnost rekapitalizovat banky v eurozóně přímo a tato rekapitalizace by se opírala o příslušné podmínky, včetně nutnosti souladu s pravidly pro státní podporu.
- (10) Evropská rada dne 19. října 2012 dospěla k závěru, že by se proces zaměřený na prohloubení hospodářské a měnové unie měl opírat o institucionální a právní rámec Unie a měl by se vyznačovat otevřeností a transparentností vůči členským státům, jejichž měnou není euro, a respektováním integrity vnitřního trhu. Součástí jednotného finančního rámce bude jednotný mechanismus dohledu, který bude co nejvíce otevřen všem členským státům, které se jej rozhodnou zúčastnit.
- (11) V Unii by proto měla být vytvořena bankovní unie, která bude podložena rozsáhlým a podrobným jednotným souborem pravidel pro finanční služby na celém vnitřním trhu a bude se skládat z jednotného mechanismu dohledu a nových rámců pro pojištění vkladů a restrukturalizaci. Vzhledem k úzkému propojení a k interakci mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, by bankovní unie měla zahrnovat alespoň všechny členské státy eurozóny. V zájmu zachování a prohloubení vnitřního trhu by v rozsahu, v němž to bude institucionálně možné, měla být bankovní unie otevřena též účasti dalších členských států.
- (12) Jednotný mechanismus dohledu je prvním krokem k vytvoření bankovní unie a měl by zajistit, aby politika Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi byla zavedena soudržně a efektivně, aby jednotný soubor pravidel pro finanční služby byl uplatňován stejným způsobem na úvěrové instituce ve všech dotčených členských státech a aby tyto úvěrové instituce podléhaly dohledu nejvyšší kvality, jenž nebude omezován úvahami jiné než obezřetnostní povahy. Jednotný mechanismus dohledu by měl být v souladu zejména s fungováním vnitřního trhu finančních služeb a s volným pohybem kapitálu. Jednotný mechanismus dohledu je základem pro další kroky směřující k bankovní unii. To odráží zásadu, podle níž bude mít ESM po zavedení účinného jednotného mechanismu dohledu možnost na základě běžného rozhodnutí přímo rekapitalizovat banky. Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaného ve dnech 13. a 14. prosince 2012 uvedla, že „V situaci, kdy se bankovní dohled fakticky přesune na jednotný mechanismus dohledu, bude nezbytný jednotný mechanismus pro řešení problémů bank, který by měl potřebné pravomoci k zajištění toho, aby bylo možné vhodnými nástroji řešit problémy jakékoli banky ve zúčastněných členských státech“ a že by jednotný mechanismus pro řešení problémů bank měl „být založen na příspěvcích samotného finančního sektoru a jeho součástí by měly být vhodné a účinné mechanismy jištění (backstop).“
- (13) ECB jako centrální banka eurozóny s rozsáhlými odbornými znalostmi o makroekonomických záležitostech a záležitostech finanční stability má dobré předpoklady k plnění jasně vymezených úkolů v oblasti dohledu se zaměřením na ochranu stability finančního systému Unie. Bankovním dohledem jsou již v mnoha členských státech pověřeny centrální banky. ECB by proto měly být svěřeny zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k dohledu nad úvěrovými institucemi ve zúčastněných členských státech.
- (14) ECB a příslušné orgány členských států, které nejsou zúčastněnými členskými státy (dále jen „nezúčastněné členské státy“) by měly uzavřít memorandum o porozumění, ve kterém bude obecným způsobem uvedeno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů dohledu podle právních předpisů Unie ve vztahu k finančním institucím uvedeným v tomto nařízení. V memorandu o porozumění by mohl být mimo jiné upřesněn proces konzultací týkající se rozhodnutí ECB, která mají vliv na dceřiné společnosti nebo pobočky zřízené v nezúčastněném členském státě, jejichž mateřský podnik je usazen v zúčastněném členském státě, a dále postup spolupráce v mimořádných situacích, včetně mechanismů včasného varování v souladu s postupy stanovenými v příslušných právních předpisech Unie. Memorandum by mělo být pravidelně revidováno.
- (15) ECB by měly být svěřeny zvláštní úkoly v oblasti dohledu, jež jsou zásadní pro zajištění konzistentního a účinného provádění politiky Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi, ostatní úkoly by však měly zůstat v pravomoci vnitrostátních orgánů. ECB by měla mít mimo jiné za úkol přijímat opatření k zajištění makroobezřetnostní stability, s výhradou konkrétních ujednání zohledňujících úlohu vnitrostátních orgánů.
- (16) K zajištění stability finančního systému je nezbytná bezpečnost a odolnost velkých úvěrových institucí. Nicméně nedávné zkušenosti ukazují, že hrozbu pro finanční stabilitu mohou představovat i menší úvěrové instituce. ECB by proto měla mít možnost vykonávat úkoly v oblasti dohledu nad všemi úvěrovými institucemi povolenými a pobočkami usazenými v zúčastněných členských státech.

(1) Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

(2) Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

- (17) Při plnění svěřených úkolů, a aniž je dotčen cíl zajistit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí, by ECB měla plně zohlednit rozmanitost úvěrových institucí a jejich velikost a modely podnikání, jakož i systémový přínos rozmanitosti v bankovním sektoru v Unii.
- (18) Plnění úkolů ECB by mělo přispívat zejména k zajištění toho, aby úvěrové instituce nesly veškeré náklady spojené se svou činností, čímž bude omezeno morálnímu hazardu a nadměrným rizikům, která z něj plynou. Při plnění těchto úkolů by měly být plně zohledněny relevantní makroekonomické podmínky ve členských státech, zejména stabilita úvěrové nabídky a podpora výrobních činností pro hospodářství jako celek.
- (19) Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo být vykládáno jako změna účetního rámce platného na základě jiných aktů práva Unie a vnitrostátních právních předpisů.
- (20) Předchozí povolení k přístupu k činnosti úvěrových institucí je klíčovou obezřetnostní technikou k zajištění toho, že tyto činnosti vykonávají pouze provozovatelé se zdravou ekonomickou základnou, organizace schopné vyrovnat se specifickými riziky plynoucími z přijímání vkladů a poskytování úvěrů a vhodné vedoucí osoby. ECB by proto měla být oprávněna vydávat povolení úvěrovým institucím zřizovaným nebo usazovaným v některém ze zúčastněných členských států a měla by být rovněž příslušná pro jejich odnětí, s výhradou konkrétních ujednání zohledňujících úlohu vnitrostátních orgánů.
- (21) Kromě podmínek pro udělení povolení úvěrovým institucím stanovených v právu Unie a případech, v nichž se povolení odnímají, mohou členské státy v současné době stanovit další podmínky pro udělení povolení a případy, v nichž se povolení odnímají. ECB by tedy měla úvěrovým institucím vydávat povolení a odnímat povolení v případě nedodržení vnitrostátních právních předpisů na návrh dotčeného vnitrostátního příslušného orgánu, který posoudí splnění odpovídajících podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.
- (22) K zajištění vhodnosti a finanční spolehlivosti vlastníků úvěrové instituce je nezbytně potřeba posoudit vhodnost nového vlastníka před tím, než zakoupí významný podíl v úvěrové instituci. ECB jako orgán Unie má dobré předpoklady k provádění takového posouzení, aniž by vytvářela nepřiměřená omezení vnitřního trhu. ECB by měla mít za úkol posuzovat nabytí a zcizení významných účastí v úvěrových institucích, s výjimkou případů v souvislosti s řešením problémů bank.
- (23) Předpokladem pro obezřetnost úvěrových institucí je dodržování pravidel Unie, která od úvěrových institucí požadují, aby držely jistou úroveň kapitálu jako zajištění vůči rizikům plynoucím z jejich obchodní činnosti, aby omezily velikost expozic vůči jednotlivým protistranám, aby zveřejnily informace o své finanční situaci, aby disponovaly dostatkem likvidních aktiv k překonání krizových situací na trhu a aby omezily využití pákového efektu. ECB by měla mít za úkol zajistit dodržování těchto pravidel, a to zejména prostřednictvím schvalování a udělování povolení, odchylek nebo výjimek stanovených pro účely uvedených pravidel.
- (24) Dodatečné kapitálové rezervy, zahrnující bezpečnostní kapitálové rezervy, proticyklické kapitálové rezervy, které zajišťují, že úvěrové instituce nahromadí během období hospodářského růstu dostatečnou kapitálovou základnu, aby mohly pokrýt ztráty v zátěžových obdobích, kapitálové rezervy globálních a jiných systémově významných institucí a další opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik jsou klíčovými obezřetnostními nástroji. V zájmu zajištění plné koordinace je nezbytné, aby byla taková opatření řádně oznámena ECB, pokud je vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány nařídí. Dále by měla být ECB oprávněna uplatnit v případě nutnosti vyšší požadavky a přísnější opatření, a to v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány. Ustanoveními tohoto nařízení o opatřeních zaměřených na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik nejsou dotčeny koordinační postupy stanovené v jiných aktech práva Unie. Vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány a ECB postupují při uplatňování tohoto nařízení v souladu s koordinačními postupy stanovenými v těchto jiných aktech.
- (25) Bezpečnost a odolnost úvěrové instituce závisí také na tom, zda je přidělen přiměřený vnitřně stanovený kapitál, zohledňující rizika, kterým může být instituce vystavena, a zda jsou zavedeny odpovídající vnitřní organizační struktury a systémy správy a řízení společnosti. ECB by proto měla mít za úkol uplatňovat požadavky, kterými zajistí, aby úvěrové instituce v zúčastněných členských státech zavedly spolehlivé systémy správy a řízení, postupy a mechanismy, včetně strategií a procesů k posouzení a udržení přiměřeného vnitřně stanoveného kapitálu. V případě nedostatků by měla rovněž mít za úkol nařídit vhodná opatření, včetně zvláštních dodatečných kapitálových požadavků, zvláštních požadavků na zveřejnění informací a na likviditu.
- (26) Rizika pro bezpečnost a odolnost úvěrové instituce mohou vznikat jak na úrovni jednotlivé úvěrové instituce, tak na úrovni bankovní skupiny nebo finančního konglomerátu. K zajištění bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí jsou důležité zvláštní mechanismy v oblasti dohledu, jež by tato rizika zmírnila. Kromě dohledu nad jednotlivými úvěrovými institucemi by úkoly ECB měly zahrnovat dohled na konsolidované úrovni, doplňkový dozor, dohled nad finančními holdingovými společnostmi a dohled nad smíšenými finančními holdingovými společnostmi, s výjimkou dozoru nad pojišťovnami.

- (27) K zachování finanční stability musí být zhoršení finanční a ekonomické situace každé instituce napraveno v počáteční fázi. ECB by měla mít za úkol přijímat opatření včasného zásahu, která jsou stanovena v příslušných právních předpisech Unie. Měla by však svá opatření včasného zásahu koordinovat s dotčenými orgány pro řešení problémů. Pokud vnitrostátní orgány zůstávají příslušné pro řešení problémů úvěrových institucí, měla by navíc ECB odpovídajícím způsobem spolupracovat s dotčenými vnitrostátními orgány, aby se zajistilo společné chápání jednotlivých povinností těchto subjektů v případě krize, zejména v souvislosti se skupinami pro řešení přeshraničních krizí a budoucími kolegií pro restrukturalizaci vytvořenými za tímto účelem.
- (28) Úkoly v oblasti dohledu, jež nejsou svěřeny ECB, by měly zůstat v pravomoci vnitrostátních orgánů. Patří k nim zejména pravomoc přijímat oznámení od úvěrových institucí ve věci svobody usazování a volného pohybu služeb, dohlížet na subjekty, které nejsou zahrnuty do definice úvěrové instituce podle práva Unie, ale podléhají dohledu jako úvěrové instituce podle vnitrostátního práva, dohlížet na úvěrové instituce ze třetích zemí, jež založily pobočku nebo poskytují přeshraniční služby v Unii, dohlížet na platební služby, provádět každodenní ověřování úvěrových institucí, vykonávat funkci příslušného orgánu pro úvěrové instituce, pokud jde o trhy s finančními nástroji, předcházet tomu, aby byl finanční systém využíván pro účely praní peněz a financování terorismu, a zajišťovat ochranu spotřebitele.
- (29) ECB by případně měla plně spolupracovat s vnitrostátními orgány, jejichž úkolem je zajišťovat vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a bojovat proti praní peněz.
- (30) ECB by měla plnit svěřené úkoly s cílem zajistit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí, stabilitu finančního systému Unie, jakož i jednotlivých zúčastněných členských států, a jednotu a integritu vnitřního trhu, čímž bude rovněž zajištěna ochrana vkladatelů a zlepší se fungování vnitřního trhu v souladu s jednotným souborem pravidel pro finanční služby v Unii. ECB by zejména měla řádně zohledňovat zásady rovnosti a nediskriminace.
- (31) Pověření ECB vykonávat úkoly v oblasti dohledu by mělo být v souladu s rámcem ESFS a s jeho základním cílem vypracovat jednotný soubor pravidel a více sbližít postupy dohledu v celé Unii. Spolupráce mezi orgány bankovního dohledu a orgány dohledu nad pojistnými trhy a trhy s cennými papíry je důležitá k řešení záležitostí společného zájmu a k zajištění řádného dohledu nad úvěrovými institucemi, které jsou rovněž aktivní v odvětví pojišťovnictví a cenných papírů. Od ECB by se proto mělo vyžadovat, aby v rámci ESFS úzce spolupracovala s orgány EBA, ESMA a EIOPA, Evropskou radou pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) a jinými orgány, které tvoří ESFS. ECB by své úkoly měla plnit v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, aniž jsou dotčeny pravomoci a úkoly jiných zúčastněných stran ESFS. Dále by se od ní měla vyžadovat spolupráce s dotčenými orgány pro řešení problémů a nástroji financujícími přímou či nepřímou veřejnou finanční pomoc.
- (32) ECB by měla při plnění svých úkolů dodržovat příslušné předpisy práva Unie včetně veškerého primárního a sekundárního práva Unie, rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor, pravidel hospodářské soutěže a kontroly spojování podniků a jednotného souboru pravidel platného pro všechny členské státy a plnit své úkoly v souladu s nimi. Orgánu EBA bylo svěřeno vypracování návrhů technických norem a obecných pokynů a doporučení k zajištění sbližování dohledu a konzistentnosti výsledků dohledu v rámci Unie. ECB by neměla nahrazovat plnění těchto úkolů orgánem EBA, a měla by tudíž vykonávat pravomoc přijímat nařízení podle článku 132 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a v souladu s akty Unie přijatými Komisí na základě návrhů vypracovaných orgánem EBA a podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (33) V nezbytných případech by ECB měla uzavírat memoranda o porozumění s příslušnými orgány odpovědnými za trhy s finančními nástroji, v nichž bude obecným způsobem popsáno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů v oblasti dohledu podle právních předpisů Unie, pokud jde o finanční instituce uvedené v tomto nařízení. Tato memoranda by měla být poskytnuta Evropskému parlamentu, Radě a příslušným orgánům všech členských států.
- (34) ECB by při plnění svých úkolů a vykonávání pravomocí dohledu měla uplatňovat hmotněprávní pravidla týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi. Tato pravidla se skládají z příslušných právních předpisů Unie, zejména přímo použitelných nařízení nebo směrnic, například o kapitálových požadavcích na úvěrové instituce a finančních konglomeráty. Jsou-li hmotněprávní pravidla pro obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi stanovena ve směrnici, měla by ECB uplatňovat vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto směrnice provádějí. Pokud jsou příslušné právní předpisy Unie tvořeny nařízeními a v oblastech, v nichž tato nařízení ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost členským státům výslovně umožňují různé varianty, měla by ECB uplatňovat také vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto varianty provádějí. Uvedené varianty by měly být vykládány tak, že se vzájemně vylučují a jsou dostupné pouze příslušným nebo pověřeným orgánům. Tím není dotčena zásada přednosti práva Unie. Z toho vyplývá, že ECB by měla při přijímání obecných pokynů, doporučení či rozhodnutí vycházet z příslušného platného právního předpisu Unie a jednat v souladu s ním.

- (35) V oblasti, již se týkají úkoly svěřené ECB, svěřují vnitrostátní předpisy vnitrostátním příslušným orgánům určité pravomoci, které v současné době nejsou právními předpisy Unie požadovány, včetně některých pravomocí přijímat opatření včasného zásahu a předběžná opatření. ECB by měla být oprávněna požadovat po vnitrostátních orgánech zúčastněných členských států, aby tyto pravomoci využívaly, v zájmu zajištění výkonu plného a účinného dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu.
- (36) Aby bylo zajištěno, že úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti pravidla a rozhodnutí v oblasti dohledu provádějí, by měly být v případě jejich nedodržení ukládány účinné, přiměřené a odrazující sankce. V souladu s čl. 132 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a s nařízením Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce⁽¹⁾ je ECB oprávněna ukládat podnikům pokuty či penále za neplnění povinností vyplývajících z jejich nařízení a rozhodnutí. Aby mohla ECB účinně plnit své úkoly týkající se vynucování pravidel dohledu stanovených v přímo použitelném právu Unie, měla by mít navíc pravomoc ukládat úvěrovým institucím, finančním holdingovým společnostem a smíšeným finančním holdingovým společnostem za nedodržení těchto pravidel peněžité sankce. Vnitrostátní orgány by měly i nadále mít pravomoc ukládat sankce v případě nesplnění povinností plynoucích z vnitrostátního práva, kterým se provádí směrnice Unie. Pokud ECB považuje pro plnění svých úkolů za vhodné, aby byla za taková porušení povinností uložena sankce, měla by mít v tomto ohledu možnost předat záležitost vnitrostátním příslušným orgánům.
- (37) Vnitrostátní orgány dohledu mají důležité a dlouhodobou praxi ověřené odborné znalosti v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi na svém území a znají jejich ekonomické, organizační a kulturní zvláštnosti. Pro tyto účely vytvořily širokou základnu specializovaných a vysoce kvalifikovaných zaměstnanců. K zajištění vysoké úrovně dohledu v celé Unii by tedy vnitrostátní příslušné orgány měly pomáhat ECB při vypracování a provádění aktů souvisejících s plněním úkolů ECB v oblasti dohledu. Součástí těchto úkolů by mělo být zejména každodenní posuzování situace úvěrové instituce a provádění souvisejících ověřování na místě.
- (38) Kritéria stanovená v tomto nařízení pro určení institucí, které jsou méně významné, by měla být uplatňována na základě konsolidovaných údajů na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států. Pokud ECB vykonává úkoly, které jsou jí tímto nařízením svěřeny, ve vztahu ke skupině úvěrových institucí, která není na základě konsolidace méně významná, měla by tyto úkoly vykonávat na konsolidovaném základě, pokud jde o skupinu úvěrových institucí, a na individuálním základě, pokud jde o bankovní dceřiné společnosti a pobočky dané skupiny usazené v zúčastněných členských státech.
- (39) Kritéria stanovená v tomto nařízení pro určení institucí, které jsou méně významné, by měla být vymezena pomocí rámce přijatého a zveřejněného ECB po konzultaci s vnitrostátními příslušnými orgány. ECB by na tomto základě měla uplatňovat uvedená kritéria a pomocí vlastních výpočtů by si měla ověřit, zda jsou kritéria splněna. Žádost o informace ze strany ECB za účelem provedení výpočtů by neměla vést k tomu, že instituce budou nuceny používat jiné účetní rámce, než se na ně vztahují podle jiných aktů práva Unie a vnitrostátního práva.
- (40) Byla-li úvěrová instituce označena za významnou nebo méně významnou, nemělo by toto hodnocení v zásadě být měněno častěji než jednou za 12 měsíců, ledaže v bankovních skupinách došlo ke strukturálním změnám, jako jsou fúze nebo odprodeje.
- (41) Při rozhodování na základě oznámení vnitrostátního příslušného orgánu, zda má určitá instituce podstatný význam pro domácí ekonomiku, a měla by proto podléhat dohledu ECB, by ECB měla zohlednit všechny významné okolnosti včetně otázky rovných podmínek.
- (42) Pokud jde o dohled nad přeshraničními úvěrovými institucemi, které provádějí svou obchodní činnost v eurozóně i mimo ni, měla by ECB úzce spolupracovat s příslušnými orgány nezúčastněných členských států. ECB by v tomto případě měla jako příslušný orgán plnit své povinnosti, pokud jde o spolupráci a výměnu informací podle práva Unie, a měla by se plně účastnit kolegií orgánů dohledu. Plní-li úkoly v oblasti dohledu orgán Unie, přináší to zjevné výhody, pokud jde o finanční stabilitu a udržitelnou integraci trhů, z tohoto důvodu by měly mít možnost se jednotného mechanismu dohledu účastnit též členské státy, jejichž měnou není euro. Nezbytným předpokladem pro efektivní plnění úkolů týkajících se dohledu je však to, že rozhodnutí v oblasti dohledu budou prováděna zcela a neprodleně. Členské státy, které si přejí účastnit se jednotného mechanismu dohledu, by se proto měly zavázat, že zajistí, že jejich vnitrostátní příslušné orgány budou respektovat a přijmou vůči úvěrovým institucím veškerá opatření, které bude ECB požadovat. ECB by měla mít možnost navázat úzkou spolupráci s příslušnými orgány členského státu, jehož měnou není euro. Měla by mít povinnost tuto spolupráci navázat, jestliže jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením.
- (43) S ohledem na skutečnost, že zúčastněné členské státy, jejichž měnou není euro, až do přijetí eura v souladu se Smlouvou o fungování EU nejsou zastoupeny v Radě guvernérů a nemohou ani plně využívat dalších mechanismů vytvořených pro členské státy, jejichž

(¹) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.

měnou je euro, jsou v tomto nařízení v rámci rozhodovacího procesu stanovena doplňující ochranná opatření. Tato ochranná opatření, zejména pak možnost, aby zúčastněné členské státy, jejichž měnou není euro, požadovaly okamžité skončení úzké spolupráce poté, co informovaly Radu guvernérů o důvodech svého nesouhlasu s navrhovaným rozhodnutím Rady dohledu, by však měla být uplatňována pouze v řádně odůvodněných, mimořádných případech. Používat by se měla pouze po dobu trvání těchto zvláštních okolností. Ochranná opatření vycházejí ze zvláštních okolností, v nichž se v rámci tohoto nařízení nacházejí zúčastněné členské státy, jejichž měnou není euro, neboť nejsou zastoupeny v Radě guvernérů a nemohou plně využívat dalších mechanismů vytvořených pro členské státy, jejichž měnou je euro. Ochranná opatření proto nemohou a neměla by být vykládána jako precedens pro jiné oblasti politiky Unie.

- (44) Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo nijak měnit stávající rámec, kterým se řídí změna právní formy dceřiných společností či poboček, a uplatňování tohoto rámce, ani by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno jako podnět k takové změně. V této souvislosti by měla být plně respektována odpovědnost příslušných orgánů nezúčastněných členských států tak, aby tyto orgány nadále měly dostatečné nástroje dohledu a pravomoci dohledu nad úvěrovými institucemi působícími na jejich území, a byly tak schopny plnit tyto úkoly a účinně chránit finanční stabilitu a veřejné zájmy. S cílem usnadnit příslušným orgánům plnění svých úkolů by navíc měly být vkladatelům a příslušným orgánům poskytovány včasné informace o změně právní formy dceřiných společností nebo poboček.
- (45) K plnění svých úkolů by ECB měla mít odpovídající pravomoci dohledu. Právo Unie o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi stanoví, že se jisté pravomoci svěřují příslušným orgánům jmenovaným pro tyto účely členskými státy. Do té míry, do jaké tyto pravomoci spadají do rozsahu úkolů v oblasti dohledu svěřených ECB, by ECB měla být považována za příslušný orgán pro zúčastněné členské státy a měla by mít pravomoci, které příslušným orgánům uděluje právo Unie. Patří k nim pravomoci udělené těmito akty příslušným orgánům domovských a hostitelských členských států a pravomoci svěřené pověřeným orgánům.
- (46) ECB by měla mít pravomoc dohledu, jež jí umožní odvolat člena vedoucího orgánu v souladu s tímto nařízením.
- (47) Aby mohla ECB účinně plnit své úkoly, měla by mít možnost vyžádat si veškeré potřebné informace a provádět šetření a kontroly na místě, a to případně ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány. ECB a vnitrostátní příslušné orgány by měly mít přístup

k týmž informacím, aniž by na úvěrové instituce byly kladeny požadavky na dvojí podávání zpráv.

- (48) Výsada právnické profese je základní zásadou práva Unie, která chrání důvěrnost komunikace mezi fyzickými a právnickými osobami a jejich poradci, a to v souladu s podmínkami stanovenými v judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- (49) Pokud si musí ECB vyžádat informace od osoby usazené v nezúčastněném členském státě, která však patří k úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti či smíšené finanční holdingové společnosti usazené v zúčastněném členském státě nebo na kterou taková úvěrová instituce, finanční holdingová společnost či smíšená finanční holdingová společnost převedla provozní funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu, a pokud se takové požadavky v daném nezúčastněném členském státě nepoužijí a nebudou vymahatelné, měla by ECB své kroky koordinovat s příslušným orgánem dotyčného nezúčastněného členského státu.
- (50) Tímto nařízením není dotčeno uplatňování pravidel stanovených v člancích 34 a 42 Protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Smlouvě o fungování EU (dále jen „statut ESCB a ECB“). V souladu s uvedeným protokolem a Protokolem č. 15 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Irsko, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, by akty přijaté ECB podle tohoto nařízení neměly zakládat žádná práva ani povinnosti v nezúčastněných členských státech, s výjimkou případů, kdy jsou tyto akty v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.
- (51) Využívají-li úvěrové instituce své právo usazování nebo poskytování služeb v jiném členském státě, nebo je-li několik subjektů stejné skupiny usazeno v různých členských státech, právo Unie stanoví zvláštní postupy a rovněž stanoví rozdělení pravomocí mezi dotčené členské státy. V rozsahu, v němž ECB přebírá některé úkoly v oblasti dohledu ve vztahu ke všem zúčastněným členským státům, by se dané postupy a rozdělení pravomocí neměly uplatnit na výkon práva usazování či poskytování služeb v jiném zúčastněném členském státě.
- (52) Při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení a při žádosti o poskytnutí pomoci od vnitrostátních příslušných orgánů by ECB měla náležitě zohlednit, zda jsou spravedlivě zapojeny všechny vnitrostátní příslušné orgány, a to v souladu s tím, jak provádějí samostatný, dohled na subkonsolidovaném a konsolidovaném základě stanovený v příslušných právních předpisech Unie.

- (53) Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo být vykládáno tak, že se ECB svěřuje pravomoc ukládat sankce i jiným fyzickým nebo právníckým osobám, než jsou úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, aniž je dotčena pravomoc ECB požadovat po vnitrostátních příslušných orgánech, aby přijaly opatření k zajištění toho, že budou uloženy přiměřené sankce.
- (54) ECB je coby orgán zřízený Smlouvami orgánem Unie jako celku. Při svých rozhodovacích postupech by měla být vázána pravidly Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno právo osob, jimž je rozhodnutí ECB určeno, být slyšen, jakož i jejich právo požádat o přezkum rozhodnutí ECB v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení.
- (55) Tím, že ECB převezme úkoly v oblasti dohledu, to pro ni též znamená, že přijímá významnou odpovědnost chránit finanční stabilitu v Unii a uplatňovat své pravomoci dohledu co nejúčinnějším a nejprůměrnějším způsobem. Každé přenesení pravomocí dohledu z členského státu na Unii by mělo být vyváženo náležitými požadavky na transparentnost a odpovědnost. ECB by proto měla být za plnění svých úkolů odpovědná Evropskému parlamentu a Radě jako demokraticky legitimizovaným orgánům zastupujícím občany Unie a členské státy. Součástí tohoto požadavku by mělo být pravidelné podávání zpráv a odpovědi na otázky jak ze strany Evropského parlamentu v souladu s jeho jednacími řádem, tak ze strany Euroskupiny v souladu s jejími vnitřními postupy. Veškeré povinnosti v oblasti podávání zpráv by měly podléhat příslušným požadavkům služebního tajemství.
- (56) ECB by zprávy určené Evropskému parlamentu a Radě měla předávat rovněž vnitrostátním parlamentům zúčastněných členských států. Vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států by měly mít možnost zaslat ECB jakékoli připomínky nebo otázky týkající se výkonu úkolů v oblasti dohledu, na které může ECB odpovědět. Vnitřní pravidla těchto vnitrostátních parlamentů by měla obsahovat podrobný popis příslušných postupů a ujednání pro zasílání připomínek a otázek ECB. V této souvislosti by se měla věnovat zvláštní pozornost připomínkám nebo otázkám souvisejícím s odebráním povolení úvěrovým institucím, u kterých vnitrostátní orgány přijaly postupem podle tohoto nařízení nezbytná opatření k restrukturalizaci nebo k zachování finanční stability. Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu by měl též mít možnost vyzvat předsedu nebo zástupce Rady dohledu, aby se zúčastnili výměny názorů týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního příslušného orgánu. Tato úloha vnitrostátních parlamentů je přiměřená vzhledem k potenciálnímu dopadu, jenž opatření v oblasti dohledu mohou mít na veřejné finance, úvěrové instituce, na jejich zákazníky a zaměstnance a na trhy v zúčastněných členských státech. Přijímají-li vnitrostátní příslušné orgány opatření podle tohoto nařízení, měla by se nadále uplatnit ustanovení o odpovědnosti stanovená ve vnitrostátních právních předpisech.
- (57) Tímto nařízením není dotčena pravomoc Evropského parlamentu zřídit dočasnou vyšetřovací komisi, která by zkoumala obvinění z porušování práva Unie nebo nesprávného úředního postupu při jeho uplatňování podle článku 226 Smlouvy o fungování EU nebo výkon jeho úkolů v oblasti politické kontroly podle Smluv, a to včetně pravomoci Evropského parlamentu zaujmout postoj nebo přijmout usnesení v otázkách, u nichž to považuje za vhodné.
- (58) ECB by při své činnosti měla dodržovat zásady spravedlivého řízení a transparentnosti.
- (59) Nařízením podle čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování EU by měla být stanovena podrobná pravidla umožňující přístup k dokumentům v držení ECB, které jsou výsledkem plnění úkolů v oblasti dohledu, v souladu se Smlouvou o fungování EU.
- (60) Podle článku 263 Smlouvy o fungování EU má Soudní dvůr Evropské unie přezkoumávat legalitu aktů, mimo jiné aktů ECB, s výjimkou doporučení a stanovisek, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám.
- (61) V souladu s článkem 340 Smlouvy o fungování EU by měla ECB v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států nahradit škody způsobené jí nebo jejími zaměstnanci při výkonu funkce. Tím by neměla být dotčena odpovědnost vnitrostátních příslušných orgánů za náhradu škod způsobených jimi nebo jejich zaměstnanci při výkonu funkce v souladu s vnitrostátním právem.
- (62) Nařízení Rady č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství⁽¹⁾ se vztahuje na ECB na základě článku 342 Smlouvy o fungování EU.
- (63) Při určování toho, zda by mělo být omezeno právo osob, nahlížet do spisu, kterých se spis týká, by ECB měla dodržovat základní práva a respektovat zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.

⁽¹⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

- (64) ECB by měla dát fyzickým i právnickým osobám možnost požádat o přezkum rozhodnutí, která přijala v rámci pravomocí svěřených jí tímto nařízením a která jsou těmto osobám určena nebo která se jich přímo a konkrétně týkají. Přezkum by měl zahrnovat procesní a věcný soulad takových rozhodnutí s tímto nařízením a zároveň respektovat prostor pro uvážení, který je ponechán ECB k rozhodnutí o potřebě přijetí uvedených rozhodnutí. Za tímto účelem a z důvodů procesní ekonomie by ECB měla zřídit správní revizní komisi, jež bude daný vnitřní přezkum provádět. Do této komise by měla Rada guvernérů ECB jmenovat osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích. Při svém rozhodování by měla Rada guvernérů v rámci možností zajistit odpovídající zeměpisnou rovnováhu a rovnováhu v zastoupení mužů a žen ze všech členských států. Procesní úprava přezkumu by měla stanovit, že Rada dohledu svůj předchozí návrh rozhodnutí případně opětovně zváží.
- (65) ECB je odpovědná za provádění měnové politiky s cílem udržovat cenovou stabilitu v souladu s čl. 127 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Plnění úkolů v oblasti dohledu má za cíl chránit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí a stabilitu finančního systému. Měly by proto být vykonávány zcela odděleně, aby se zamezilo střetu zájmů a zajistilo, že každá funkce je vykonávána v souladu s platnými cíli. ECB by měla zajistit, aby Rada guvernérů při výkonu své činnosti plně rozlišovala, zda jde o funkce týkající se měnové politiky, nebo funkce v oblasti dohledu. Součástí tohoto rozlišení by měla být alespoň striktně oddělená zasedání s odlišnými pořady jednání.
- (66) Organizační oddělení zaměstnanců by se mělo týkat všech útvarů potřebných pro účely nezávislé měnové politiky a mělo by zajišťovat, aby bylo plnění úkolů svěřených tímto nařízením plně podřízeno demokratické odpovědnosti a dohledu podle tohoto nařízení. Zaměstnanci zapojení do plnění úkolů svěřených ECB tímto nařízením by měli podávat předsedovi Rady dohledu zprávy.
- (67) Obzvláště by měla být v rámci ECB vytvořena Rada dohledu, která by při vypracování rozhodnutí v záležitostech souvisejících s dohledem, využívala specifických odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Radě dohledu by proto měl předsedat předseda, měla by mít místopředsedu a měli by v ní být zástupci ECB a vnitrostátních příslušných orgánů. Při jmenování členů Rady dohledu podle tohoto nařízení by měly být dodržovány zásady rovného zastoupení žen a mužů, zkušenosti a kvalifikace. Všichni členové Rady dohledu by měli být včas a plně informováni o bodech na pořadu jednání jejich zasedání, aby se podpořila efektivita jednání a procesu vypracovávání návrhů rozhodnutí.
- (68) Rada dohledu by měla při plnění svých úkolů přihlížet ke všem významným skutečnostem a okolnostem ve zúčastněných členských státech a plnit své povinnosti v zájmu Unie jako celku.
- (69) Při plném respektování pravidel, která pro instituce a hlasování stanoví Smlouvy, by Rada dohledu měla být zásadním orgánem při plnění úkolů ECB v oblasti dohledu, tedy úkolů, které měly doposud na starosti příslušné vnitrostátní orgány. Radě by proto měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí rozhodnutí o jmenování předsedy a místopředsedy Rady dohledu. ECB by po vyslechnutí Rady dohledu měla předložit Evropskému parlamentu ke schválení návrh na jmenování předsedy a místopředsedy. Rada by po schválení tohoto návrhu měla přijmout prováděcí rozhodnutí. Předseda by měl být vybrán na základě otevřeného výběrového řízení, o němž by Evropský parlament a Rada měly být řádně informovány.
- (70) Funkční období předsedy by nemělo být delší než pět let a nemělo by být možné jeho opakované jmenování, aby se v této funkci umožnilo přiměřené střídání a byla zajištěna její úplná nezávislost. Aby byla zajištěna úplná koordinace s činnostmi orgánu EBA a s obezřetnostními politikami Unie, měla by mít Rada dohledu možnost přizvat orgán EBA a Komisi jako pozorovatele. Jakmile bude zřízen evropský orgán pro řešení problémů bank, měl by se jeho předseda účastnit zasedání Rady dohledu jako pozorovatel.
- (71) Radě dohledu by měl být nápomocen řídicí výbor v omezenějším složení. Řídicí výbor by měl připravovat zasedání Rady dohledu a měl by své povinnosti plnit pouze v zájmu Unie jako celku a za naprosté transparentnosti spolupracovat s Radou dohledu.
- (72) Kdykoli Rada guvernérů ECB zvažuje, že k návrhu rozhodnutí Rady dohledu vznese námitku, nebo kdykoli dotčené vnitrostátní příslušné orgány informují Radu guvernérů o svém odůvodněném nesouhlasu s návrhem rozhodnutí Rady dohledu, je-li toto rozhodnutí určeno vnitrostátním orgánům v souvislosti s úvěrovými institucemi ze zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro, měla by Rada guvernérů přizvat zástupce zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro.
- (73) V zájmu zajištění oddělení měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu by ECB měla mít povinnost zřídit mediační komisi. Zřízení komise a zejména její složení by měly zajišťovat, že při řešení rozdílných postojů bude postupovat nestranně a v zájmu Unie jako celku.

- (74) Rada dohledu, řídicí výbor a zaměstnanci ECB vykonávající povinnosti dohledu by měli podléhat odpovídajícím požadavkům na zachování služebního tajemství. Podobné požadavky by se měly uplatnit na výměnu informací se zaměstnanci ECB, kteří nejsou zapojeni do činností dohledu. Nemělo by to ECB bránit ve výměně informací v mezích a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie, mimo jiné s Komisí pro účely plnění úkolů vyplývajících z článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU a z právních předpisů Unie o posíleném hospodářském a rozpočtovém dohledu.
- (75) Aby ECB plnila své úkoly v oblasti dohledu efektivně, měla by při plnění těchto úkolů jednat zcela nezávisle, zejména bez neoprávněného politického vlivu a zásahů z finančního odvětví, které by narušovaly její funkční nezávislost.
- (76) Užívání přechodných období, v nichž bývalí členové orgánů dohledu nemohou působit v bankovníctví, je důležitou složkou zajišťování účinnosti a nezávislosti dohledu, který tyto orgány vykonávají. Za tímto účelem a aniž je dotčeno uplatňování přísnějších vnitrostátních pravidel, by ECB měla zavést a uplatňovat jednotné formální postupy, včetně přiměřených přezkumných lhůt, pro předběžné posuzování a předcházení případným konfliktům s legitimními zájmy jednotného mechanismu dohledu/ECB v případech, kdy bývalý člen Rady dohledu začne pracovat v bankovníctví, nad kterým dříve vykonával dohled.
- (77) Aby ECB plnila své úkoly v oblasti dohledu efektivně, měla by mít k dispozici přiměřené zdroje. Tyto zdroje by měla získat způsobem, který zajišťuje nezávislost ECB na nepatřičném vlivu vnitrostátních příslušných orgánů a účastníků trhu a rovněž zajišťuje oddělení měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu. Náklady na dohled by měly nést subjekty, které dohledu podléhají. Úkoly ECB v oblasti dohledu by proto měly být financovány z ročních poplatků účtovaných úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech. ECB by též měla mít možnost ukládat poplatky pobočkám zřízeným v zúčastněném členském státě úvěrovou institucí usazenou v nezúčastněném členském státě, aby pokryla své náklady na výkon úkolů hostitelského dohledu nad těmito pobočkami. V případě, že je dohled nad na úvěrovou institucí či pobočkou vykonáván na konsolidovaném základě, poplatek by měl být stanoven na nejvyšší úrovni úvěrové instituce v rámci dané skupiny usazené v zúčastněném členském státě. Při výpočtu těchto poplatků by měly být vyloučeny veškeré dceřiné společnosti usazené v nezúčastněných členských státech.
- (78) Je-li úvěrová instituce zahrnuta do dohledu na konsolidovaném základě, měl by být tento poplatek vypočítán na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států a rozdělen mezi úvěrové instituce, které jsou usazeny v zúčastněném členském státě a zahrnuty do dohledu na konsolidovaném základě, a to na základě objektivních kritérií souvisejících s důležitostí a rizikovým profilem, včetně rizikově vážených aktiv.
- (79) Pro účinný dohled jsou nezbytní vysoce motivovaní, dobře vyškolení a nestranní zaměstnanci. K vytvoření skutečně propojeného mechanismu dohledu by se měla zavést patřičná výměna a dočasné přidělování zaměstnanců mezi ECB a všemi vnitrostátními příslušnými orgány a mezi nimi navzájem. K zajištění průběžné vzájemné kontroly, zejména při dohledu nad velkými úvěrovými institucemi, by ECB měla mít možnost požádat, aby ve vnitrostátních týmech dohledu byli také zaměstnanci příslušných orgánů jiných zúčastněných členských států, což umožní využívat týmy dohledu z různých zeměpisných oblastí se specifickými odbornými znalostmi a profily. Výměna a dočasné přidělování zaměstnanců by měla vytvořit společnou kulturu dohledu. ECB by měla pravidelně poskytovat informace o tom, kolik zaměstnanců vnitrostátních příslušných orgánů je dočasně přiděleno ECB pro účely jednotného mechanismu dohledu.
- (80) Vzhledem ke globalizaci bankovních služeb a většímu významu mezinárodních standardů by ECB měla plnit své úkoly v souladu s mezinárodními standardy a navázat dialog a úzkou spolupráci s orgány dohledu mimo Unii, aniž by zdvojovala mezinárodní úlohu orgánu EBA. V její pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi v koordinaci s orgánem EBA a při plném respektování stávající úlohy a příslušných pravomocí členských států a orgánů Unie.
- (81) Na zpracování osobních údajů ECB pro účely tohoto nařízení se plně použijí směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
- (82) Na ECB se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽³⁾. ECB přijala rozhodnutí

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

ECB/2004/11⁽¹⁾ týkající se podmínek vyšetřování prováděného Evropským úřadem pro boj proti podvodům v ECB.

- (83) Aby se zajistilo, že úvěrové instituce podléhají dohledu nejvyšší kvality, jenž nebude omezován úvahami, které nesouvisí s obezřetnostním dohledem, a aby se efektivně a včas řešily negativní vzájemně se umocňující dopady vývoje na trhu na úvěrové instituce a členské státy, měla by ECB začít plnit své zvláštní úkoly v oblasti dohledu co nejdříve. Přenesení úkolů v oblasti dohledu z vnitrostátních orgánů dohledu na ECB však vyžaduje celou řadu přípravných kroků. Je proto třeba stanovit odpovídající období postupného zavádění.
- (84) ECB by při přijímání podrobných pravidel pro plnění úkolů, které jí jsou svěřeny tímto nařízením, měla stanovit přechodná pravidla zajišťující dokončení probíhajících postupů v oblasti dohledu, včetně veškerých rozhodnutí nebo opatření přijatých nebo vyšetřování zahájených přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (85) Ve sdělení ze dne 28. listopadu 2012 o návrhu prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie Komise uvedla, že by bylo možné pozměnit čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování EU, aby se zajistila použitelnost řádného legislativního postupu a vyloučily se některé právní překážky, které v současné době vykazují jednotný mechanismus dohledu (např. zavést přímou a neodvolatelnou účast členských států, jejichž měnou není euro, na jednotném mechanismu dohledu, a to nad rámec modelu „úzké spolupráce“, poskytnout členským státům, jejichž měnou není euro a které se plně účastní jednotného mechanismu dohledu, práva v rozhodovacím procesu ECB a ještě více pokročit v interním oddělení rozhodování ohledně měnové politiky a dohledu). Dále rovněž uvedla, že by se také musela posílit demokratická odpovědnost za činnost ECB, pokud jedná jako orgán bankovního dohledu. Je třeba připomenout, že Smlouva o EU stanoví, že návrhy na změnu Smluv může předkládat vláda kteréhokoliv členského státu, Evropský parlament nebo Komise, přičemž tyto návrhy se mohou týkat jakéhokoliv aspektu Smluv.
- (86) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (87) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření účinného a efektivního rámce pro výkon zvláštních úkolů v oblasti dohledu vykonávaného orgánem Unie nad úvěrovými

institucemi a zajištění důkladného uplatňování jednotného souboru pravidel pro úvěrové instituce, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a lze jich tedy, vzhledem k tomu, že struktura bankovního trhu pokrývá celé území Unie a úpadky úvěrových institucí mají vliv na ostatní členské státy, lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Předmět a definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tímto nařízením se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, s cílem přispět k bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí a stabilitě finančního systému v rámci Unie a každého členského státu s plným ohledem na jednotu a integritu vnitřního trhu a řádnou péči o tuto jednotu a integritu, a to na základě rovného zacházení s úvěrovými institucemi s cílem předcházet regulatorní arbitráži.

Instituce uvedené v čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky⁽²⁾ jsou vyňaty z úkolů v oblasti dohledu svěřených ECB v souladu s článkem 4 tohoto nařízení. Rozsah úkolů ECB v oblasti dohledu je omezen na obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi podle tohoto nařízení. Toto nařízení ECB nesvěřuje žádné další úkoly v oblasti dohledu, jako například úkoly související s obezřetnostním dohledem nad ústředními protistranami.

Při plnění úkolů podle tohoto nařízení, a aniž je dotčen cíl zajistit bezpečnost a odolnost úvěrových institucí, by ECB měla řádně zohlednit různé typy, modely podnikání a velikost úvěrových institucí.

Žádné opatření, návrh či politika ECB nesmí přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoli členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování bankovních či finančních služeb v jakékoli měně.

Tímto nařízením nejsou dotčeny působnost a související pravomoci příslušných orgánů zúčastněných členských států provádět úkoly v oblasti dohledu, které nejsou v tomto nařízení svěřeny ECB.

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2004/11 ze dne 3. června 2004 o podmínkách vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům v Evropské centrální bance v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakýmkoli jiným protiprávním činností poškozujícím finanční zájmy Evropských společností (Úř. věst. L 230, 30.6.2004, s. 56).

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

Tímto nařízením nejsou dále dotčeny působnost a související pravomoci příslušných nebo pověřených orgánů zúčastněných členských států, pokud jde o uplatňování makroobezřetnostních nástrojů, které nejsou upraveny v příslušných právních aktech práva Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „zúčastněným členským státem“ členský stát, jehož měnou je euro, nebo členský stát, jehož měnou není euro, ale který navázal úzkou spolupráci podle článku 7;
- 2) „vnitrostátním příslušným orgánem“ vnitrostátní příslušný orgán určený zúčastněným členským státem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky⁽¹⁾ a směrnice 2013/36/EU;
- 3) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 4) „finanční holdingovou společností“ finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 5) „smíšenou finanční holdingovou společností“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽²⁾;
- 6) „finančním konglomerátem“ finanční konglomerát ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES;
- 7) „vnitrostátním pověřeným orgánem“ pověřený orgán zúčastněného členského státu ve smyslu příslušných právních předpisů Unie;
- 8) „kvalifikovanou účastí“ kvalifikovaná účast ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 9) „jednotným mechanismem dohledu“ systém finančního dohledu, který tvoří ECB a vnitrostátní příslušné orgány zúčastněných členských států, jak je uvedeno v článku 6 tohoto nařízení.

KAPITOLA II

Spolupráce a úkoly

Článek 3

Spolupráce

1. ECB úzce spolupracuje s orgány EBA, ESMA, EIOPA, Evropskou radou pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) a ostatními orgány, které jsou součástí ESFS, jež zajišťují přiměřenou úroveň regulace a dohledu v Unii.

Je-li to nezbytné, uzavře ECB s příslušnými orgány členských států odpovědnými za trhy s finančními nástroji memoranda o porozumění. Tato memoranda jsou poskytována Evropskému parlamentu, Radě a příslušným orgánům všech členských států.

2. Pro účely tohoto nařízení se ECB účastní rady orgánů dohledu orgánu EBA za podmínek stanovených v článku 40 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. ECB plní své úkoly v souladu s tímto nařízením, aniž jsou dotčeny pravomoci a úkoly orgánů EBA, ESMA, EIOPA a ESRB.

4. ECB úzce spolupracuje s orgány zmocněnými k řešení problémů úvěrových institucí, včetně přípravy plánů pro řešení problémů.

5. Za podmínek stanovených v člancích 1, 4 a 6 ECB úzce spolupracuje se všemi facilitami veřejné finanční pomoci včetně Evropského nástroje finanční stability (dále jen „EFSF“) a Evropského mechanismu stability (dále jen „ESM“), zejména pokud z takového nástroje byla nebo pravděpodobně bude poskytnuta přímá či nepřímá finanční pomoc úvěrové instituci, na niž se vztahuje článek 4.

6. ECB a příslušné orgány nezúčastněných členských států uzavřou memorandum o porozumění, ve kterém bude obecným způsobem uvedeno, jak spolu budou spolupracovat při plnění svých úkolů v oblasti dohledu podle právních předpisů Unie, pokud jde o finanční instituce uvedené v článku 2. Memorandum je pravidelně revidováno.

Aniž je dotčen první pododstavec, ECB uzavře memorandum o porozumění s příslušným orgánem každého nezúčastněného členského státu, ve kterém sídlí alespoň jedna globální systémově důležitá instituce ve smyslu právních předpisů Unie.

Každé memorandum podléhá pravidelnému přezkumu a za náležitého zacházení s důvěrnými informacemi se zveřejňuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

Článek 4

Úkoly svěřené ECB

1. V rámci článku 6 má ECB v souladu s odstavcem 3 tohoto článku výlučnou pravomoc plnit ve vztahu ke všem úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech následující úkoly pro účely obezřetnostního dohledu:

- a) vydávat a odnímat úvěrovým institucím povolení k činnosti v souladu s článkem 14;
- b) plnit úkoly, které má příslušný orgán domovského členského státu podle příslušných právních předpisů Unie ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v zúčastněném členském státě, které si přejí založit pobočku či poskytovat přeshraniční služby v nezúčastněném členském státě;
- c) posuzovat oznámení o nabytí a zcizení kvalifikovaných účastí v úvěrových institucích, s výjimkou případů řešení problémů bank a v souladu s článkem 15;
- d) zajistit dodržování aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, které stanoví pro úvěrové instituce obezřetnostní požadavky v oblasti kapitálových požadavků, sekuritizace, omezení velkých expozic, likvidity, pákového efektu a podávání zpráv a zveřejňování informací o těchto záležitostech;
- e) zajistit dodržování aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci stanovujících požadavky, aby úvěrové instituce zavedly spolehlivé systémy správy a řízení, včetně požadavků na způsobilost a bezúhonnost osob odpovědných za řízení úvěrových institucí, procesy řízení rizik, mechanismy vnitřní kontroly, zásady a postupy odměňování a účinné interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, včetně modelů založených na interním ratingu;
- f) provádět kontroly v rámci dohledu, včetně, je-li to vhodné v koordinaci s orgánem EBA, zátěžových testů a jejich možného zveřejnění, s cílem zjistit, zda systémy, strategie, postupy a mechanismy zavedené úvěrovými institucemi a kapitál, který tyto instituce mají v držení, zajišťují řádné řízení a pokrytí jejich rizik, a na základě této kontroly prováděné v rámci dohledu uložit úvěrovým institucím zvláštní dodatečné kapitálové požadavky, zvláštní požadavky na zveřejňování informací, zvláštní požadavky na likviditu a jiná opatření, která mohou příslušné orgány uložit podle příslušných zvláštních právních předpisů Unie;
- g) vykonávat dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými společnostmi úvěrových institucí usazenými v jednom ze zúčastněných členských států, včetně finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností, a podílet se na dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými společnostmi neusazenými v jednom ze zúčastněných členských států, a to i v rámci kolegií

orgánů dohledu, aniž je dotčena účast vnitrostátních příslušných orgánů zúčastněných členských států v rámci těchto kolegií jako pozorovatelů;

- h) účastnit se na doplňkovém dohledu nad finančním konglomerátem ve vztahu k úvěrovým institucím v něm zapojených a převzít úkoly koordinátora v případech, kdy je ECB jmenována jako koordinátor pro finanční konglomerát v souladu s kritérii stanovenými v příslušných právních předpisech Unie;
- i) plnit úkoly týkající se dohledu nad ozdravnými plány, provádět včasný zásah, jestliže úvěrová instituce nebo skupina, nad nimiž ECB vykonává dohled na konsolidovaném základě, nedodrží příslušné obezřetnostní požadavky nebo je pravděpodobné, že je nedodrží, a pouze v případech, jež jsou v příslušných právních předpisech Unie výslovně stanoveny pro příslušné orgány, strukturální změny požadované po úvěrových institucích v zájmu předcházení finančnímu napětí nebo selhání, s výjimkou jakýchkoli pravomocí k řešení problémů;

2. Pro úvěrové instituce usazené v nezúčastněném členském státě, které zřídí pobočku nebo poskytují přeshraniční služby v zúčastněném členském státě, plní ECB v rámci odstavce 1 úkoly, které přísluší podle příslušných právních předpisů Unie vnitrostátním příslušným orgánům.

3. Pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením a s cílem zajistit vysoké standardy dohledu uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie a, pokud jsou těmito právními předpisy Unie směrnice, také vnitrostátní právní předpisy provádějící tyto směrnice. Pokud jsou příslušnými právními předpisy Unie nařízení a pokud tato nařízení aktuálně členským státům výslovně umožňují různé varianty, měla by ECB uplatňovat také vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto varianty provádějí.

Za tímto účelem ECB přijímá obecné pokyny, doporučení a rozhodnutí v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, a zejména s veškerými legislativními i nelegislativními akty, včetně aktů uvedených v článcích 290 a 291 Smlouvy o fungování EU. Vztahují se na ni zejména závazné regulační a prováděcí technické normy vypracované orgánem EBA a přijaté Komisí v souladu s články 10 až 15 nařízení (EU) č. 1093/2010a s článkem 16 uvedeného nařízení; vztahují se na ni rovněž ustanovení uvedeného nařízení o evropské příručce pro výkon dohledu, kterou v souladu s uvedeným nařízením vypracoval orgán EBA. ECB může přijímat nařízení pouze v rozsahu nezbytném pro organizaci nebo upřesnění forem plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením.

Před přijetím nařízení provede ECB otevřené veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotýčných nařízení nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti záležitosti, v kterémžto případě ECB tuto naléhavost odůvodní.

V případě potřeby ECB jakoukoli formou účasti přispívá k vypracování návrhu regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem ze strany orgánu EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 nebo upozorní orgán EBA na případnou nutnost předložit Komisi návrhy norem, které by novelizovaly stávající regulační nebo prováděcí technické normy.

Článek 5

Makrobezpečnostní úkoly a nástroje

1. Kdykoli je to vhodné nebo považováno za nezbytné a aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, uplatňují vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány zúčastněných členských států vůči úvěrovým institucím na příslušné úrovni v souladu s příslušnými právními předpisy Unie vedle kapitálových požadavků uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení také požadavky týkající se kapitálových rezerv, včetně sazeb proticyklických kapitálových rezerv, a jakákoli další opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, a to postupem v nich stanovených, pokud je tak výslovně stanoveno v příslušných právních předpisech Unie. Deset pracovních dní před přijetím takového rozhodnutí dotčený orgán řádně oznámí svůj záměr ECB. Pokud má ECB námitky, své důvody uvede písemně do pěti pracovních dní. Dotčený orgán řádně zváží důvody uvedené ECB předtím, než přikročí k případnému rozhodnutí.

2. ECB může, považuje-li to za nezbytné, uplatnit místo vnitrostátních příslušných nebo pověřených orgánů zúčastněného členského státu vůči úvěrovým institucím na příslušné úrovni v souladu s příslušnými právními předpisy Unie kromě kapitálových požadavků uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení vyšší požadavky na kapitálové rezervy, než jaké uplatňují vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány zúčastněných členských států, včetně sazeb proticyklických kapitálových rezerv, a to za podmínek stanovených v odstavcích 4 a 5 tohoto článku, a uplatnit přísnější opatření zaměřená na řešení systémových nebo makrobezpečnostních rizik na úrovni úvěrových institucí postupem podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, pokud je tak výslovně stanoveno v příslušných právních předpisech Unie.

3. Jakýkoli vnitrostátní příslušný nebo pověřený orgán může navrhnout, aby ECB jednala podle odstavce 2, aby bylo možné řešit specifickou situaci finančního systému a hospodářství v jeho členském státě.

4. Jestliže má ECB v úmyslu postupovat podle odstavce 2, při zvažování, zda přijmout jakákoli opatření, úzce spolupracuje s vnitrostátními pověřenými orgány v dotčených členských státech. Zejména oznámí svůj záměr dotčeným vnitrostátním příslušným nebo pověřeným orgánům deset pracovních dní před přijetím takového rozhodnutí. Pokud má kterýkoli z dotčených orgánů námitky, uvede své důvody písemně do pěti pracovních dní. ECB tyto důvody řádně zváží předtím, než přikročí k případnému rozhodnutí.

5. Při plnění svých úkolů uvedených v odstavci 2 vezme ECB v úvahu zvláštní situaci finančního systému, hospodářskou situaci a hospodářský cyklus v jednotlivých členských státech nebo jejich částech.

Článek 6

Spolupráce v rámci jednotného mechanismu dohledu

1. ECB plní své úkoly v rámci jednotného mechanismu dohledu sestávajícího z ECB a příslušných vnitrostátních orgánů. ECB odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu.

2. ECB i vnitrostátní příslušné orgány mají povinnost v dobré víře spolupracovat a povinnost vyměňovat si informace.

Aniž je dotčena pravomoc ECB obdržet informace, které úvěrové instituce průběžně hlásí, přímo nebo mít k těmto informacím přímý přístup, poskytnou vnitrostátní příslušné orgány ECB zejména všechny informace, které jsou nezbytné pro plnění úkolů svěřených jí tímto nařízením.

3. Pokud je to vhodné a aniž jsou dotčeny povinnosti a odpovědnost ECB za úkoly jí svěřené tímto nařízením, mají vnitrostátní příslušné orgány povinnost pomáhat ECB s přípravou a prováděním veškerých aktů týkajících se úkolů uvedených v článku 4 v souvislosti se všemi úvěrovými institucemi, a to za podmínek stanovených v rámci uvedeném v odstavci 7 tohoto článku, včetně pomoci při činnostech ověřování. Při plnění úkolů uvedených v článku 4 se řídí pokyny vydanými ECB.

4. Pokud jde o úkoly vymezené v článku 4 s výjimkou odst. 1 písm. a) a c) uvedeného článku, plní ECB povinnosti stanovené v odstavci 5 tohoto článku a vnitrostátní příslušné orgány plní povinnosti stanovené v odstavci 6 tohoto článku, a to podle rámce a postupů uvedených v odstavci 7 tohoto článku, pokud jde o dohled nad těmito úvěrovými institucemi, finančními holdingovými společnostmi, smíšenými finančními holdingovými společnostmi nebo pobočkami usazenými v zúčastněných členských státech a patřícími úvěrovým institucím usazeným v nezúčastněných členských státech:

— těmi, které jsou méně významné na konsolidovaném základě, na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států, nebo jednotlivě ve zvláštním případě poboček usazených v zúčastněných členských státech a patřících úvěrovým institucím usazeným v nezúčastněných členských státech. Hodnocení jejich významu probíhá podle následujících kritérií:

i) velikost;

ii) důležitost pro hospodářství Unie nebo kteréhokoli zúčastněného členského státu;

iii) význam přeshraniční činnosti.

S ohledem na první pododstavec se s výjimkou případů odůvodněných zvláštními okolnostmi, jež budou podrobněji stanoveny v metodice, úvěrová instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost nepovažuje za méně významnou, je-li splněna kterákoli z následujících podmínek:

- i) celková hodnota jejích aktiv převyšuje 30 miliard EUR;
- ii) poměr jejích celkových aktiv vůči HDP zúčastněného členského státu, v němž je usazena, převyšuje 20 %, není-li celková hodnota jejích aktiv nižší než 5 miliard EUR;
- iii) v návaznosti na oznámení od vnitrostátního příslušného orgánu, že danou instituci považuje za instituci s podstatným významem pro domácí ekonomiku, přijme ECB rozhodnutí, které na základě komplexního posouzení dané úvěrové instituce včetně posouzení její rozvahy, jež ECB provede, tento podstatný význam úvěrové instituce potvrdí.

ECB může rovněž z vlastního podnětu určitou instituci považovat za instituci s podstatným významem, pokud tato instituce zřídila bankovní dceřiné společnosti ve více než jednom zúčastněném členském státě a její aktiva a závazky spojené s přeshraniční činností představují podstatnou část jejích celkových aktiv nebo závazků, na něž se vztahují podmínky stanovené v příslušné metodice.

Ty, pro něž bylo požádáno o veřejnou finanční pomoc nebo takovou pomoc obdržely přímo z Evropského nástroje finanční stability nebo ESM, se nepovažují za méně významné.

Bez ohledu na předchozí pododstavce plní ECB úkoly, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, ve vztahu ke třem nejvýznamnějším úvěrovým institucím v každém zúčastněném členském státě, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti jiný postup.

5. Pokud jde o úvěrové instituce uvedené v odstavci 4 a podle rámce vymezeného v odstavci 7:

- a) ECB vydá nařízení, obecné zásady nebo obecné pokyny určené vnitrostátním příslušným orgánům, podle kterých jsou vykonávány úkoly vymezené v článku 4 s výjimkou odst. 1 písm. a) a c) a vnitrostátní příslušné orgány přijímají rozhodnutí v oblasti dohledu.

Pro účely zajištění soudržnosti výsledků dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu mohou tyto pokyny odkazovat na zvláštní pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 2 pro skupiny nebo kategorie úvěrových institucí;

- b) je-li to nezbytné k zajištění důsledného uplatňování vysokých standardů dohledu, může ECB kdykoli z vlastního podnětu po konzultaci vnitrostátních příslušných orgánů

nebo na žádost vnitrostátního příslušného orgánu rozhodnout, že bude sama přímo vykonávat všechny příslušné pravomoci ve vztahu k jedné nebo více úvěrovým institucím uvedeným v odstavci 4, včetně případů, kdy bylo požádáno o finanční pomoc nebo kdy byla taková pomoc poskytnuta nepřímo z Evropského nástroje finanční stability nebo ESM;

- c) ECB vykonává dohled nad fungováním systému na základě odpovědnosti a postupů uvedených v tomto článku a zejména v odst. 7 písm. c);
- d) ECB může kdykoliv využít pravomoci uvedené v člancích 10 až 13;
- e) ECB si může rovněž ad hoc či na trvalém základě vyžádat informace od vnitrostátních příslušných orgánů o plnění úkolů, které uvedené orgány plní podle tohoto článku.

6. Aniž je dotčen odstavec 5 tohoto článku, vykonávají vnitrostátní příslušné orgány úkoly uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b), d) až g) a i) a jsou odpovědné za tyto úkoly a za přijímání všech relevantních rozhodnutí v oblasti dohledu, pokud jde o úvěrové instituce uvedené v odst. 4 prvním pododstavci tohoto článku, a to podle rámce a postupů uvedených v odstavci 7 tohoto článku.

Aniž jsou dotčeny články 10 až 13, vnitrostátní příslušné a pověřené orgány mají nadále pravomoci podle vnitrostátních právních předpisů získávat informace od úvěrových institucí, holdingových společností, smíšených holdingových společností a podniků zahrnutých do konsolidované finanční situace úvěrové instituce a provádět v těchto úvěrových institucích, holdingových společnostech, smíšených holdingových společnostech a podnicích kontroly na místě. Vnitrostátní příslušné orgány informují ECB v souladu s rámcem stanoveným v odstavci 7 tohoto článku o opatřeních přijatých podle tohoto odstavce a tato opatření úzce koordinují s ECB.

Příslušné vnitrostátní orgány pravidelně předkládají ECB zprávu o výkonu činností prováděných podle tohoto článku.

7. ECB na základě konzultace s vnitrostátními příslušnými orgány zúčastněných členských států a na základě návrhu Rady dohledu přijme a zveřejní rámec pro provádění tohoto článku. Tento rámec obsahuje alespoň:

- a) specifickou metodiku pro hodnocení kritérií uvedených v odst. 4 prvním až třetím pododstavci a kritérií, na jejichž základě se na určitou úvěrovou instituci přestane vztahovat ustanovení odst. 4 čtvrtého pododstavce, a výsledné mechanismy pro účely provádění odstavců 5 a 6. Tyto mechanismy a metodika pro hodnocení kritérií uvedených v odst. 4 prvním až třetím pododstavci se přezkoumávají tak, aby odrážely příslušné změny, a zajišťují, aby v situacích, kdy byla úvěrová instituce označena za významnou nebo méně

významnou, toto hodnocení bylo měněno pouze v případě podstatných a nikoli přechodných změn okolností, zejména okolností souvisejících se situací úvěrové instituce, jež jsou pro uvedené hodnocení významné.

b) vymezení postupů, včetně lhůt a možnosti vypracovat návrh rozhodnutí, jenž bude zaslán ECB ke zvážení, pro vztah mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ohledně dohledu nad úvěrovými institucemi, které nejsou považovány za méně významné v souladu s odstavcem 4;

c) vymezení postupů, včetně lhůt, pro vztah mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány ohledně dohledu nad úvěrovými institucemi, které jsou považovány za méně významné v souladu s odstavcem 4. V závislosti na případech vymezených v rámci tyto postupy od vnitrostátních příslušných orgánů zejména vyžadují, aby:

i) ECB oznámily jakékoli podstatné řízení v oblasti dohledu;

ii) na žádost ECB dále vyhodnotily konkrétní aspekty tohoto řízení;

iii) ECB předaly návrhy podstatných rozhodnutí v oblasti dohledu, k nimž může EECB zaujmout stanovisko.

8. Kdykoli jsou ECB nápomocny vnitrostátní příslušné nebo pověřené orgány za účelem plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením, dodržují ECB a vnitrostátní příslušné orgány ustanovení příslušných aktů Unie ve vztahu k rozdělení odpovědnosti a spolupráce mezi příslušnými orgány z různých členských států.

Článek 7

Úzká spolupráce s příslušnými orgány zúčastněných členských států, jejichž měnou není euro

1. V mezích stanovených tímto článkem plní ECB úkoly v oblastech uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2 a v článku 5 ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v členském státě, jehož měnou není euro, pokud byla v souladu s tímto článkem navázána úzká spolupráce mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem takového členského státu.

Za tím účelem může ECB udělit pokyny vnitrostátnímu příslušnému nebo pověřnému orgánu zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

2. Úzká spolupráce mezi ECB a vnitrostátním příslušným orgánem zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro, se navazuje rozhodnutím přijatým ECB, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dotčený členský stát sdělí ostatním členským státům, Komisi, ECB a orgánu EBA, že žádá o navázání úzké spolupráce s ECB pro plnění úkolů uvedených v člancích 4 a 5 ve vztahu ke všem úvěrovým institucím usazeným v dotčeném členském státě v souladu s článkem 6;

b) V tomto sdělení se dotčený členský stát zaváže:

— zajistit, aby se jeho vnitrostátní příslušný nebo pověřený orgán řídil veškerými pokyny nebo požadavky ECB; a

— poskytnout veškeré informace o úvěrových institucích usazených v daném členském státě, které může ECB požadovat pro komplexní posouzení uvedených úvěrových institucí.

c) Dotčený členský stát přijal příslušné vnitrostátní právní předpisy k zajištění toho, aby jeho vnitrostátní příslušný orgán byl povinen přijmout vůči úvěrovým institucím jakékoli opatření, o které v souladu s odstavcem 4 ECB požádá.

3. Rozhodnutí uvedené v odstavci 2 se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Rozhodnutí se použije čtrnáctým dnem po zveřejnění.

4. Má-li ECB za to, že vůči úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti či smíšené finanční holdingové společnosti by mělo být vnitrostátním příslušným orgánem dotčeného členského státu přijato opatření týkající se úkolů uvedených v odstavci 1, obrátí se na uvedený orgán s pokyny, v nichž upřesní patřičný časový rámec.

Časový rámec nesmí být kratší než 48 hodin, pokud není nezbytné přijmout opatření dříve, aby se zamezilo nenapravitelným škodám. Vnitrostátní příslušný orgán dotčeného členského státu přijme veškerá nezbytná opatření v souladu s povinnostmi uvedenou v odst. 2 písm. c).

5. ECB může rozhodnout o vydání varování dotčenému členskému státu ohledně toho, že úzká spolupráce bude pozastavena nebo ukončena, pokud-li přijata rozhodná nápravná opatření:

a) pokud podle názoru ECB dotčený členský stát již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 2 písm. a) až c); a

- b) pokud podle názoru ECB vnitrostátní příslušný orgán členského státu nejedná v souladu s povinností uvedenou v odst. 2 písm. c).

Pokud není do 15 dní od oznámení tohoto varování provedeno žádné takové opatření, může ECB pozastavit nebo ukončit úzkou spolupráci s uvedeným členským státem.

Rozhodnutí o pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce se oznámí dotčenému členskému státu a zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie*. V rozhodnutí se uvede datum, od něhož je použitelné, přičemž se řádně zohlední účinnost dohledu a oprávněné zájmy úvěrových institucí.

6. Členský stát může požádat ECB o ukončení úzké spolupráce kdykoli po uplynutí tří let ode dne zveřejnění rozhodnutí ECB o navázání úzké spolupráce v *Úředním věstníku Evropské unie*. V žádosti jsou vysvětleny důvody ukončení včetně případných nežádoucích důsledků, může-li k nim dojít, pokud jde o fiskální odpovědnost daného členského státu. V tomto případě ECB neprodleně přijme rozhodnutí o ukončení úzké spolupráce a stanoví den, od kterého se uplatní, a to ve lhůtě nejvýše tří měsíců, přičemž se náležitě zohlední účinnost dohledu, jakož i oprávněné zájmy úvěrových institucí. Rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

7. Jestliže zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, oznámí ECB v souladu s čl. 26 odst. 8 svůj odůvodněný nesouhlas s námitkou Rady guvernérů k návrhu rozhodnutí Rady dohledu, předloží Rada guvernérů do 30 dní své stanovisko k odůvodněnému nesouhlasu vyjádřenému členským státem a svou námitku potvrdí nebo ji vezme zpět, přičemž uvede své důvody.

V případě, že Rada guvernérů svou námitku potvrdí, zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, může informovat ECB, že případným rozhodnutím týkajícím se možného pozměněného návrhu rozhodnutí Rady dohledu nebude vázán.

ECB poté s náležitým ohledem na účinnost dohledu zváží možné pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce s daným členským státem a v tomto ohledu přijme rozhodnutí.

ECB zohlední zejména tyto faktory:

- a) zda by neprovedení takového pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce mohlo ohrozit integritu jednotného mechanismu dohledu nebo mít významné nepříznivé důsledky, pokud jde o fiskální odpovědnost členských států;

- b) zda by takové pozastavení nebo ukončení úzké spolupráce mohlo mít významné nepříznivé důsledky, pokud jde o fiskální odpovědnost členského státu, který oznámil svůj odůvodněný nesouhlas v souladu s čl. 26 odst. 8;

- c) zda je či není přesvědčena, že dotčený vnitrostátní příslušný orgán přijal opatření, která podle jejího názoru:

— zajišťují, že úvěrové instituce ve členském státě, který oznámil svůj odůvodněný nesouhlas podle předchozího pododstavce, nepodléhají příznivějšímu zacházení než úvěrové instituce v ostatních zúčastněných členských státech;

— jsou stejně účinná jako rozhodnutí Rady guvernérů podle druhého pododstavce tohoto odstavce při dosahování cílů uvedených v článku 1 a při zajišťování souladu s příslušnými právními předpisy Unie.

ECB tyto úvahy zahrne do svého rozhodnutí a sdělí je dotčenému členskému státu.

8. Jestliže zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, nesouhlasí s návrhem rozhodnutí Rady dohledu, informuje o odůvodněném nesouhlasu do pěti pracovních dnů od obdržení návrhu rozhodnutí Rady guvernérů. Rada guvernérů o dané otázce rozhodne do pěti pracovních dnů, přičemž plně zohlední tyto důvody, a své rozhodnutí dotčenému členskému státu písemně vysvětlí. Dotčený členský stát může ECB požádat o okamžité ukončení úzké spolupráce a nebude následným rozhodnutím vázán.

9. Členský stát, který ukončil úzkou spolupráci s ECB, nesmí navázat novou úzkou spolupráci před uplynutím tří let ode dne zveřejnění rozhodnutí ECB o ukončení úzké spolupráce v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8

Mezinárodní vztahy

Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států a orgánů a subjektů Unie, s výjimkou ECB a včetně orgánu EBA, může ECB] v rámci úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí za předpokladu řádné koordinace s orgánem EBA. Z těchto dohod nevyplývají pro Unii ani její členské státy žádné právní závazky.

KAPITOLA III

Pravomoci ECB

Článek 9

Pravomoci v oblasti dohledu a vyšetřování

1. Výlučně pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 5 odst. 2, se ECB považuje podle okolností za příslušný orgán nebo pověřený orgán v zúčastněných členských státech ve smyslu příslušných právních předpisů Unie.

Výlučně pro tytéž účely má ECB veškeré pravomoci a povinnosti stanovené v tomto nařízení. Dále má pravomoci a povinnosti, které mají podle příslušných právních předpisů Unie příslušné a pověřené orgány, pokud toto nařízení nestanoví jinak. ECB má zejména pravomoci uvedené v oddílech 1 a 2 této kapitoly.

V rozsahu nezbytném pro plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením může ECB od uvedených vnitrostátních orgánů formou pokynů vyžadovat, aby využívaly svých pravomocí podle podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech a v souladu s nimi, pokud takové pravomoci nejsou svěřeny ECB tímto nařízením. Uvedené vnitrostátní orgány plně informují ECB o uplatňování těchto pravomocí.

2. ECB vykonává pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci. Při výkonu svých příslušných pravomocí dohledu a vyšetřování ECB a vnitrostátní příslušné orgány úzce spolupracují.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku vykonává ECB s ohledem na úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech, jejichž měnou není euro, své pravomoci v souladu s článkem 7.

Oddíl 1

Vyšetřovací Pravomoci

Článek 10

Žádosti o informace

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 1 a s výhradou podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie, může ECB od níže uvedených právnických nebo fyzických osob požadovat s výhradou článku 4 poskytnutí všech informací nutných k provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, včetně informací, které mají být předávány v opakovaných intervalech a ve specifikovaných formátech pro účely dohledu a související statistické účely:

- a) úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech;
- b) finanční holdingové společnosti usazené v zúčastněných členských státech;

c) smíšené finanční holdingové společnosti usazené v zúčastněných členských státech;

d) holdingové společnosti se smíšenou činností usazené v zúčastněných členských státech;

e) osoby náležející k subjektům uvedeným v písmenech a) až d);

f) třetí strany, na které subjekty uvedené v písmenech a) až d) převedly funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu;

2. Osoby uvedené v odstavci 1 požadované informace poskytnou. Ustanovení o zachování služebního tajemství nezakládají pro tyto osoby výjimku z povinnosti poskytnout požadované informace. Poskytnutí požadovaných informací se nepovažuje za porušení služebního tajemství.

3. Pokud ECB získává informace přímo od právnických nebo fyzických osob uvedených v odstavci 1, zpřístupní tyto informace dotýčným vnitrostátním příslušným orgánům.

Článek 11

Obecná šetření

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, a s výhradou dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může ECB provádět veškerá nezbytná šetření všech osob uvedených v čl. 10 odst. 1 usazených nebo nacházejících se v zúčastněném členském státu.

Za tím účelem je ECB oprávněna:

a) požadovat předložení dokumentů;

b) zkoumat účetní knihy a záznamy osob uvedených v čl. 10 odst. 1 a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;

c) získávat písemná nebo ústní vysvětlení od všech osob uvedených v čl. 10 odst. 1 nebo jejich zástupců nebo zaměstnanců;

d) vyslechnout jakoukoli jinou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření.

2. Osoby uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. podléhají šetřením zahájeným na základě rozhodnutí ECB.

Jestliže nějaká osoba brání provádění šetření, vnitrostátní příslušný orgán zúčastněného členského státu, ve kterém se nacházejí příslušné prostory, poskytne v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou pomoc včetně (v případech uvedených v člancích 12 a 13 umožnění přístupu ECB do provozních prostor právnických osob uvedených v čl. 10 odst. 1, aby mohla být výše uvedená práva vykonána.

Článek 12

Kontroly na místě

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, a s výhradou dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může ECB v souladu s článkem 13 a s výhradou předchozího oznámení dotyčného vnitrostátnímu příslušnému orgánu provádět veškeré nezbytné kontroly na místě v provozních prostorách právnických osob uvedených v čl. 10 odst. 1 i kteréhokoli jiného podniku zahrnutého do dohledu na konsolidovaném základě, vykonává-li ECB dohled na konsolidovaném základě podle čl. 4 odst. 1 písm. g). Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může ECB provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení uvedeným právnickým osobám.

2. Úředníci ECB a další osoby pověřené ECB k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor a na pozemky právnických osob, kterých se rozhodnutí ECB ohledně šetření týká, a mají veškeré pravomoci stanovené v čl. 11 odst. 1.

3. Právnické osoby uvedené v čl. 10 odst. 1 podléhají kontrolám na místě na základě rozhodnutí ECB.

4. Úředníci a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované vnitrostátním příslušným orgánem členského státu, na jehož území má kontrola probíhat, poskytují za dohledu a koordinace ze strany ECB aktivní pomoc jejím úředníkům a dalším osobám pověřeným ECB. Za tímto účelem mají pravomoci stanovené v odstavci 2. Úředníci vnitrostátního příslušného orgánu dotyčného zúčastněného členského státu mají rovněž právo se kontrol na místě účastnit.

5. Pokud úředníci ECB a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované ECB zjistí, že určitá osoba odmítá kontrolu nařízenou podle tohoto článku, vnitrostátní příslušný orgán dotčeného zúčastněného členského státu jim poskytne nezbytnou pomoc v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Tato pomoc zahrnuje v rozsahu nezbytném pro provedení kontroly zapečetění provozních prostor a účetních knih nebo záznamů. Nemá-li dotyčný příslušný vnitrostátní orgán uvedenou pravomoc, uplatní svou pravomoc vyžádat si nezbytnou pomoc od jiných vnitrostátních orgánů.

Článek 13

Povolení justičního orgánu

1. Jestliže kontrola na místě podle čl. 12 odst. 1 a 2 nebo poskytnutí pomoci podle čl. 12 odst. 5 vyžaduje podle vnitrostátních předpisů povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno.

2. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 1 tohoto článku, vnitrostátní justiční orgán kontroluje, zda je rozhodnutí ECB pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při kontrole přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat ECB o podrobné vysvětlení, zejména důvodů, na jejichž základě má ECB podezření, že došlo k porušení aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, a závažnosti tohoto podezření ohledně porušení a povahy účasti osoby, jíž se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu ECB. Zákonost rozhodnutí ECB přezkoumává pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Oddíl 2

Zvláštní pravomoci dohledu

Článek 14

Povolení

1. Každá žádost o povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, která má být usazena v zúčastněném členském státě, musí být podána vnitrostátním příslušným orgánům členského státu, ve kterém má být úvěrová instituce usazena v souladu s požadavky stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech.

2. Jestliže žadatel splňuje všechny podmínky povolení stanovené v příslušných vnitrostátních právních předpisech uvedeného členského státu, vnitrostátní příslušný orgán přijme ve lhůtě stanovené příslušnými vnitrostátními právními předpisy návrh rozhodnutí navrhnout ECB, aby povolení udělila. Návrh rozhodnutí se oznámí ECB a žadateli o povolení. V ostatních případech vnitrostátní příslušný orgán žádost o povolení zamítne.

3. Návrh rozhodnutí se považuje za přijatý ECB, pokud ECB nevyjádří námitky v maximální lhůtě deseti pracovních dní, kterou lze v řádně odůvodněných případech jednou prodloužit o stejný počet pracovních dní. ECB vznesení námitku vůči návrhu rozhodnutí, pouze pokud nejsou splněny podmínky pro udělení povolení stanovené v příslušných právních předpisech Unie. Důvody pro zamítnutí uvede písemně.

4. Rozhodnutí přijaté v souladu s odstavci 2 a 3 oznámí žadateli o povolení vnitrostátní příslušný orgán.

5. S výhradou odstavce 6 může ECB povolení odebrat v případech stanovených v příslušných právních předpisech Unie z vlastního podnětu, po konzultacích s vnitrostátním příslušným orgánem zúčastněného členského státu, ve kterém je úvěrová instituce usazena, nebo na návrh tohoto vnitrostátního příslušného orgánu. Tyto konzultace především zajistí, že před rozhodnutím o odebrání povolení poskytne ECB vnitrostátním orgánům dostatek času, aby rozhodly o přijetí nezbytných opatření k nápravě, mimo jiné o možných opatřeních k řešení problémů, a tato opatření zohlední.

Jestliže se vnitrostátní příslušný orgán, který v souladu s odstavcem 1 navrhl povolení, domnívá, že povolení musí být v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy odebráno, předá za tím účelem návrh ECB. ECB v uvedeném případě přijme rozhodnutí o navrhovaném odebrání povolení, přičemž plně zohlední důvody tohoto odebrání, které k němu uvedl vnitrostátní příslušný orgán.

6. Pokud vnitrostátní orgány zůstávají příslušné pro řešení problémů úvěrových institucí, tak v případech, kdy se budou domnívat, že odebráním povolení by bylo dotčeno odpovídající provádění restrukturalizace nebo opatření nutná pro restrukturalizaci nebo udržení finanční stability, oznámí tyto orgány řádně své námitky ECB s podrobným vysvětlením toho, co by odebrání povolení způsobilo. V těchto případech ECB nepříkročí k odebrání povolení po dobu vzájemně dohodnutou s vnitrostátními orgány. ECB může toto období prodloužit, pokud se domnívá, že bylo dosaženo dostatečného pokroku. Pokud však ECB v odůvodněném rozhodnutí určí, že řádná opatření nezbytná k udržení finanční stability vnitrostátní orgány neprovedly, neprodleně se uplatní odebrání povolení.

Článek 15

Posuzování nabytí kvalifikovaných účastí

1. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. c), veškerá oznámení nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci usazené v zúčastněném členském státě nebo veškeré související informace se předloží vnitrostátním příslušným orgánům členského státu, v němž je úvěrová instituce usazena, v souladu s požadavky stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech, na základě aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci.

2. Vnitrostátní příslušný orgán navrhované nabytí posoudí a předloží ECB oznámení a návrh na rozhodnutí o souhlasu nebo nesouhlasu s daným nabytím, založený na kritériích stanovených v aktech uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci, a to nejméně deset pracovních dní před uplynutím příslušné lhůty pro posouzení, uvedené v příslušných právních předpisech Unie, a poskytne ECB pomoc v souladu s článkem 6.

3. ECB rozhodne, zda s nabytím nesouhlasit na základě hodnotících kritérií stanovených v příslušných právních předpisech Unie a v souladu s postupem a během lhůt pro hodnocení v nich stanovených.

Článek 16

Pravomoci dohledu

1. Pro účely plnění úkolů svěřených jí v čl. 4 odst. 1 a aniž jsou dotčeny další pravomoci jí svěřené, má ECB pravomoci stanovené v odstavci 2 tohoto článku, na jejichž základě může od jakékoli úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti v zúčastněných členských státech požadovat, aby v počáteční fázi přijala nezbytná opatření zaměřená na řešení příslušných problémů za jakékoli z níže uvedených okolností:

- a) úvěrová instituce nesplňuje požadavky aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci;
 - b) ECB má důkazy, že úvěrová instituce v příštích 12 měsících pravděpodobně poruší požadavky aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci;
 - c) na základě kontrol v rámci dohledu v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) bylo stanoveno, že systémy, strategie, procesy a mechanismy uplatňované úvěrovou institucí a kapitál a likvidita, které drží, nezajišťují řádné řízení a pokrytí jejích rizik.
2. Pro účely čl. 9 odst. 1 má ECB zejména tyto pravomoci:
- a) požadovat, aby instituce držely kapitál nad rámec kapitálových požadavků uvedených v aktech, na něž odkazuje čl. 4 odst. 3 první pododstavec, v souvislosti s prvky rizik a riziky, které nejsou upraveny příslušnými akty Unie;

- b) požadovat posílení systémů, procesů, mechanismů a strategií;
- c) požadovat, aby instituce předložily plán na obnovení souladu s požadavky dohledu podle aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci a stanovily lhůtu pro jeho provedení, včetně zlepšení tohoto plánu z hlediska oblasti působnosti a lhůty;
- d) požadovat, aby instituce používaly specifický systém tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků;
- e) zakázat nebo omezit obchody, operace nebo síť institucí nebo požadovat upuštění od činností, které znamenají nadměrné riziko pro zdraví instituce;
- f) požadovat snížení rizika obsaženého v činnostech, produktech a systémech institucí;

- g) požadovat od institucí omezení pohyblivé složky odměny stanovením její výše jako procentního podílu celkových čistých výnosů v případě, že je tato složka odměny neslučitelná s udržováním řádné kapitálové základny;
- h) požadovat, aby instituce využívaly čisté zisky k posílení svého kapitálu;
- i) omezit nebo zakázat, aby instituce rozdělovala výnosy akcionářům, společníkům nebo držitelům nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tento zákaz nepředstavuje nesplnění závazků dané instituce;
- j) uložit dodatečné nebo častější podávání zpráv, včetně zpráv o kapitálové a likviditní pozici;
- k) uložit zvláštní požadavky na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a pasivy;
- l) požadovat poskytnutí doplňujících informací;
- m) kdykoli odvolat členy vedoucího orgánu úvěrových institucí, kteří neplní požadavky stanovené v aktech uvedených v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci.

Článek 17

Pravomoci hostitelských orgánů a spolupráce při dohledu na konsolidovaném základě

1. Postupy stanovené v příslušných právních předpisech Unie pro úvěrové instituce, které chtějí zřídit pobočku nebo využívat volného pohybu služeb vykonáváním svých činností na území jiného členského státu, a příslušné pravomoci domovských a hostitelských členských států se mezi zúčastněnými členskými státy použijí pouze pro účely úkolů, které nebyly svěřeny ECB na základě článku 4.
2. Ustanovení příslušných právních předpisů Unie v souvislosti se spoluprací mezi příslušnými orgány z různých členských států pro provádění dohledu na konsolidovaném základě se nepoužijí v případě, že ECB je jediným dotčeným příslušným orgánem.
3. Při plnění úkolů podle článků 4 a 5 uplatňuje ECB v souladu s čl. 6 odst. 8 spravedlivý vyvážený přístup ke všem zúčastněným členským státům a ve vztahu k nezúčastněným členským státům dodržuje rovnováhu mezi domovskými a hostitelskými členskými státy stanovenou v příslušných právních předpisech Unie.

Článek 18

Správní sankce

1. Pro účely provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, může ECB v případě, kdy úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové

společnosti úmyslně nebo z nedbalosti poruší požadavek vyplývající z příslušných přímo použitelných právních předpisů Unie, a v souvislosti s nímž mají příslušné orgány podle příslušných právních předpisů Unie k dispozici správní peněžité sankce, uložit správní peněžité sankce do výše dvojnásobku zisku, který byl obdržen v důsledku porušení předpisů, nebo ztráty, které bylo v důsledku porušení předpisů zabráněno, jestliže je lze určit, nebo do výše 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby v předchozím hospodářském roce podle definice v příslušných právních předpisech Unie, popřípadě jiné peněžité sankce stanovené v příslušných právních předpisech Unie.

2. V případě, že je právnická osoba dceřinou společností mateřského podniku, je příslušný celkový roční obrat uvedený v odstavci 1 celkový roční obrat vyplývající z konsolidovaného účtu nejvyššího mateřského podniku v předcházejícím hospodářském roce.

3. Uplatňované sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. ECB při rozhodování o uložení sankce a při stanovování vhodné sankce jedná v souladu s čl. 9 odst. 2.

4. ECB použije případně tento článek v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci tohoto nařízení, včetně postupů uvedených v nařízení (ES) č. 2532/98.

5. V případech, na které se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku a kdy je to nutné za účelem plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, může ECB a požadovat od vnitrostátních příslušných orgánů zahájení řízení s cílem přijmout opatření v zájmu zajištění toho, aby byly uloženy příslušné sankce v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci a s jakýmkoli příslušnými vnitrostátními právními předpisy svěřujícími zvláštní pravomoci, které v právních předpisech Unie nejsou v současnosti vyžadovány. Sankce uplatňované vnitrostátními příslušnými orgány musí být účinné, přiměřené a odrazující.

První pododstavec tohoto odstavce se použije zejména v případě peněžitých sankcí, které mají být uloženy úvěrovým institucím, finančním holdingovým společnostem nebo smíšeným finančním holdingovým společnostem za porušení vnitrostátních právních předpisů, které provádějí příslušné směrnice, a všech správních sankcí nebo opatření, které mají být uloženy členům správní rady úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nebo jiným fyzickým osobám, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů odpovědné za porušení předpisů ze strany úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

6. V případech stanovených v příslušných právních předpisech Unie a za podmínek v nich stanovených ECB zveřejní všechny sankce uvedené v odstavci 1 bez ohledu na to, zda proti nim byl podán opravný prostředek či nikoli.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 1 až 6, může ECB za účelem plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB uložit sankce v souladu s nařízením (ES) č. 2532/98.

KAPITOLA IV

Organizační zásady

Článek 19

Nezávislost

1. Při plnění úkolů, které jsou jim svěřeny tímto nařízením, jednají ECB a vnitrostátní příslušné orgány, které jednají v rámci jednotného mechanismu dohledu, nezávisle. Členové Rady dohledu a řídicího výboru jednají nezávisle a objektivně v zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či subjektů Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

2. Orgány, subjekty, úřady a agentury Unie, jakož i vlády členských států a veškeré další subjekty tuto nezávislost respektují.

3. Poté, co Rada dohledu přezkoumá potřebu vydání kodexu chování, Rada guvernérů vypracuje a zveřejní kodex chování pro zaměstnance a řídicí pracovníky ECB zapojené do bankovního dohledu, a to zejména pokud jde o střet zájmů.

Článek 20

Odpovědnost a podávání zpráv

1. ECB je v souladu s touto kapitolou odpovědná za provádění tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě.

2. ECB každoročně předkládá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Euroskupině zprávu o provádění úkolů, které jí byly svěřeny tímto nařízením, včetně informací o plánovaném vývoji struktury a výše poplatků za dohled, uvedených v článku 30.

3. Předseda Rady dohledu ECB předkládá tuto zprávu veřejně Evropskému parlamentu a Euroskupině za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

4. Na žádost Euroskupiny může být předseda Rady dohledu ECB Euroskupinou vyzve k ohledně výkonu jejích úkolů v oblasti dohledu za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

5. Na žádost Evropského parlamentu se předseda Rady dohledu ECB zúčastní slyšení ohledně výkonu jejích úkolů v oblasti dohledu před příslušnými výbory Evropského parlamentu.

6. ECB odpoví ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Evropský parlament nebo Euroskupina, v souladu s postupy Euroskupiny a za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.

7. Evropský účetní dvůr při svém přezkumu výkonnosti správy ECB podle článku 27.2 statutu ESCB a ECB zohlední také úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB tímto nařízením.

8. Je-li takové jednání nezbytné pro výkon pravomocí Evropského parlamentu podle Smlouvy o fungování EU, vede Rada dohledu ECB na žádost svého předsedy za zavřenými dveřmi důvěrná ústní jednání o svých úkolech v oblasti dohledu s předsedou a místopředsedou příslušného výboru Evropského parlamentu. Evropský parlament a ECB uzavřou dohodu o podrobných pravidlech organizace těchto jednání, a to za účelem zajištění plné důvěrnosti v souladu s požadavky na důvěrnost, které ECB coby příslušnému orgánu ukládají příslušné právní předpisy Unie.

9. ECB za podmínek stanovených ve Smlouvě o fungování EU loajálně spolupracuje při všech vyšetřováních ze strany Evropského parlamentu. ECB a Evropský parlament uzavřou vhodná ujednání o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které ECB svěřuje toto nařízení. Tato ujednání se týkají mimo jiné přístupu k informacím, spolupráce při vyšetřování a informací o postupu při výběru předsedy Rady dohledu.

Článek 21

Vnitrostátní parlamenty

1. ECB souběžně s předložením zprávy podle čl. 20 odst. 2 tuto zprávu předkládá také přímo vnitrostátním parlamentům zúčastněných členských států.

Vnitrostátní parlamenty se na ECB mohou obrátit s odůvodněnými připomínkami k této zprávě.

2. Vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států mohou ECB prostřednictvím vlastních postupů požádat, aby písemně odpověděla na připomínky nebo otázky, které jí v souvislosti s úkoly ECB podle tohoto nařízení předložily.

3. Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu může vyzvat předsedu nebo člena Rady dohledu, aby se zúčastnil výměny názorů týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního příslušného orgánu.

4. Toto nařízení se nedotýká odpovědnosti vnitrostátních příslušných orgánů vůči vnitrostátním parlamentům v souladu s vnitrostátním právem, pokud jde o výkon úkolů nesvěřených ECB tímto nařízením a pokud jde o výkon činností těmito orgány v souladu s článkem 6.

Článek 22

Spravedlivé řízení pro přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu

1. Před přijetím rozhodnutí v oblasti dohledu v souladu s článkem 4 a kapitolou III oddílem 2 poskytne ECB osobám, vůči kterým je řízení vedeno, příležitost vyjádřit se. ECB založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se mohly dotýčné strany vyjádřit.

První pododstavec se nevztahuje na situace, kdy je třeba přijmout naléhavá opatření s cílem zabránit významnému poškození finančního systému. V uvedeném případě může ECB přijmout prozatímní rozhodnutí s tím, že co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí musí dát dotýčným osobám příležitost k vyjádření.

2. V průběhu řízení musí být plně respektována práva dotýčných osob na obhajobu. Mají právo nahlížet do spisu ECB s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně jejich obchodních tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace.

Rozhodnutí ECB obsahuje důvody, ze kterých vychází.

Článek 23

Oznamování porušení pravidel

ECB zajistí, aby byly zavedeny účinné mechanismy oznamování porušení právních aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 ze strany úvěrových institucí, finančních holdingových společností nebo smíšených finančních holdingových společností nebo příslušných orgánů zúčastněných členských států, zahrnující konkrétní postupy pro přijímání oznámení o porušení pravidel a následná opatření k nim. Tyto postupy jsou v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a zajišťují, aby byly uplatňovány následující zásady: přiměřená ochrana osob oznamujících porušení pravidel, ochrana osobních údajů a přiměřená ochrana obviněné osoby

Článek 24

Správní revizní komise

1. ECB ustaví správní revizní komisi pro účely provádění vnitřního správního přezkumu na základě žádosti o přezkum podané v souladu s odstavcem 5, pokud jde o rozhodnutí přijatá ECB při výkonu pravomocí, které jí jsou svěřeny tímto

nařízením. Rozsah vnitřního správního přezkumu je omezen na procesní a věcný soulad příslušného rozhodnutí s tímto nařízením.

2. Správní revizní komise je složena z pěti osob ze členských států, jež se těší vysoké vážnosti v odborných kruzích a prokázaly v oblasti bankovníctví nebo jiných finančních služeb příslušné znalosti a profesní zkušenosti na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností z oblasti dohledu, s výjimkou současných zaměstnanců ECB, jakož i současných zaměstnanců příslušných orgánů nebo jiných orgánů, subjektů, úřadů či agentur členských států nebo Unie, které jsou zapojeny do plnění úkolů svěřených ECB tímto nařízením. Správní revizní komise disponuje dostatkem zdrojů a odborných znalostí k tomu, aby mohla posuzovat výkon pravomocí ECB podle tohoto nařízení. Členy správní revizní komise a dva náhradníky jmenuje ECB na funkční období pěti let, které může být jednou prodlouženo, na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*. Členové správní revizní komise nejsou vázáni žádnými pokyny.

3. Správní revizní komise rozhoduje na základě většiny nejméně tří z pěti členů.

4. Členové správní revizní komise jednají nezávisle a ve veřejném zájmu. Za tímto účelem učiní veřejné prohlášení o závazcích a veřejné prohlášení o zájmech, v nichž uvedou veškeré přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo uvedou, že takové zájmy neexistují.

5. Každá fyzická nebo právnická osoba může v případech uvedených v odstavci 1 požádat o přezkum rozhodnutí ECB, které jí je určeno nebo které se jí přímo nebo nepřímo týká. Žádost o přezkum rozhodnutí Rady guvernérů uvedeného v odstavci 7 není přípustná.

6. Žádost o přezkum spolu s odůvodněním se podává ECB písemně do jednoho měsíce od oznámení rozhodnutí osobě požadující přezkum, popřípadě není-li oznámeno, ode dne, kdy se o tomto rozhodnutí uvedená osoba dozví.

7. Po rozhodnutí o přípustnosti přezkumu správní revizní komise vydá stanovisko, a to ve lhůtě přiměřené naléhavosti dané věci a nejpozději dva měsíce od doručení žádosti, a předá záležitost Radě dohledu za účelem přípravy nového návrhu rozhodnutí. Rada dohledu zohlední stanovisko správní revizní komise a neprodleně předloží nový návrh rozhodnutí Radě guvernérů. Nový návrh rozhodnutí původní rozhodnutí zruší, nebo jej nahradí rozhodnutím se stejným obsahem, nebo jej nahradí rozhodnutím s pozměněným obsahem. Nový návrh rozhodnutí se pokládá za přijatý, pokud Rada guvernérů nevznese ve lhůtě nejdéle deseti pracovních dní námitku.

8. Žádost o přezkum podle odstavce 5 nemá odkladný účinek. Rada guvernérů však může na návrh správní revizní komise pozastavit uplatňování napadnutého rozhodnutí, pokud to podle jejího názoru okolnosti vyžadují.

9. Stanovisko vydané správní revizní komisí, nový návrh rozhodnutí předložený Radou dohledu a rozhodnutí přijaté Radou guvernérů podle tohoto článku se odůvodňují a oznamují stranám.

10. ECB přijme rozhodnutí, jímž se stanoví pravidla fungování správní revizní komise.

11. Tento článek se nedotýká práva na podání žaloby u Soudního dvora Evropské unie v souladu se Smlouvami.

Článek 25

Oddělení od funkce měnové politiky

1. Při provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, sleduje ECB pouze cíle stanovené tímto nařízením.

2. ECB provádí úkoly, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, aniž jsou dotčeny její úkoly týkající se měnové politiky a odděleně od těchto a všech ostatních úkolů. Úkoly svěřené ECB tímto nařízením nezasahují do jejích úkolů souvisejících s měnovou politikou ani jimi nejsou určovány. Úkoly svěřené ECB tímto nařízením nezasahují ani do jejích úkolů souvisejících s ESRB ani do žádných jiných úkolů. ECB podává Evropskému parlamentu a Radě zprávy o tom, jak dodržuje toto ustanovení. Úkoly svěřené ECB tímto nařízením nemění probíhající sledování solventnosti protistran pro operace měnové politiky.

Zaměstnanci pověřeni plněním úkolů svěřených ECB tímto nařízením jsou organizačně odděleni od zaměstnanců plnících jiné úkoly svěřené ECB a vztahují se na ně oddělené hierarchické linie.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 přijímá a zveřejňuje ECB všechny nezbytné vnitřní předpisy včetně předpisů týkajících se služebního tajemství a výměny informací mezi oběma funkčními oblastmi.

4. ECB zajistí, aby Rada guvernérů při výkonu své činnosti plně rozlišovala, zda jde o funkce týkající se měnové politiky, nebo funkce v oblasti dohledu. Součástí tohoto rozlišení jsou striktně oddělená zasedání a pořady jednání.

5. Aby bylo zajištěno oddělení úkolů týkajících se měnové politiky od úkolů v oblasti dohledu, vytvoří ECB mediační komisi. Tato komise řeší rozdíly v postojích příslušných orgánů dotčených zúčastněných členských států, pokud jde o námítku

Rady guvernérů k návrhu rozhodnutí Rady dohledu. Komise se skládá z jednoho člena z každého zúčastněného členského státu, kterého každý členský stát vybere z členů Rady guvernérů a Rady dohledu, a rozhoduje prostou většinou, přičemž každý člen má jeden hlas. ECB přijme a zveřejní nařízení, kterým zřídí tuto mediační komisi a stanoví její jednací řád.

Článek 26

Rada dohledu

1. Plánování a plnění úkolů svěřených ECB provádí její vnitřní orgán složený z předsedy a místopředsedy jmenovaných v souladu s odstavcem 3, čtyř zástupců ECB jmenovaných v souladu s odstavcem 5 a jednoho zástupce vnitrostátního příslušného orgánu v každém zúčastněném členském státě (dále jen „Rada dohledu“). Všichni členové Rady dohledu jednají v zájmu Unie jako celku.

Není-li příslušným orgánem centrální banka, může se člen Rady dohledu podle tohoto odstavce rozhodnout o spoluúčasti zástupce centrální banky členského státu. Pro účely postupu hlasování uvedeného v odstavci 6 se zástupci orgánů kteréhokoli jednoho členského státu považují dohromady za jednoho člena.

2. Při jmenování členů Rady dohledu podle tohoto nařízení se dodržují zásady rovného zastoupení žen a mužů, zkušenosti a kvalifikace.

3. ECB po vyslechnutí Rady dohledu předloží Evropskému parlamentu ke schválení návrh na jmenování předsedy a místopředsedy. Po schválení tohoto návrhu přijme Rada prováděcí rozhodnutí o jmenování předsedy a místopředsedy Rady dohledu. Předseda je vybrán na základě otevřeného výběrového řízení, o němž je řádně informován Evropský parlament a Rada, z řad renomovaných osobností s profesními zkušenostmi z bankovního a finančního záležitostí, které nejsou členy Rady guvernérů. Místopředsedu Rady dohledu vybere z členů Výkonné rady ECB. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, přičemž k hlasům členů Rady, kteří nejsou zúčastněnými členskými státy, se nepřihlíží.

Jakmile je předseda jmenován, vykonává svou pracovní činnost na plný úvazek a nezastává žádné funkce u vnitrostátních příslušných orgánů. Funkční období je pětileté a opakované jmenování není možné.

4. Pokud předseda Rady dohledu přestane splňovat podmínky pro výkon svých povinností nebo se dopustil závažného pochybení, může Rada na návrh ECB schválený Evropským parlamentem přijmout prováděcí rozhodnutí, jímž se předseda zbavuje funkce. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, přičemž k hlasům členů Rady, kteří nejsou zúčastněnými členskými státy, se nepřihlíží.

Poté, co je v souladu se statutem ESCB a ECB místopředseda Rady dohledu odvolán z funkce člena Výkonné rady, může Rada na návrh ECB schválený Evropským parlamentem přijmout prováděcí rozhodnutí, jímž se místopředseda zbavuje funkce v Radě dohledu. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou, přičemž k hlasům členů Rady, kteří nejsou zúčastněnými členskými státy, se nepřihlíží.

Pro tyto účely mohou Evropský parlament nebo Rada oznámit ECB, že považují podmínky pro zbavení předsedy nebo místopředsedy Rady dohledu jejich funkce za splněné, a ECB na toto oznámení reaguje.

5. Čtyři zástupci ECB jmenovaní Radou guvernérů nesmí vykonávat povinnosti bezprostředně související s měnovou funkcí ECB. Všichni zástupci ECB mají hlasovací práva.

6. Rozhodnutí Rady dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

7. Odchylně od odstavce 6 tohoto článku přijímá Rada dohledu rozhodnutí o přijetí nařízení podle čl. 4 odst. 3 na základě kvalifikované většiny svých členů, jak je definována v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o EU a v článku 3 Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, pokud jde o členy zastupující orgány zúčastněných členských států. Hlas každého ze čtyř zástupců ECB jmenovaných Radou guvernérů je roven mediánu hlasu ostatních členů.

8. Aniž je dotčen článek 6, provádí Rada dohledu přípravné práce týkající se úkolů v oblasti dohledu svěřených ECB a navrhne Radě guvernérů ECB konečné návrhy rozhodnutí, které má Rada guvernérů přijmout, a to postupem stanoveným ECB. Návrhy rozhodnutí se současně předkládají vnitrostátním příslušným orgánům dotčených členských států. Návrh rozhodnutí se považuje za přijatý, pokud Rada guvernérů nevznese námitku ve lhůtě, která má být určena ve výše uvedeném postupu, ale nepřekročí maximální lhůtu deseti pracovních dnů. Jestliže však zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, s návrhem rozhodnutí Rady dohledu nesouhlasí, použije se postup stanovený v čl. 7 odst. 8. V mimořádných situacích nepřekročí výše uvedená lhůta 48 hodin. Pokud Rada guvernérů vznese k návrhu rozhodnutí námitku, musí písemně uvést důvody, a zejména uvést obavy v oblasti měnové politiky. Jestliže je rozhodnutí po námitce Rady guvernérů změněno, může zúčastněný členský stát, jehož měnou není euro, oznámit ECB svůj odůvodněný nesouhlas s námitkou a použije se postup uvedený v čl. 7 odst. 7.

9. Sekretariát podporuje činnosti Rady dohledu, včetně přípravy zasedání na plný úvazek.

10. Rada dohledu hlasující v souladu s pravidlem stanoveným v odstavci 6 zřídí řídicí výbor složený z jejích členů v omezenějším složení, který podporuje její činnosti včetně přípravy zasedání.

Řídicí výbor Rady dohledu nemá žádnou rozhodovací pravomoc. Řídicímu výboru předsedá předseda Rady dohledu nebo její místopředseda, je-li předseda výjimečně nepřítomen. Složení řídicího výboru zajistí spravedlivou rovnováhu a rotaci mezi vnitrostátními příslušnými orgány. Skládá se z nejvýše deseti členů včetně předsedy, místopředsedy a jednoho dalšího zástupce ECB. Řídicí výbor plní své přípravné úkoly v zájmu Unie jako celku a za naprosté transparentnosti spolupracuje s Radou dohledu.

11. Zástupci Komise se mohou na základě pozvání zúčastnit jednání Rady dohledu jako pozorovatelé. Pozorovatelé nemají přístup k důvěrným informacím týkajícím se jednotlivých institucí.

12. Rada guvernérů přijme vnitřní pravidla, v nichž jsou podrobně stanoveny její vztahy s Radou dohledu. Rada dohledu přijme svůj jednací řád, přičemž hlasuje v souladu s pravidlem stanoveným v odstavci 6. Jak vnitřní pravidla, tak jednací řád se zveřejní. Jednací řád Rady dohledu zajistí rovné zacházení se všemi zúčastněnými členskými státy.

Článek 27

Služební tajemství a výměna informací

1. Členové Rady dohledu, zaměstnanci ECB a zaměstnanci vyslaní zúčastněnými členskými státy vykonávající povinnosti dohledu jsou i po ukončení svých povinností vázáni požadavky na zachování služebního tajemství stanovenými v článku 37 statutu ESCB a ECB a v příslušných aktech práva Unie.

ECB zajistí, aby osoby, jež přímo či nepřímo, trvale či příležitostně poskytují jakékoli služby související s výkonem povinností v oblasti dohledu, byly vázány rovnocennými požadavky na zachování služebního tajemství.

2. Pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, je ECB v rámci omezení a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie oprávněna vyměňovat si informace s vnitrostátními orgány nebo orgány a subjekty Unie, pokud příslušné právní předpisy Unie dovolují vnitrostátním příslušným orgánům sdělovat uvedeným subjektům informace nebo pokud mohou členské státy takové sdělování informací podle příslušných právních předpisů Unie poskytnout.

Článek 28

Zdroje

ECB je povinna věnovat potřebné finanční a lidské zdroje na provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením.

Článek 29

Rozpočet a roční účetní závěrka

1. Výdaje ECB na provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, jsou v rámci rozpočtu ECB samostatně identifikovatelné.

2. ECB podá jako součást zprávy podle článku 20 podrobnou zprávu o rozpočtu pro své úkoly v oblasti dohledu. Roční účetní závěrka ECB sestavená a zveřejněná v souladu s článkem 26.2 statutu ESCB a ECB uvede příjmy a výdaje související s úkoly v oblasti dohledu.

3. V souladu s článkem 27.1 statutu ESCB a ECB podléhá oddíl roční účetní závěrky věnovaný dohledu auditu.

Článek 30

Poplatky za dohled

1. ECB uloží úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech a v zúčastněném členském státě zřízeným pobočkám úvěrových institucí usazených v nezúčastněném členském státě roční poplatek za dohled. Tyto poplatky pokrývají náklady vzniklé ECB v souvislosti s úkoly, které jí byly svěřeny podle článků 4 a 6 tohoto nařízení. Tyto poplatky nepřekročí náklady týkající se těchto úkolů.

2. Výše poplatku uloženého úvěrové instituci nebo pobočce se vypočítá v souladu s postupy, které ECB stanoví a předem zveřejní.

Před stanovením těchto postupů vede ECB otevřeně veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, přičemž výsledky konzultací i analýzy uveřejní.

3. Poplatky jsou vypočteny na nejvyšší úrovni konsolidace v rámci zúčastněných členských států a musí vycházet z objektivních kritérií souvisejících s důležitostí a rizikovým profilem dotyčné úvěrové instituce, včetně jejích rizikově vážených aktiv.

Základem pro výpočet ročního poplatku za dohled v daném kalendářním roce jsou náklady na dohled nad úvěrovými institucemi a pobočkami v daném roce. ECB může požadovat zálohy na roční poplatek za dohled, které vycházejí z přiměřeného odhadu. Před rozhodnutím o konečné úrovni poplatku

ECB komunikuje s vnitrostátním příslušným orgánem, aby zajistila, že dohled zůstane nákladově efektivní a přiměřený pro všechny dané úvěrové instituce a pobočky. ECB sdělí úvěrovým institucím a pobočkám základ pro výpočet ročního poplatku za dohled.

4. ECB podává zprávy v souladu s článkem 20.

5. Tento článek se nedotýká práva vnitrostátních příslušných orgánů ukládat poplatky v souladu s vnitrostátním právem a v rozsahu, v jakém úkoly v oblasti dohledu nebyly svěřeny ECB, nebo pokud jde o náklady na spolupráci s ECB, na pomoc ECB a při jednání podle pokynů ECB, v souladu s příslušným právem Unie a s výhradou ujednání k provedení tohoto nařízení, včetně článků 6 a 12.

Článek 31

Zaměstnanci a výměna zaměstnanců

1. ECB stanoví společně se všemi vnitrostátními příslušnými orgány režimy k zajištění přiměřené výměny a dočasného vysílání zaměstnanců s vnitrostátními příslušnými orgány a mezi nimi navzájem.

2. ECB může ve vhodných případech požadovat, aby v týmech dohledu vnitrostátních příslušných orgánů, které přijímají opatření v oblasti dohledu týkající se úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nacházející se v jednom zúčastněném členském státě v souladu s tímto nařízením byli také zaměstnanci vnitrostátních příslušných orgánů jiných zúčastněných členských států.

3. ECB zavede a zachová ucelené a formální postupy, včetně postupů etických, jakož i přiměřená období pro předběžné posuzování případných střetů zájmu a předcházení těmto střetům, k nimž by došlo v případě členů Rady dohledu a zaměstnanců ECB zapojených do činností v oblasti dohledu v důsledku opětovného zaměstnání v průběhu následujících dvou let, a v souladu s příslušnými pravidly ochrany údajů stanoví přiměřená pravidla uveřejňování.

Těmito postupy není dotčeno uplatňování přísnějších vnitrostátních pravidel. V případě členů Rady dohledu, kteří zastupují vnitrostátní příslušné orgány, se tyto postupy stanovují a uplatňují ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány, aniž jsou dotčeny příslušné vnitrostátní právní předpisy.

V případě zaměstnanců ECB zapojených do činností v oblasti dohledu tyto postupy určují kategorie pracovních míst, na něž se toto posuzování vztahuje, jakož i období přiměřená k úkolům daných zaměstnanců v rámci činností v oblasti dohledu v průběhu jejich zaměstnání v ECB.

4. Postupy uvedené v odstavci 3 stanoví, že ECB posuzuje existenci námitek pro to, aby členové Rady dohledu po skončení funkčního období přijali placené zaměstnání u subjektů soukromého sektoru, nad nimiž ECB vykonává dohled.

Postupy uvedené v odstavci 3 se v zásadě uplatní po dobu dvou let po skončení funkčního období členů Rady dohledu a na základě řádného zdůvodnění mohou být uzpůsobeny přiměřeně k úkolům plněným v průběhu tohoto funkčního období i k době, kterou člen ve funkci strávil.

5. Výroční zpráva ECB podle článku 20 obsahuje podrobné informace ohledně uplatňování postupů uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku včetně statistických údajů.

KAPITOLA V

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 32

Přezkum

Komise zveřejní do 31. prosince 2015 a následně poté každé tři roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení, přičemž položí zvláštní důraz na sledování potenciálního dopadu na hladké fungování vnitřního trhu. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

- a) fungování jednotného mechanismu dohledu v rámci ESFS a dopad činnosti ECB v oblasti dohledu na zájmy Unie jako celku a na soudržnost a integritu vnitřního trhu finančních služeb, včetně možného dopadu na struktury vnitrostátních bankovních systémů v rámci Unie, a pokud jde o účinnost režimů spolupráce a sdílení informací mezi jednotným mechanismem dohledu a příslušnými orgány nezúčastněných členských států;
- b) rozdělení úkolů mezi ECB a vnitrostátní příslušné orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu, účinnost praktických prováděcích postupů přijatých ECB a dopad jednotného mechanismu dohledu na fungování zbývajících kolegií orgánů dohledu;
- c) účinnost pravomocí ECB v oblasti dohledu a sankcí a vhodnost svěření dalších pravomocí v oblasti sankcí ECB, a to i ve vztahu k jiným osobám, než jsou úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti;
- d) přiměřenost režimů pro makroobezřetnostní úkoly a nástroje podle článku 5, respektive pro udělování a odebrání povolení podle článku 14;

- e) účinnost režimu nezávislosti a odpovědnosti;
- f) vzájemné působení mezi ECB a orgánem EBA;
- g) přiměřenost systémů správy a řízení včetně složení Rady dohledu a způsobu hlasování v ní a jejího vztahu k Radě guvernérů, jakož i spolupráci v Radě dohledu mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, a ostatními členskými státy v rámci jednotného mechanismu dohledu;
- h) vzájemné působení mezi ECB a příslušnými orgány nezúčastněných členských států a dopady jednotného mechanismu dohledu na tyto členské státy;
- i) účinnost odvolacího mechanismu proti rozhodnutím ECB;
- j) nákladovou efektivnost jednotného mechanismu dohledu;
- k) případný dopad uplatňování čl. 7 odst. 6, 7 a 8 na fungování a integritu jednotného mechanismu dohledu;
- l) účinnost oddělení úkolů v oblasti dohledu od úkolů v oblasti měnové politiky v rámci ECB a účinnost oddělení finančních zdrojů věnovaných úkolům v oblasti dohledu od rozpočtu ECB s ohledem na případné změny příslušných právních předpisů, a to i na úrovni primárního práva;
- m) fiskální dopady rozhodnutí v oblasti dohledu přijatých v rámci jednotného mechanismu dohledu na zúčastněné členské státy a dopad případného nového vývoje v souvislosti s mechanismy financování k řešení problémů;
- n) možnosti dalšího rozvoje jednotného mechanismu dohledu s ohledem na jakékoli změny příslušných předpisů, a to i na úrovni primárního práva, a s ohledem na to, zda nadále platí věcné odůvodnění institucionálních ustanovení tohoto nařízení či nikoli, včetně možnosti plného sladění práv a povinností členských států, jejichž měnou je euro, a dalších zúčastněných členských států.

Zpráva je předkládána Evropskému parlamentu a Radě. Komise případně přednese další návrhy.

Článek 33

Přechodná ustanovení

1. ECB zveřejní rámec uvedený v čl. 6 odst. 7 do 4. května 2014.

2. ECB převezme úkoly, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, dne 4. listopadu 2014 s výhradou prováděcích pravidel a opatření stanovených v tomto odstavci.

Po 3. listopadu 2013 zveřejní ECB prostřednictvím nařízení a rozhodnutí podrobné operační postupy pro provádění úkolů, které jsou jí tímto nařízením svěřeny.

Od 3. listopadu 2013 zasílá ECB Evropskému parlamentu, Radě a Komisi čtvrtletní zprávy o pokroku v operačním provádění tohoto nařízení.

Pokud se na základě zpráv uvedených ve třetím pododstavci tohoto odstavce a v návaznosti na projednání těchto zpráv v Evropském parlamentu a Radě ukáže, že ECB nebude ke dni 4. listopadu 2014 připravena plně vykonávat své úkoly, může ECB přijmout rozhodnutí ke stanovení pozdějšího termínu, než je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce, aby byla během přechodu od dohledu na vnitrostátní úrovni k jednotnému mechanismu dohledu zajištěna kontinuita a v závislosti na dostupnosti zaměstnanců byly zavedeny vhodné postupy pro podávání zpráv a ujednání týkající se spolupráce s vnitrostátními příslušnými orgány podle článku 6.

3. Bez ohledu na odstavec 2 a aniž je dotčen výkon vyšetřovacích pravomocí, které jsou jí tímto nařízením svěřeny, může ECB od 3. listopadu 2013 začít plnit úkoly, které jí jsou svěřeny tímto nařízením, jiné než přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu, pokud jde o jakoukoli úvěrovou instituci, finanční holdingovou společnost či smíšenou finanční holdingovou společnost, a to v návaznosti na rozhodnutí určené dotčeným subjektům a dotčeným vnitrostátním příslušným orgánům.

Pokud ESM jednomyslně požádá, aby ECB převzala přímý dohled nad určitou úvěrovou institucí, finanční holdingovou společností či smíšenou finanční holdingovou společností coby jeden z předpokladů pro její přímou rekapitalizaci, může ECB bez ohledu na odstavec 2 okamžitě začít vykonávat úkoly,

kteří jí jsou svěřeny tímto nařízením, pokud jde o danou úvěrovou instituci, finanční holdingovou společnost či smíšenou finanční holdingovou společnost, a to v návaznosti na rozhodnutí určené dotčeným subjektům a dotčeným vnitrostátním příslušným orgánům.

4. Od 3. listopadu 2013 a vzhledem k úkolům, které převzala, může ECB požadovat od vnitrostátních příslušných orgánů a osob uvedených v čl. 10 odst. 1 poskytnutí všech relevantních informací, aby mohla provést komplexní posouzení úvěrových institucí zúčastněného členského státu, včetně posouzení rozvahy. ECB takové posouzení provede alespoň ve vztahu k úvěrovým institucím, na něž se nevztahuje čl. 6 odst. 4. Úvěrové instituce a příslušný orgán požadované informace poskytnou.

5. Úvěrové instituce povolené v zúčastněných členských státech ke dni 3. listopadu 2013 nebo případně k datu uvedenému v odstavcích 2 a 3 tohoto článku se považují za úvěrové instituce s povolením v souladu s článkem 14 a mohou pokračovat ve své činnosti. Vnitrostátní příslušné orgány oznámí ECB před datem použití tohoto nařízení nebo případně před daty uvedenými v odstavcích 2 a 3 tohoto článku totožnost těchto úvěrových institucí spolu se zprávou obsahující historii dohledu a rizikový profil dané úvěrové instituce a veškeré další informace požadované ECB. Informace musí být předány ve formátu požadovaném ECB.

6. Bez ohledu na čl. 26 odst. 7 se do 31. prosince 2015 použije pro přijímání nařízení uvedených v čl. 4 odst. 3 hlasování kvalifikovanou většinou společně s hlasováním prostou většinou.

Článek 34

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost pátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 15. října 2013.

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

OPRAVY**Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie**

(Úřední věstník Evropské unie L 269 ze dne 10. října 2013, s. 1)

Strana 7, 57. bod odůvodnění, druhá věta

místo: „(...). Ostatní ustanovení by se měla použít od 1. června 2016.“

má být: „(...). Ostatní ustanovení by se měla použít od 1. května 2016.“

Strana 88, čl. 288 odst. 2

místo: „2. Články, které nejsou uvedeny v odstavci 1, se použijí ode dne 1. června 2016.“

má být: „2. Články, které nejsou uvedeny v odstavci 1, se použijí ode dne 1. května 2016.“

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS